

TON 5

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do Panie, wołam do Ciebie dodajemy trzy stichery zmartwychwstania, ton 5:

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Czcigodnym Twym krzyżem, Chryste, diabła zawstydziłeś i zmartwychwstaniem Twoim stępiłeś oścień śmierci, i wybawiłeś nas od bram śmierci, przeto sławimy Ciebie, Jednorodzony.

Zmartwychwstanie dając rodzajowi ludzkiemu jak baranek na zabicie byłeś prowadzony, czego ulękli się książęta otchłani i odstąpiły bramy płaczu, wszedł bowiem Król Chwały, Chrystus, mówiąc do będących w więzach: Wyjdźcie, i do będących w ciemnościach: Ujawnijcie się.

Wielki cud, Stwórca bytów niewidzialnych z przyjaźni do człowieka cierpiął i powstał nieśmiertelnym. Przyjdźcie, pokolenia narodów, pokłońmy się Jemu, przez Jego bowiem łaskawość wybawieni zostaliśmy z oszustwa i nauczenni wysławiania w Trzech Hipostazach jedyne Boga.

Chwała, i teraz. Teotokion: Godną i czcigodną uczcijmy córę, czcigodniejszą od Cherubinów. Albowiem Stwórca wszystkich zechciał się wcielić i w Nią wcielił się w niewypowiedziany sposób. O przedziwne rzeczy i sławne tajemnice! Któż nie zadziwi się, o tym pouczony, że Bóg staje się człowiekiem i nie ma w Nim żadnej zmiany. Przeszedł przez bramę dziewictwa i pomniejszenia w nim nie zostawił, jak i Prorok mówi: Człowiek tego nigdy nie przejdzie, tylko jeden Pan, Bóg Izraela, mający wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna światłości. Następnie prokimenon: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Stichos: Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. **Także: Pozwól, Panie.**

Kapłan nie mówi ektenii, lecz śpiewamy stichere zmartwychwstania, ton 5:

Ciebie, wcielonego Zbawcę Chrystusa, który nie rozłączył się z niebem, wysławiamy w harmonijnych śpiewach, albowiem przyjął krzyż i śmierć za nasz rodzaj jako Przyjaciel człowieka, Bóg, który rozbił bramy otchłani, zmartwychwstał trzeciego dnia, zbawiając dusze nasze.

Inne stichery prosomiony ku czci Najświętszej Bogurodzicy, ton 5:

Prosomion: Raduj się, ascetów.

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Ręce wyciągam do Ciebie i skalane usta otwieram na modlitwę, zginam kolana serca, i dotykam teraz w duchu przezczystych nóg Twoich, Czcigodna, i przypadam do Ciebie: Ulecz moje boleści liczne i nieuleczalne strupy ulecz łaską Twoją. Wybaw od niewidzialnych wrogów i widzialnych. Zmniejsz, Córo, ciężar mego lenistwa, albowiem Tobie śpiewam i sławię Ciebie, przez którą świat znalazł wielkie miłosierdzie.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Raduj się, któraś Syna Bożego w sposób niewypowiedziany poczęła, Najświętsza, i urodziła. Ciało nasze, zaprawdę, z krwi Twojej przyjął, Chrystus,

mając duszę rozumną i obdarzoną wolną wolą, obficie bowiem przyoblekł się w Adama ze względu na niewypowiedziane miłosierdzie i łaskawość, przychodząc w dwóch naturach jest nam ogłoszony, obu ukazując w sobie działanie. Módl się do Niego, aby dał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Możni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.

Raduj się, dobroci Jakuba, którą wybrał Bóg, którą ukochał, bramo zbawianych, kleszcze niosące ogień, klątwy odpuszczenie, Błogosławiono, łono, które zmieściło Boga, upadłych podniesienie, świętsza od Cherubinów i od stworzeń wspanialsza, przewyższająca wszelki widok, najnowsze słyszenie, niewypowiedziane słowo, rydwanie Słowa, obłoku, z którego zajaśniało Słońce i mnie oświeciło, i będącym w ciemnościach dało wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Oto prorocтва o Tobie spełniły się, Dziewico czysta, jeden bowiem z proroków nazwał Ciebie bramą w Edenie, zwróconą ku Wschodowi, której nikt nie przejdzie, a jedynie Stwórca Twój i całego świata. Inny zaś nazwał krzewem ogniem palonym, w Tobie bowiem zamieszkał ogień Bóstwa, a Ty pozostałaś nietkniętą. Inny jeszcze nazwał Górą Świętą, od której odsieczy się kamień węgielny bez pomocy ludzkiej ręki i porazi postać duchowego Nabuchodonozora. Zaprawdę wielkie i wspaniałe są Twoje tajemnice, Matko Boga, przeto Ciebie sławimy, przez Ciebie bowiem stało się zbawienie dusz naszych.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion: Słowu współwicznemu. Teotokion: Raduj się, bramo Pańska nieprzebyta. Ektenia i rozesłanie.

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do Panie, wołam do Ciebie dodajemy dziesięć stichosów

i śpiewamy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Czcigodnym Twym krzyżem, Chryste, diabła zawstydziłeś i zmartwychwstaniem Twoim stąpiłeś oścień śmierci, i wybawiłeś nas od bram śmierci, przeto sławimy Ciebie, Jednorodzony.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Zmartwychwstanie dając rodzajowi ludzkiemu jak baranek na zabicie byłeś prowadzony, czego ulękli się książęta otchłani i odstąpiły bramy płaczu, wszedł bowiem Król Chwały, Chrystus, mówiąc do będących w więzach: Wyjdźcie, i do będących w ciemnościach: Ujawnijcie się.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Wielki cud, Stwórca bytów niewidzialnych z przyjaźni do człowieka cierpiał i powstał nieśmiertelnym. Przyjdźcie, pokolenia narodów, pokłońmy się Jemu, przez Jego bowiem łaskawość wybawieni zostaliśmy z oszustwa i nauczeni wysławiania w Trzech Hipostazach jedynego Boga.

Inne stichery Anatoliosa, ton 5:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Wieczorny pokłon składamy Tobie, niezachodzącej Światłości, przy końcu wieków, albowiem w zwierciadle ciała zajaśniałeś światu i zstąpiłeś aż do otchłani, i tam będącą ciemność zniszczyłeś, i światłość zmartwychwstania pokazałeś narodom, Dawco Światłości, chwała Tobie!

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Wysławiamy Przywódcę zbawienia naszego, Chrystusa, gdyż Jego powstaniem z martwych świat został zbawiony z oszustwa. Raduje się chór aniołów, ucieka demonów oszustwo, Adam upadły powstał, diabeł został związany.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Żołnierze ze straży zostali pouczeni przez nieprawych, aby ukryli zmartwychwstanie Chrystusa, wzięli srebrniki, i powiedzieli, że gdy spali, z grobu skradziony został martwy. Któż to widział, któż to słyszał, żeby kiedyś ukradziono martwego? To raczej namaszczone i nagi zostawił w grobie pogrzebalne całuny, nie błąǳcie, żydzi, przyjmijcie słowa prorocze i zrozumcie, że On jest zaprawdę Zbawicielem świata i Wszchemocnym.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Panie, który otchłań zniewoliłeś i śmierć zdeptałeś, Zbawco nasz, który oświeciłeś krańce świata czcigodnym krzyżem, zmiłuj się nad nami.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 5:

Prosomion: **Raduj się.**

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Jesteś zaprawdę ołtarzem Cherubinów, albowiem przewyższyłaś całe stworzenie, w Tobie bowiem zamieszkało Słowo Boże chcąc przyjąć na siebie naszą postać i narodziło się z ciałem z Ciebie, Najczystsza. Ze względu na nas przyjął cierpienia na krzyżu i zmartwychwstanie darował jako Bóg, przemieniając naszą osądzoną naturę. Przeto jako do Stwórcy modlimy się do Syna Twego, Matko Boga, aby otrzymać przebaczenie i miłosierdzie w godzinie sądu.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Jakże nazwę Twoją świątynię sławną w Bogu, Bogurodzico Czysta? Nazwę pustynią edeńską i arką nazwę Noego, zbawione przez Boga królewskie kapłaństwo, cały święty lud, Chrystusa Boga naszego sobór. Upodobnię Cię do namiotu przymierza Mojżesza, w którym ubłagalnia i zakwitła laska, w niejże świecznik i waza, kadzielnica szczerozłota, do której przybiega każdy wierny i wyprasza wielkie miłosierdzie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Jedyna nadziejo dla niemających nadziei, dla pozbawionych pomocy pomoc gotowa, któraś zrodziła Władcę Jezusa, zmiłuj się teraz nad moją niemocą, Czysta, i daj mi pokorę myśli, w strumieniach łez zatop niezwyciężoną głębię grzechów

moich. Uciszyć burzę mych niezmiernych żądz i napełnij ciszą moje upokorzone serce, błagając Chrystusa, aby dał mi całkowite odpuszczenie grzechów.

Chwała, i teraz. Teotokion: Obraz Oblubienicy dziewiczej zapisano niegdyś w Morzu Czerwonym, tam bowiem Mojżesz rozdzielił wody, tu zaś Gabriel jest sługą cudu. Wtedy po głębi wędrował suchy Izrael, teraz zaś Chrystusa bez nasienia rodzi Dziewica. Morze po przejściu Izraela pozostało nieprzebyte, Nieskalana po urodzeniu Emanuela pozostała nienaruszona. Będący i zawsze będący Boże, który objawiłeś się jako człowiek, zmiłuj się nad nami.

Także: Pogodna światłości, prokimenon i dalej jak zwykle.

Na stichownie stichery ku czci Zmartwychwstania, ton 5:

Ciebie, wcielonego Zbawcę Chrystusa, który nie rozłączył się z niebem, wysławiamy w harmonijnych śpiewach, albowiem przyjął krzyż i śmierć za nasz rodzaj jako Przyjaciel człowieka, Bóg, który rozbił bramy otchłani, zmartwychwstał trzeciego dnia, zbawiając dusze nasze.

Inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Z przebitego boku Twego, Dawco życia, wszystkim wytoczyłeś strumienie odpuszczenia, życia i zbawienia. Gdy zaś w ciele śmierć przyjąłeś, wtedy dałeś nam nieśmiertelność, a gdy zechciałeś zamieszkać w grobie nas uwolniłeś, wskrzeszając chwalebnie wraz z sobą jako Bóg, przeto śpiewamy Tobie: Przyjacielu człowieka, Panie, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Przedziwne jest Twoje ukrzyżowanie i aż do otchłani zstąpienie, Przyjacielu człowieka. Zniewoliłeś bowiem otchłań i dawnych więźniów chwalebnie współwskrzesiłeś ze sobą jako Bóg, raj otworzywszy na ich przybycie. Przeto i nam, sławiącym Twoje powstanie trzeciego dnia, daj oczyszczenie grzechów i uczyni mieszkańcami rajy jako jedyny wielce miłosierny.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Ty, który ze względu na nas w ciele przyjąłeś cierpienie i trzeciego dnia powstałeś z martwych, ulecz nasze cielesne żądze i zabierz ciężkie grzechy, Przyjacielu człowieka, i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jesteś świątynią i bramą, pałacem i ołtarzem Króla, Dziewico najczystsza, dzięki której Wybawiciel mój, Chrystus Bóg, objawił się śpiącym w ciemnościach jako Słońce Sprawiedliwości, chcąc oświecić tych, których stworzył na obraz swój ręką swoją. Przeto, Chwalebna, która zdobyłaś matczyną odwagę ku Niemu, módl się nieustannie, aby zbawił dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 5:

Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi, zrodzonemu z Dziewicy na nasze zbawienie, śpiewajmy wierni i kłaniajmy się, zechciało bowiem ciałem wstąpić na krzyż, przecierpieć śmierć i wskrzesić zmarłych sławnym swoim zmartwychwstaniem.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, bramo Pańska nieprzebyta, raduj się murze obronny i opieko przybiegających do Ciebie. Raduj się, przystani miotanych burzą i oblubienico dziewicza, któraś zrodziła w ciele Stwórcę Twego i Boga. Nie ustawaj w modlitwach za śpiewającymi Tobie i kłaniającymi się Twemu zrodzeniu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ NA POWIECZERZU,

mówi kapłan: **Błogosławiony Bóg nasz, i my: Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie. Królu Niebieski. Trisagion. Po: Ojciec nasz, Panie, zmiłuj się, dwanaście razy. Chwała, i teraz. Przyjdźcie, pokłońmy się, trzy razy. Psalm 50 i dalej jak zwykle.**

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą męzną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Wszyscy nie potrafimy przynieść Tobie godnej pieśni, Władczyni, bowiem chwała Twoja przewyższa wszystkich, jednak nie pogardzaj, Oblubienico Boża, przynoszącymi Tobie z bojaźnią i miłością modlitwę.

Wszyscy przybiegamy do wody Twego niewysychającego Źródła, Bogurodzico Dziewico, wołając: Jedyna radości rodzaju naszego, Przeczysta, wyproś pokój dla Twoich Kościołów.

Chwała. Bóg, który z Ciebie zechciał przyjąć ciało, ustanowił Cię przystanią dla będących w nieszczęściach, Czysta, przeto przypadając do Ciebie, wołamy: Daj Twoim sługom pomoc Twoją.

I teraz. Niech Twoja modlitwa, Dziewico przeczysta, będzie ulgą dla Twoich sług, odpędzeniem żądź, odpuszczeniem grzechów i oczyszczeniem wszelkich chorób, Bogurodzico.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Ty jesteś ludzi nadzieją, pomocą i radością, opieką i ucieczką, Władczyni Matko Życia, przeto Ciebie prosimy: Twoją pomoc ześlij wszystkim śpiewającym Tobie, Przeczysta.

Cierpimy trzymami w okropnych pokusach, wszystko wiedzący szczodry, wszystkich Boże, przeczysty Twój przybytek, Zbawco, Matkę Twoją wspominamy w modlitwach: Rozwiąż plewy grzechów naszych.

Chwała. Wszystkich Stwórcę i Pana zrodziłaś, i pozostałaś Dziewicą, Jedyna, przeto zaiste Ciebie sławimy jako Bożą Matkę: Zbawienie daj z wysoka sługom Twoim, Oblubienico Boża.

I teraz. Napelnij mnie życiodajnymi wodami, która wytoczyłaś światu Bożą wodę i zatop okropne potoki moich nieprawości, serca mego fale ukróć Bożą Twoją ciszą.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Jako przewyższającą wszystkie stworzenia, Ciebie Bóg darował będącym na ziemi, przeto oręduj przed Nim, Bogurodzico przez wszystkich opiewana.

Znając Ciebie jako Kościół Boży, Dziewico Matko, gorliwie modlimy się do Ciebie, czcący: Nie zamykaj sługom Twoim, Bogurodzico, bramy Twego miłosierdzia.

Chwała. Ciebie wszyscy znamy jako zaiste upiękzoną szatę, Matko nieznająca małżeństwa, czcąc Ciebie prosimy, przyoblecz nas w szatę przebaczenia.

I teraz. Cały świat w Twoim zrodzeniu, Przczysta, napełnił się radością, gdy wielki Gabriel ogłosił Tobie z wysoka, Dziewico Matko Mario: „Raduj się!”

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Zaiste nie jesteśmy karani według równości odpłaty za grzechy nasze, ale Dziewico Matko przczysta, odwróć od nas cały gniew Syna Twego.

Jedynego Boga zrodziłaś, który wyprowadził światłość z ciemności, Czysta, małżeństwa nie znając, gorliwie módl się do Niego, aby zesłał Bożą Światłość sługom Twoim.

Chwała. Twoimi modlitwami jak dymem kadzidlany z Libanu otocz sługi Twoje, Matko Stworzyciela, Oblubienico Boża, którą Salomon przepowiedział.

I teraz. Ty sprawiedliwość i wybawienie bez nasienia dobrowolnie nam zrodziłaś, Chrystusa, wyzwalając z klątwy naturę Praojca.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Bogurodzico Władczyni, która zrodziłaś Stwórcę, Twoim sługom uprosz odpuszczenie grzechów i władczo podnieś nas, abyśmy śpiewali Tobie.

Bądź nam pomocą Twoim sługom, Władczyni czysta, z wiarą modlącym się do Ciebie jako miłosiernej i władczo nas podźwignij, abyśmy śpiewali Tobie.

Chwała. Jako godna mając moc, Władczyni czysta, Twoim modlitewnym okiem wejrzyj i ze zniszczenia wyprowadź nas, Twoje sługi.

I teraz. Nieustannie toczysz proszącym strumienie zmiłowań, Łaskawa, i mnie skrop światłością przykazań Twego Syna, Nieskalana.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 5:

Najświętsza Dziewico, zmiłuj się nad nami, przybiegającymi z wiarą do Ciebie, miłosiernej, i proszącymi o gorące Twoje wspomnienie, możesz bowiem wszystkich zbawić jako łaskawa Matka Boga Najwyższego, macierzyńskimi Twoimi modlitwami zawsze nas ogarniaj, Dziewico przez Boga otoczona radością.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Niezbadana Mądrości Boża, Chryste, ulituj się nad sługami Twoimi ze względu na Rodzicielkę Twoją, nieustannie modlącą się: Boże, błogosławiony jesteś.

Modlimy się do Twojej łaskowości, Panie, abyś ze względu na Twoją Rodzicielkę uleczył ranę śpiewających Tobie z bojaźnią: Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Okiem miłosiernym Twoim, Matko Boga, wejrzyj i wybaw sługi Twoje z wszelkich nieszczęść, z wiarą śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Czyniąc zło odpadliśmy od Ciebie, Władczyni, lecz znaleźliśmy pomoc Twoją, Przeczysta, zawsze wołając: Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Z Ojca przed wiekami zrodzonemu Synowi i Bogu, a w czasach ostatecznych wcielonemu w Dziewicę Marię, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Władczyni nasza, łask dawczyni, sługom Twoim daj uleczenie żądz, abyśmy nieustannie śpiewali Tobie, Dziewico, i wywyższali na wieki.

Niewypowiedzianie zrodziłaś Wybawiciela, Czysta, i niewypowiedzianie karmiłaś pozostając Dziewicą, do którego módl się za śpiewających Tobie i wysławiających na wszystkie wieki.

Chwała. Tobie, jaśniejącemu Świecznikowi Wybawiciela, przepiękny zgromadziwszy chór, śpiewamy: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie nieustannie Dziewicy Matce i wywyższajcie Ją na wszystkie wieki.

I teraz. Czysta Owieczko, Dziewico Matko, Oblubienico Boża, uczyni mnie wolnym od żądz cielesnych, abym wybawił się z sieci oszusta, śpiewając Tobie, przez Boga otoczona radością.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Sprawując ten śpiew, Władco Chryste, i nadzieję niezmienną mając w Tobie, Stwórco, jak i w łasce Twojej, z ich obu moc krzepką daj sługom Twoim, dla modlitw Rodzicielki Twojej.

Słabych mocy, blisko chorych jesteś Ty, Czysta, jako prawdziwa Matka Życia, przeto do Ciebie przybiegając, znajdujemy odmianę wszystkich nieszczęść, Władczyni, i pod opieką Twoją zbawiamy się.

Chwała. Twoją Bożą widząc postać, Władczyni, widzimy Ciebie jawnie, nie znosząc szaleństwa heretyków na ziemi i przypadając do Ciebie uleczenie otrzymamy.

I teraz. Będąc grzesznikami poznaliśmy Ciebie, Czysta, jako uleczeń otchłań i łask głębie, przeto modlimy się do Ciebie: Wyrwij mnie z wszelkich potrzeb, jedyna Przeczysta, przybiegających pod opiekę Twoją.

Także: **Zaprawdę godne to jest. Trisagion. Po: Ojciec nasz, kontakion i ciąg dalszy jak zwykle oraz rozesłanie.**

W NIEDZIELĘ O PÓLNOCY,

Kanon do Świętej i Życiodajnej Trójcy,

mający akrostych: **Zasada piąta Światłości trójślonecznej. Poemat Mitrofana. Ton 5:**

Pieśń 1

Hirmos: **Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.**

Stichos: **Najświętsza Trójco, Boża nasz, chwała Tobie.**

Panowanie jedynej i trójślonecznej postaci śpiewając wołamy: Umysł nasz oświeć, Boże wszechmocny, i podnieś ku Twojej niewypowiedzianej chwale, Władco.

Na wysokościach anielskie piękności duchowe nieustannie śpiewają trójświęte pieśni, jedności trójśloneczna i wszechmocnej Trójcy nadprzyrodzonej odpowiadające.

Chwała. **Najsłodszy Boży napój Twojej miłości i światłodajny duszy mojej daj, Trójco jedności i światłości, i Boże najczystsze rozrzewnienie, Władco wielce miłosierny całego stworzenia.**

I teraz. Teotokion: **Jak na runo zstąpi bez szumu z niebios, Dziewico, w łono Twoje Bóg i zbawi całą uschłą ludzką naturę.**

Pieśń 3

Hirmos: **Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.**

Stworzywszy duchowe natury ustanowiłeś śpiewaków nieustannych Twego Bóstwa, trójświatlisty Boże i Stwórco wszystkiego, lecz przyjmij też modlitwy i prośby stworzonych z gliny i żyjących na ziemi, jako łaskawy.

Ten, którego natura nie doznaje żadnej zmiany, nam zmieniającym się i śpiewającym daj przebaczenie grzechów i zbawienie oraz niezgłębione źródło Twojej łaskowości, jako miłosierny.

Chwała. **Ojca i Syna, i Ducha sławimy w niezmienionej postaci Bóstwa Ciebie, jedynego i trójjaśniejącego Pana wszystkich, albowiem prorocy i apostołowie od Ciebie jawnie nauczyli się.**

I teraz. Teotokion: **Objawiłeś się Mojżeszowi w krzewie jako Anioł Wielkiej Rady Wszechwładnego, Twoje zrodzenie ukazując z Dziewicy, Boże Słowo, przez które nas przemieniłeś i zaprowadziłeś na niebiosa.**

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Miłosierna jesteś, Trójco niepodzielna, miłujesz bowiem wszystkich jako Wszechmocna i najszczodrsza, współczująca i wielce miłosierna, przeto

przybiegamy do Ciebie i będąc obciążeni licznymi grzechami, wzywamy: Oczyszczyć Twoje sługi i wybaw wszystkich z wszelkiej męki.

Chwała, i teraz. Teotokion: Najświętsza Dziewico, zmiłuj się nad nami, przybiegającymi z wiarą do Ciebie najłaskawszej i proszących teraz o Twoje gorące wstawiennictwo, możesz bowiem jako łaskawa wszystkich zbawić, albowiem będąc Matką Boga Najwyższego, zawsze macierzyńsko modląc się do Niego, Łaski Pełna.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczko wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Tajemnie Daniel uczył się jednego panowania trójświatlistego, ujrzawszy Chrystusa Sędziego ku Ojcu idącego i Ducha ukazując widzenie.

Śpiewających Tobie zniszczalnymi ustami, nadprzyrodzony Boże w Trzech Hipostazach, jednej zaś natury, uczynił godnymi anielskiej chwały.

Chwała. Jedną władzę i jedno panowanie w Trzech Osobach nierozłączne sławimy: Ojczy i Synu, i Duchu, oświeć nas, sługi Twoje.

I teraz. Teotokion: Góra odosobniona i ocieniona, którą dawno temu widział Habakuk, z której przyjdzie Święty, okazała zrodzenie Twoje, Dziewico, z poczęcia niewysłowionego.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Ty, który z łaskowości stworzyłeś człowieka i według obrazu Twego uczyniłeś go, we mnie mieszkaj trójświatlisty Boże mój, jako łaskawy i miłosierny.

Ty mną kieruj, jedności trójśłoneczna, na ścieżki Boże zbawienia i Twoją Światłością napełnij jako z natury Bóg niezmierzonej mocy.

Chwała. Światłości nierozdzielna jednej natury, rozdzielona w Osobach, trójjaśniejąca, niezachodząca, serce moje oświeć promieniami Twoimi.

I teraz. Teotokion: Jak widział Ciebie dawno temu, Czysta, Nieskalana, prorok oglądający wrota skierowane ku Światłości Niezachodzącej, poznając w Tobie mieszkanie Boga.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Trójświatliste Boże Hipostazy jedne w naturze jako współpodobne i mające jednakowe działanie z natury i z pragnienia.

Wystarczająco wyjawiał prorok śpiewając Ojcu Twojemu Światłości: Ujrzymy w Duchu Światłość Syna, jedynego Boga trójśłonecznego.

Chwała. Jedna natura w Trzech Osobach, mająca jedną władzę i panowanie, utrzymuje wszelkie stworzenie i odnawia.

I teraz. Teotokion: Wybawienie z grzechów i nieszczęść, Władco Boże, jedyny i trójświatlisty, ześlij Twoim śpiewakom, dla modlitw Bożej Matki.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Trójsłoneczną Światłość wysławiamy i prostej Trójcy teraz pokłońmy się, albowiem oświeciła nas i zmiłowała się nad nami, wybawiła ze zniszczenia cały rodzaj ludzki, wybawiając z oszustwa bożków cały świat i dając nam królestwo.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zwątpiwszy we wszystkich przybiegłem do Ciebie, ku Nadziei wszystkich i ucieczce grzeszników oraz pokornych, wołając: Zgrzeszyłem i trwam w złu, nieszczęsny, zmiłuj się nade mną niegodnym, nawróć mnie przed końcem życia i wybaw z wszelkiej męki.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: **Boże, błogosławiony jesteś.**

Jako mający otchłań miłosierdzia, Panie, i głębię nieogarnioną zmiłowań, zmiłuj się nad jednym ze śpiewających Tobie, trójświatlistemu Bogu wszystkich.

Nieogarnionego, jednego i trójświatlistego Boga, Ciebie Pana opiewając wołamy do Ciebie: Daj Twoim sługom oczyszczenie grzechów.

Chwała. Równy czcząc Hipostazy w jednej naturze, rozdzielamy nierozdzieloną naturę Boga Ojca i Syna, i Najświętszego Ducha.

I teraz. Teotokion: Odrośl zrodziłaś Ojcu współ bez początku, Kwiat Bóstwa, odrośl zawsze współbędącą, Dziewico, dającą życie wszystkim ludziom.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: **Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Aby dawno temu objawić jedno panowanie Jedyne w troistości Hipostaz, objawiłeś się w postaci ludzkiej, Boże mój, Abrahamowi opiewającemu Twoje jedyne panowanie.

Pozwól mi spoglądać ku Twoim łaskawym promieniom, Światłość niedostępna, Ojczy szczodry i Słowo, i Duchu, abym zawsze Ciebie zadawała, Panie wszystkich.

Chwała. Święty jest Ojciec Bóg przedwieczny, Święty jest Syn z Ojca zrodzony, Święty też jest Życiodajny Duch, pochodzący od Ojca i przez Syna objawiany.

I teraz. Teotokion: Oświeciłaś nas trójsłoneczną chwałą jedyne Chrystusa Pana, przez wszystkich opiewana, wszystkich tajemnie nauczającego śpiewać na wieki jednej zasady Bożej w Trzech Osobach.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Słowa ludzkie nie mogą godnie opiewać Jedności niemającej początku, jednakże jak mogą, odważają się z wiary, Boże, współtrонująca Trójco, i chwałę przynosimy z pochwałą Twemu panowaniu.

Równą chwałą Ciebie, jedna zasado trójświatlistego Boga, sławią cherubini i serafini przezczystymi ustami, a z nimi przyjmij, Panie, i nas grzesznych, Twoje panowanie opiewających.

Chwała. Izajasz widział Ciebie na tronie cherubinów i serafiny stojące wokół Ciebie, skrzydłami zakrywające oblicza i wołające: Święty, Święty, Święty, trójświęty Boże, sławiony w Trzech Osobach.

I teraz. Teotokion: Jako czysta i nieskalana, i Dziewica, zrodziłaś Syna, Boga niezmiennego, wybawiającego nas z pokus, módl się do Niego, aby i teraz dał nam odpuszczenie grzechów.

Następują stichosy Grzegorza Synaity: **Zaprawdę godne to jest, i ciąg dalszy jak podano.**

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

Po: **Pan i Bóg** troparion zmartwychwstania: **Słowu współwicznemu, dwa razy. Chwała, i teraz.**

Teotokion: **Raduj się, bramo Pańska nieprzebyta.** Także zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Krzyż Pański pochwalmy, pogrzeb Twój uczcijmy pieśniami i zmartwychwstanie Twoje wysławmy, albowiem ze sobą wskrzesił z grobów martwych jako Bóg, zniewoliwszy władzę śmierci i moc diabła, i będącym w otchłani światłość zajaśniała.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Pan został nazwany martwym, który uśmiercił śmierć, i został złożony w grobie, który opustoszył groby. Na górze żołnierze strzegli grobu, na dole On wskrzesił od wieków martwych. Wszechmocny i Niedościęgniony Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, święta Góro, przebyta przez Boga, raduj się, uduchowiony krzewie i niespalający się, raduj się, jedyny ku Bogu moście dla świata, przeprowadzający martwych do życia wiecznego. Raduj się, niezniszczalna Córo, któraś bez męża zrodziła zbawienie dusz naszych.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Panie, Po Twym zmartwychwstaniu trzeciego dnia i po pokłonie Apostołów, Piotr zawołał do Ciebie: Niewiasty z odwagą przyjęły Ciebie, a ja się uląłem. Łotr błogosławił Ciebie, ja zaś wyrzekłem się. Czy więc wezwiesz mnie, abym znowu był uczniem Twoim? Bądź też okażesz mnie rybakiem na głębinie? Jednakże pokutującego przyjmij mnie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Panie, pośrodku osądzonych przygwoździli Ciebie nieprawi i włócznią przebili bok Twój. O miłosierny! Pogrzeb przyjąłeś, zniszczyłeś bramy otchłani i powstałeś trzeciego dnia. Niewiasty przybiegły, aby Ciebie ujrzeć i ogłosiły Apostołom Twoje powstanie. Wywyższany Zbawco, którego opiewają aniołowie, błogosławiony Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Oblubienico dziewicza, Rodzicielko Boga, któraś ból Ewy w radość przemieniła, śpiewamy Tobie, wierni, i kłaniamy się Tobie, albowiem uwolniłaś nas od dawnej klątwy, i teraz módl się nieustannie, Chwalebna, Najświętsza, abyśmy zostali zbawieni.

Hypakoe, ton 5:

Na widok anioła lęka się rozum i niewiasty z wonnościami, mając dusze oświecone Bożym powstaniem, głosiły Apostołom: Głóście wśród narodów zmartwychwstanie Pana, który towarzyszy wam cudami, i daje światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 5. Antyfona 1:

Kiedy ogarnia mnie smutek, śpiewam Tobie pieśń Dawida, Zbawco mój: Wybaw duszę moją od języka fałszywego.

Życie pustelników jest błogosławione, którzy na słowo Boże uskrzydłają się.

Chwała, i teraz. Święty Duch wszystko utrzymuje, widzialne i niewidzialne, Samowładcą bowiem jest, prawdziwie jeden z Trójcy.

Antyfona 2:

Na górę wstępuj, duszo, idź tam, skąd przychodzi pomoc.

Prawa Twoja ręka, Chryste, i mnie dotykająca, od wszelkiego fałszu niech ustrzeże.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi błogosławiąc, mówimy: Ty jesteś Bogiem, Życiem, Pocięchą, Światłością, Rozumem, Ty jesteś dawcą łask, Ty królujesz na wieki.

Antyfona 3:

Za tych, którzy powiedzieli mi: „Idźmy do przybytków Pańskich”, radością przepelniony modlitwy zasylał.

W domu Dawidowym dokonują się rzeczy straszne, ogień bowiem pali tam wszelki zawstydzony rozum.

Chwała, i teraz. Święty Duch życia ma przywódczą godność, przez Niego wszystko, co żyje, uduchawia się, albowiem w Ojcu jest zarazem i w Synu.

Prokimenon, ton 5: Powstań, Panie, Boże mój, niechaj wzniesie się ręka Twoja, albowiem Ty królujesz na wieki. Stichos: Będę wyznawał Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje. Wszystko, co oddycha. Stichos: Chwalcie Pana w świętych Jego.

Kolejna Ewangelia jutrzni.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, pokłońmy się świętemu Panu Jezusowi, jednemu bezgrzesznemu. Krzyżowi Twemu kłaniamy się, Chryste, i święte zmartwychwstanie Twoje śpiewamy i sławimy. Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, oprócz Ciebie innego nie znamy, imię Twoje wyznajemy. Przyjdźcie, wszyscy wierni, pokłońmy się świętemu zmartwychwstaniu Chrystusa: Oto bowiem przez krzyż nadeszła radość dla całego świata. Zawsze błogosławiąc Pana, śpiewamy Jego zmartwychwstanie, albowiem przecierpiawszy ukrzyżowanie, śmiercią śmierć zniweczył.

Psalm 50: Zmiłuj się nade mną, Boże.

Chwała. Dla modlitw Apostołów, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

Także, ton 6: Zmiluj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego i według mnóstwa litości Twojej oczyść nieprawości moje.

Także stichera: Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział, dał nam życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Zbaw, Boże, lud Twój. I ekfonesis: Przez miłosierdzie, łaskę i przyjaźń do człowieka.

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 5:

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Tobie tłum Żydów niesie cierniowy wieniec, miłości do Ciebie nie zachowując, Dawco łask, i wieńczy Chrystusa, przywódcę ludów, który rozwiązuje cierniową klątwę.

Podniosłeś mnie, upadłego w jamę, schyliłeś się nade mną, Bezgrzeszny Dawco życia, i bez wahania zniosłeś mój odór zniszczenia, Chryste, Bożej istoty mirrą otoczyłeś mnie.

Teotokion: Rozwiązana klątwa, odstępuje smutek, błogosławiono i Łaski Pełna, radość bowiem wiernym zajaśniała, błogosławieństwo wszystkim krańcom ziemi, niosącym kwiaty Chrystusowi.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Pieśń 1

Hirmos: Zbawicielowi Bogu, który w morzu kierował ludem z suchymi nogami i faraona z całym wojskiem zatopił, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Ten, który dobrowolnie został przygwożdżony ciałem do krzyża i z dawnego osądzenia przez drzewo uwolnił upadłego, Jemu jednemu zaśpiewajmy, albowiem się wysławił.

Chrystus, który martwym będąc z grobu powstał, upadłego podniósł i współzasiadaniem z Ojcem uczcił, Jemu jednemu zaśpiewajmy, albowiem się wysławił.

Teotokion: Przeczysta Matko Boża, w Ciebie wcielonego i z Tronem Rodzica nierozłączonego Boga nieustannie błagaj, aby wybawił z wszelkich kłopotów tych, których stworzył.

Kanon ku czci Bogurodzicy,

mający akrostych: Światłość zrodziłaś, oświeć mnie, Dziewico

Pieśń 1

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Do Światłości wcieloną w Ciebie, Przeczysta, oświecającej świat promieniami Bóstwa, módl się do Chrystusa, aby oświecił wszystkich śpiewających Tobie, Matko Dziewico.

Jako upiękzona pięknem cnót, Łaski Pełna, cnotliwy przybytku, promienie Ducha przyjęłaś, Najczystsza, Tego, który wszystkich napęłnia pięknem.

Ciebie dawno temu przedstawiał nie spalający się krzew na Synaju,

Dziewico, otoczony przez ogień, Dziewica bowiem zrodziła i Dziewicą pozostała, co przewyższa rozum, Matko Dziewico.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Przynieśli Tobie, Chryste, żółć ci, którzy z kamienia ssali miód w pustyni cudownie dany, ocet zaś za manę jako zapłatę dały Tobie niewdzięczne dzieci izraelskie.

Ci, którzy niegdyś okryci zostali świetlistym obłokiem, położyli w grobie Chrystusa-Życie, On jednak sam powstał, wszystkim wiernym tajemniczo dając oceniające z wysoka Ducha jaśnienie.

Teotokion: Ty, Matko Boża, w niezrównany sposób zrodziłaś bez matczyńskich bólów Tego, który zajaśniał z wiecznego Ojca, przeto Ciebie, Bogurodzico, któraś zrodziła wcielone Słowo, prawowiernie wyznajemy.

Inny kanon.

Hirmos: Mocą krzyża Twego, Chryste, umocnij moje myśli, abym śpiewał i sławił Twoje zmartwychwstanie po trzech dniach.

Powstałeś z grobu, Chryste, ze zniszczenia śmierci wybaw, Dawco życia, tych, którzy opiewają Twoje dobrowolne ukrzyżowanie.

Niewiasty z wonnościami pragnęły namaścić mirrą ciało Twoje i nie znalazłszy Ciebie powróciły, opiewając Twoje powstanie.

Teotokion: Módl się nieustannie, Czysta, do wcielonego w Ciebie, aby wybawił z oszustwa diabła tych, którzy opiewając Ciebie, Dziewico, czczą.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Tyś, Czysta, jawnie była drabiną, po której zstąpił do nas Najwyższy, aby naprawić zniszczoną naturę. Przez wszystkich jesteś teraz czczona, przez Ciebie bowiem, Najczystsza, Bóg zechciał połączyć się ze światem.

Dawno temu, Dziewico, okazana została tajemnica i przed wiekami przewidziana przez wszystko znającego Boga, a teraz w czasach ostatecznych w łonie Twoim, Najczystsza, On zechciał w końcu się objawić.

Rozwiązane zostało dawnej klątwy osądzenie przez wstawiennictwo Twoje, Dziewico najczystsza, z Ciebie bowiem Pan objawił się, tocząc wszystkim błogosławieństwo jako najłaskawszy, jedyne ludzi upiększenie.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Ten, który w strumieniu gorzkiej wody jak na obrazie rysując czcigodny krzyż Twój, Dobry, przewidział uśmiercenie grzesznego skosztowania, któreś przez drzewo uczynił słodkim.

Krzyż za drzewo wiadomości, za słodki pokarm żółć, Zbawco mój, przyjąłeś,

za zniszczenie zaś śmierci krew Twoją Boską wylałeś.

Teotokion: Oprócz bowiem połączenia poczęłaś w łonie Niezniszczalnego i bez bólów zrodziłaś i po urodzeniu dziewictwo zachowałaś, Boga w ciele zrodziwszy.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem wieść o mocy krzyża, że raj nam otworzył, i zawołałem: Chwała mocy Twojej, Panie!

Postawiony na ziemi w miejscu Czaszki kruszy bramy i więzy wieczne tych, którzy wołają: Chwała mocy Twojej, Panie.

Gdy Zbawca zstąpił do związanych jako martwy, wraz z Nim powstali umarli od wieków i zawołali: Chwała mocy Twojej, Panie.

Teotokion: Dziewica urodziła i bólów macierzyństwa nie poznała, jest jednak Matką będąc Dziewicą, której śpiewając wołamy: Raduj się!

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Sercem i rozumem, duszą też i ustami z wszelką czcią wyznaję Ciebie, Bogurodzico, zaprawdę czystą, któraś objęła owoc zbawienia i przez modlitwy Twoje, Bogurodzico, zbawiam się.

Stworzyciel wszystkiego z nicości zechciał jako Łaskawca stać się w Tobie człowiekiem, Czysta, na zbawienie tych, którzy śpiewają Tobie z wiarą i miłością, o Nieskalana.

Niebieskie anioły śpiewają Twemu zrodzeniu, Najczystsza, radując się ze zbawienia i mądrze nazywają Ciebie prawdziwą Bogurodzicą, Dziewico najczystsza.

Ciebie Izajasz nazwał laską, z której wyrośnie nam piękny kwiat, Chrystus Bóg, na zbawienie tych, którzy z wiarą i miłością przybiegają pod Twoją opiekę.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Pan Chwały w postaci niesławnej na drzewie pozbawiony czci dobrowolnie zawisnął, myśląc w niewypowiedziany sposób o mojej Bożej chwale.

Ty mnie przybrałeś w niezniszczalność, Chryste, zniszczenia śmierci zakosztowawszy niezniszczalnym ciałem, i zajaśniałeś z grobu trzeciego dnia.

Teotokion: Ty, Bogurodzico, bez nasienia zrodziłaś nam sprawiedliwość i wybawienie, Chrystusa, który dobrowolnie wyzwała z kłątwy naturę Praojca.

Inny kanon.

Hirmos: Od poranka wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Wyciągnąłeś rękę, Zbawco nasz, na drzewie, wszystkich do siebie przyzywając, Przyjacielu człowieka. Zniewoliłeś otchłań, Zbawco mój, przez Twój pogrzeb i Twoim zmartwychwstaniem wszystko nappełniłeś radością.

Powstałeś z grobu trzeciego dnia, Dawco życia, i wszystkim wytoczyłeś nieginącą nieśmiertelność.

Teotokion: Opiewamy Ciebie, Dziewicę po narodzeniu, Bogurodzico, Ty bowiem Boga Słowo świata w ciele zrodziłaś.

Inny kanon

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Wszyscy Prorocy jawnie Ciebie ogłosili, że chcesz być Matką Boga, Bogurodzico czysta, jedyna bowiem zostałaś znaleziona jako czysta, doskonale nieskalana.

Poznajemy Ciebie, Czysta, jako świetlisty obłok życiodajnej wody, który nam, zagubionym, zrosił obłok niezniszczalności, Chrystusa.

W Tobie zamieszkał Bóg jako jedyny Łaskawy, albowiem Ciebie umiłował, Czysta, bliską całemu dobru i nieskalaną, zapieczętowaną dziewictwem.

Pieśń 6

Hirmos: **W**ładco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

W zniszczalność wszedł Praojciec nasz, Władco Chryste, gdy spożył zakazany owoc i został przywrócony do życia przez Twoją mękę.

Życie zstąpiło do otchłani, Władco Chryste, i było to zniszczeniem niszczącego, poprzez bowiem zniszczenie wytoczyłeś zmartwychwstanie.

Teotokion: **D**ziewica urodziła i po urodzeniu dziewczicą pozostała czystą, na rękach nosząc noszącego wszystko, albowiem zaprawdę jest Matką Dziewicą.

Inny kanon.

Hirmos: **O**toczyła mnie otchłań, grobem moim jest wieloryb, ja zaś zawolałem do Ciebie, Przyjacielu człowieka, i zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Wyciągnąłeś dłonie Twoje gromadząc daleko rozproszone ludów Twoich zgromadzenia, Chryste Boże nasz, życiodajnym krzyżem Twoim jako Przyjaciel człowieka.

Zniewoliłeś śmierć i skruszyłeś bramy otchłani, spętany Adam uwolniony został i woła do Ciebie: Zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Teotokion: **G**odnie sławimy Ciebie jako krzew niespalający się, górę i uduchowioną drabinę, i bramę niebios, Mario chwalebna, prawowiernych pochwało.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Przyczyna wszystkiego i wszystkiego Dawca jako Przyczyną być mając wciela się w Ciebie, Matko Boga, aby stać się takim jak my, Najczystsza.

Władco karmiący dusze, uleczeni przez źródło toczące światłość, przybiegamy z wiarą pod błogosławioną opiekę Twoją, znamy bowiem Ciebie, Najczystsza.

Zrodziłaś nam zbawienia Przyczynę, Dawcę życia, dającego wieczne zbawienie, przeto prawdziwą Bogurodzicą Ciebie głosimy.

Kontakion, ton 5:

Prosomion: Słowu współwicznemu Ojcu i Duchowi.

Do otchłani, Zbawco mój, zstąpiłeś i bramy skruszyłeś jako Wszechmocny, zmarłych jako Stwórca wskrzesiłeś ze sobą i śmierci starłeś oścień, Adam został wybawiony z klątwy, Przyjacielu człowieka, przeto wszyscy wołamy: Zbaw nas, Panie.

Ikos: Niewiasty usłyszały słowa anioła, porzuciły płacz i były pełne radości i bojaźni, widziały bowiem rzeczy przerażające, a oto Chrystus przybliżył się do nich, mówiąc: Radujcie się i bądźcie odważne. Ja zwyciężyłem świat i uwolniłem jeńców, pospieszcie więc do uczniów głosząc im: Uprzedzam was w mieście galilejskim, aby głosić. Przeto wszyscy wołamy do Ciebie: Zbaw nas, Panie!

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

W ciało przybrałeś się jak Panie i Bożą Twoją mocą węża zrzuciłeś, wyprowadzając śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Ten, który ziemi nie do przebycia sprawił ułożenie, w grobie zostaje przykryty jako nieogarniony ciałem; Jemu wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Najczystsza, Ty zrodziłaś jedną Hipostazę w dwóch naturach, Wcielonego Boga; Jemu to wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który w piecu ognistym zbawiłeś sławiące Ciebie dzieci, błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Drzewem krzyża oszustwo bożków zniszczył błogosławiony Bóg ojców naszych.

Powstał z martwych i będących w otchłani podźwignął ze sobą błogosławiony Bóg ojców naszych.

Przez Twoją śmierć, Chryste, śmierci zniszczyłeś władzę, błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Ty, któryś z Dziewicy narodził się i Bogurodzicą Ją okazałeś, błogosławiony Bóg ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Nieopisany pozostał bez zmiany, ciałem bowiem zjednoczył się z Hipostazą jako Łaskawy, w Tobie, Najświętszej, jedyny błogosławiony Bóg ojców naszych.

Zgodnie sławimy Ciebie, najczystsza Niewiastę, Bogurodzico Władczyni, i ołtarzu Stwórcy Twego; Jemu to wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Matko Króla wszystkich, oczyściwszy się przez Ducha Świętego byłaś mieszkaniem Twego Stwórcy; Jemu to wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Zbawi mnie Pan, najczystsza Matko Boża, który z Ciebie przywdział szatę ciała, Jemu wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórcu wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, jak niewolny modliłeś się o dobrowolnej męki kielich, oto dwie wole, w obu bowiem wolach, zgodnie z dwoma naturami, Chrystus na wieki.

Przez Twoje wszechwładne uniżenie, Chryste, zgorzkniała otchłań wydała wszystko, co dawno temu oszustwem uśmierciła, Ciebie wywyższając na wszystkie wieki.

Teotokion: Ty w sposób przewyższający rozum przez słowo zrodziłaś człowieczeństwo Pana i pozostałaś Dziewicą, wszystkie dzieła, Dziewico, błogosławimy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Z Ojca przed wiekami zrodzonemu Synowi i Bogu, a w czasach ostatecznych wcielonemu w Dziewicę Marię, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty na krzyżu dobrowolnie wyciągnąłeś dłonie i więzy śmierci zniszczyłeś, Chryste Boże, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty jako Oblubieniec z grobu zajaśniałeś, Chryste Boże, i niewiastom z wonnościami objawiłeś się, i radość wszystkim ogłosiłeś, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Okazałaś się, Bogurodzico czysta, większą od Cherubinów, nosząc w łonie Twoim Tego, który nosi wszystko, Jego to wraz z bezcielesnymi mocami wysławiajmy, ludzie, na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Ustał teraz ból Praojca i przemienia się w radość dzięki Twemu macierzyństwu, przeto nieustannie śpiewamy Tobie, Dziewico, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Z nami sobór bezcielesnych śpiewa, Dziewico, Twemu niedoścignionemu zrodzeniu, jeden chór stanowiąc z miłości i wywyższając na wszystkie wieki.

Z Ciebie, Córo, wyszedł widzialny strumień nieśmiertelności, wszystkich Pan, omywając brud z wiarą Tobie śpiewających i wywyższających na wszystkie wieki.

Zaprawdę jesteś Bożym i światłość noszącym ołtarzem i tablicami łaski, wyznajemy Ciebie, Dziewico, któraś przyjęła Słowo Ojca; Jego wywyższamy na wszystkie wieki.

Śpiewamy także **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana ze stichosem: Czcigodniejszą od cherubinów.**

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Upadłego człowieka przyjąłeś, Władco Chryste, w łonie dziewiczym z wszystkimi łączącego się, ale niemającego żadnej wspólnoty nawet z jednym grzechem. Całego ze zniszczenie uwolniłeś mnie przez przeczyste Twoje

cierpienia.

Przez wylaną Bożą krew, Władco Chryste, z Twego przezczystego i życiodajnego boku, ustała ofiara bożkom, cała zaś ziemia Tobie pochwalną przynosi ofiarę.

Teotokion: Nie bezcielesnego Boga, ani też prostego człowieka wydała czysta i nieskalana Dziewica, ale doskonałego człowieka i bez zmiany doskonałego Boga, Jego to wywyższamy z Ojcem i Duchem.

Inny kanon.

Hirmos: Ciebie, która ponad zrozumienie i słowa jako Matka Boża w czasie pozaczasowego niewypowiedzianego zrodziłaś, wierni jednomyślnie uwielbiamy.

Ciebie, któryś na krzyżu podjął cierpienie i przez śmierć skruszył moc otchłani, wierni, prawowiernie wywyższamy.

Ciebie, któryś zajaśniał z grobu trzeciego dnia, zniewolił otchłań i świat oświecił, wierni, jednomyślnie wywyższamy.

Teotokion: Raduj się, Bogurodzico, Matko Chrystusa Boga, któregoś zrodziła, módl się o danie nam odpuszczenia grzechów, wiernie Tobie śpiewających.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Z przezczystej krwi Twojej gęstniało ciało nadprzyrodzonego Stwórcy wszystkich, Jednorodzonego Syna Rodzica, nie z męża, lecz bez nasienia, duchowo i rozumowo, Bogurodzico zawsze Dziewico.

Powstrzymałaś wszędzie obecne śmierci niepowstrzymane dążenie rodząc w ciele zaprawdę ponad rozum pojmowanie życie wieczne, które otchłań dotknąwszy gorzkimi ustami doznała zniszczenia, Najświętsza Matko Dziewico.

Na tronie zasiadając Syn Twój władczo zdobiacz Ciebie złotymi naszywkami Bożych cnót światłością jaśniejącymi, po prawicy swojej postawił, Czysta, cześć oddając jako Matce swojej, Najnieskalańska.

Zrodzenie Twoje przewyższa rozum, Matko Boga, bez męża bowiem poczęcie Twoje i dziewicze było zrodzenie, Bóg oto urodził się, którego wywyższając Ciebie, Dziewico, sławimy.

Po katabasji mała ektenia. Także: **Święty Pan Bóg nasz. Eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Panie, pomimo grobu opieczętowanego przez nieprawych wyszedłeś z grobu jak i zrodziłeś się z Dziewicy. Nie poznali jak wcieliłeś się bezcieleśni aniołowie Twoi, nie czuli, kiedy zmartwychwstałeś, strzegący Ciebie żołnierze. Obie bowiem tajemnice zapieczętowałeś przed badającymi, objawiając zaś cuda kłaniającym się z wiarą Twoim tajemnicom. Odpłać Tobie śpiewającym, odpłać nam radością i wielkim miłosierdziem.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Panie, skruszyłeś wieczne okowy i rozwiązałeś więzy, z grobu powstałeś zostawiwszy Twoje szaty pogrzebowe na świadectwo Twego prawdziwego

pogrzebania na trzy dni i strzeżony w pieczarze uprzedziłeś uczniów w Galilei. Wielkie jest Twoje miłosierdzie, niedościgniony Zbawco, zmiłuj się nad nami i zbaw nas.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Panie, niewiasty szły do grobu, aby zobaczyć Ciebie, Chryste, któryś za nas cierpiał, i po przyjściu znalazłszy anioła siedzącego na kamieniu, ze strachu cofnęły się, a on do nich zawołał: Zmartwychwstał Pan, powiedzcie uczniom, że powstał z martwych zbawiając dusze nasze.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Panie, jak wyszedłeś z zapieczetowanego grobu, tak i wszedłeś przy drzwiach zamkniętych do uczniów swoich, pokazując im znaki cielesnych cierpień, które podjąłeś, Zbawco wielce łaskawy, albowiem przecierpiałeś rany od potomków Dawida i jako Syn Boży świat wyzwoliłeś. Wielkie jest Twoje miłosierdzie, niedościgniony Zbawco, zmiłuj się nad nami i zbaw nas.

Inne stichery Anatoliosa, ton 5:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Panie, Królu wieków i Stwórco wszystkich, który ze względu na nas przyjąłeś cielesnie ukrzyżowanie i pogrzebanie, aby nas wszystkich uwolnić od otchłani, Ty jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Panie, któż opowie jaśniejące Twoje cuda lub też, kto ogłosi Twoje budzące bojaźń tajemnice? Okazałeś władzę mocy Twojej, krzyżem zaś Twoim łotrowi raj otworzyłeś i przez pogrzeb Twój łańcuchy otchłani skruszyłeś, przez zmartwychwstanie Twoje wszystko wzbogaciłeś, Łaskawco, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Niewiasty z wonnościami dotarły do grobu Twego wcześniej rano pragnąc Ciebie namaścić mirrą, nieśmiertelne Słowo i Boga, i usłyszawszy głos anioła powracały z radością głosząc jawnie Apostołom, że zmartwychwstałeś, Życie wszystkich, i dałeś światu oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Przy grobie, który przyjął Boga strażę mówią do Żydów: O wasza bezsensowna rada! Pokusiliście się strzec Nieopisanego, na próżno trudzicie się chcąc ukryć jawnie okazane zmartwychwstanie ukrzyżowanego. O wasze bezsensowne zgromadzenie! Cóż jeszcze radzicie ukryć, co się ukryć nie da? Raczej od nas usłyszcie i zechciejcie uwierzyć znającym prawdę: Anioł jak błyskawica zstąpił z niebios odwalić kamień, i byliśmy przez anioła ogarnięci strachem śmiertelnym, a on ogłosił mądrym wielce niewiastom z wonnościami, mówiąc: Czyż nie widzicie straży zmartwiałej i złamanych pieczęci, opróżnioną otchłań? Dlaczego jako martwego szukacie Tego, który zniszczył zwycięstwo otchłani i skruszył oścień śmierci? Idąc szybko do Apostołów głoscie więc

zmartwychwstanie i bez bojaźni wołajcie: Prawdziwie zmartwychwstał Pan, mając wielkie miłosierdzie.

Chwała, stichera Ewangelii, **I teraz: Błogosławiona jesteś, wielka doksologia.**

Także troparion zmartwychwstania:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie miłosierdzie.

Także ektenie i rozesłanie.

W niedzielę na L i t u r g i i Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czyste serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Tobie, który na drzewie krzyża zakwitnął życiem dla rodzaju naszego i wysuszył kłębę będącą przez drzewo, jako Zbawcy i Stwórcy zgodnie zaśpiewajmy.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Śmiercią Twoją Chryste, śmierci zniszczyłeś moc i podźwignąłeś od wieków umarłych, Tobie śpiewających jako prawdziwemu Bogu u Zbawcy naszemu.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Na grób Twój, Chryste, przyszły niewiasty czcigodne, szukając Ciebie, Dawcę życia, aby namaścić mirrą, ale objawił się im anioł, wołając: Zmartwychwstał Pan!

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Gdy ukrzyżowany zostałeś, Chryste, pośrodku dwóch osądzonych łotrów, jeden z nich bluźnił Tobie i sprawiedliwie został osądzony, a drugi wyznał Ciebie i zamieszkał w raju.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Do zgromadzenia apostołów przyszły czcigodne niewiasty, wołając: Chrystus zmartwychwstał, pokłońmy się Jemu jako Władcy i Stwórcy.

Chwała. Triadikon: Trójco niepodzielna, jedności wszystko czyniąca i wszechmocna, Ojcze, Synu i Święty Duchu, Tobie śpiewamy, prawdziwemu Bogu i Zbawcy naszemu.

I teraz. Teotokion: Raduj się, uduchowiona świątynio Boża i bramo nieprzebyta. Raduj się, krzewie niespalający się i tronie ognisty. Raduj się, Matko Emmanuela, Chrystusa Boga naszego.

Prokimenon, ton 5: Ty, Panie, zachowasz nas i ustrzeżesz* od tego pokolenia i na wieki.

Stichos: Wybaw mnie, Boże, bo zabrakło sprawiedliwego.

Alleluja: Zmilowania Twoje, Panie, będę opiewać na wieki, z pokolenia na pokolenie będę głosić prawdę Twoją ustami mymi. Stichos: Albowiem powiedziałeś: Na wieki zostanie zbudowane miłosierdzie, na niebiosach przygotowana zostanie prawda Twoja.

W NIEDZIELĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 5:**

Prosomion: Raduj się, poszczających.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Płaczę i jęczę bardzo, patrząc na straszne słowa odpłaty, nie mam bowiem czynów dobrych i usprawiedliwienia win, nieszczęsny, przeto modłę się: Zanim doścignie mnie nieznany kres życia, przed uściskiem śmiertelnym, przed Sądem budzącym bojaźń, przed przyjęciem wyroku, gdzie ogień niegasnący i ciemność zewnętrzna, gdzie robak pożera grzeszników i zgrzytanie zębów, daj mi wybawienie z grzechów, Chryste mój, i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Prawa Twoje i Pisma miałem w pogardzie, przykazania Twoje odrzuciłem, Stwórco mój, Boże mój, jakże więc uniknę, nieszczęsny, cierpień po tamtej stronie, Zbawco? Przeto przed moim końcem daj mi przebaczenie, Zbawco, obłok łez, prawdziwe rozrzewnienie, i jako Bóg najlepszy daleko ode mnie odpędź pułki biesowskie, szukające jak sprowadzić mnie do przepaści otchłani, przeto modłę się do Ciebie, abyś nie zabierał ode mnie ręki swojej wszechmocnej.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Biada mi! Jakżeż omroczyłem swój rozum! Jakże oddaliłem się od Ciebie i pracowałem dla grzechu, nieszczęsny, cały oddałem się żądzom cielesnym, żyjącym we mnie, a teraz czekam na moje odejście i na czekającą mnie mękę. Panie najłaskawszy, daj mi łzy pokuty i odpuszczenie niezliczonych grzechów moich, z wiarą modłę się do Ciebie, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Inne stichery ku czci bezcielesnych. Prokimenon ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Czcigodni znawcy tajemnic Bożych trójświatlistego i jednoistotnego Bóstwa, którzy nieustannie niematerialnymi głosami i ognistymi językami pieśń przynoszą, nasze modły i modlitwy zasyłane ze skalanych ust naszych zanieście Bogu i wyproście grzechów odpuszczenie, bowiem cały w niemoc naszą przyoblekł się i miłosierny jest z natury, przyjmie więc prośby wasze zanoszone za sługi, które zgrzeszyły, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Całe mnóstwo aniołów, zbliżające się do Władcy mego i stojące z bojaźnią przed Bożym Jego tronem, napełniane niewypowiedzianą Światłością, mnie zbłąkanego w ciemności grzechu skierujcie ku zbawczej Światłości i na polecenie szczodrego Boga rozpędźcie mroczną i obcą ciemność podstępnych duchów, wspomoczeniem i łaską waszą, nie znosi bowiem ciemność przyjscia Światłości, która ją rozpędza.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Świetliści aniołowie Boży, stojący przed tronem łaski Bożej, pokorni będąc i oświecenie prawdziwe przyjmujący od Światłości Bożej, obserwujcie nas z niebios, przyjaciele ludzi, ogarniętych okropną burzą i nieszczęsnych, śpiących w ciemności. Przyjdźcie więc, o archaniołowie, przyjdźcie nam na pomoc i wybawcie nas z sieci wroga sprawcy zła, przybiegamy bowiem pod waszą opiekę, o chwalebni!

Chwała, i teraz. Teotokion: Byłaś zaiste tronem cherubinów jako przewyższająca aniołów, w Ciebie bowiem wcieliło się Słowo Boże, Czysta, chcąc odnowić nasz obraz, z Ciebie przyszedł nosząc ciało jako miłosierny, krzyż i cierpienie przyjął za względu na nas i zmartwychwstanie darował jako Bóg, przeto Jemu jako przemieniającemu naturę nas osądzonych i Stwórcy z wiarą dzięki składając modlimy się, abym Twoimi modlitwami otrzymał przebaczenie i wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia oraz: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 5:

Panie, grzeszyć nie przestaję, nie rozumiem Twojej przyjaźni do człowieka, przezwycięż moją niewiedzę jedyny Dobry i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Panie, lękam się Twojej mocy nie przestaję zła czynić: któż na sądzie nie lęka się Sędziego? Któż też chcąc się wyleczyć gniewa Lekarza jak ja? Wielce cierpliwy Panie, ulituj się nad moją niemocą i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Odrzucając wszystko, co ziemskie, i mężnie idąc na męki nie doznaliście zawodu błogosławionej nadziei, lecz jesteście dziedzicami królestwa niebieskiego, chwalebni męczennicy, mający odwagę przed Bogiem Przyjacielem człowieka, wyproście pokój światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Budząca bojaźń i wielka tajemnica, bowiem Nieogarniony zmieścił się w łonie i Matka po zrodzeniu dalej jest Dziewicą, Boga zrodziła w Nią wcielonego, któremu zawołajmy, któremu zaśpiewajmy z aniołami pieśń, śpiewając: Święty jesteś, Chryste Boże, który ze względu na nas wcieliłeś się, chwała Tobie.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion ku czci świętego. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu troparionu, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

**W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU,
Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.**

Pieśń 1

Hirmos: **Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.**

Cud w Tobie dokonuje się, Dziewico, zaiste budzący bojaźń, albowiem w łonie swoim nosiłaś Nieogarnionego i w niewypowiedziany zrodziłaś sposób, zawsze Dziewicą pozostając.

Ześlij mi, Władczyni, odpuszczenie grzechów, jak deszcz z niebios przyszedł bowiem do Ciebie i zmieścił się w niewypowiedziany sposób, a Ty pozostałaś Dziewicą po niedocieczonym zrodzeniu.

Chwała. Jedyna błogosławiona i przez Boga radością otoczona, która Radość Niewypowiedzianą ludziom zrodziłaś, zabierz smutek mojej duszy, proszę, i rozwesel serce moje.

I teraz. Cały będący pragnieniem i słodyczą życia z Ciebie zajaśniał ze względu na ogromne miłosierdzie, Dziewico nieskalana, do którego módl się, aby zbawił mnie, nieustannie teraz Ciebie wysławiającego.

Pieśń 3

Hirmos: **Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.**

Przeszedł cień Zakonu, bowiem dawcę Zakonu Chrystusa zrodziłaś, Przechytny, który łaskę oczyszczenia i oświecenia nam darował oraz uwolnienie z klątwy obcego, Dziewico nieskalana.

Zrodził się z Ciebie, Czysta, Bóg wcielony i w ciele był widziany, który przedtem był niewidzialny, przeto gorliwie módl się do Niego, Dziewico, aby wybawił mnie od wrogów widzialnych i niewidzialnych, świetliście Ciebie sławiącego.

Chwała. Atakuje mnie fala okrutna żądź, złych duchów głębia ogarnia mnie, burza grzechów trwoży moje serce, Bogurodzico, Ty mnie umocnij, świetliście Tobie śpiewającego.

I teraz. Bożego Gabriela wodza zastępów mając, pobożnie z wiarą nieznającej małżeństwa Matce Bogurodzicy przywodziśmy zgodnie słowa „Raduj się”, przez którą wyzwalamy się z nieszczęść i smutków.

Pieśń 4

Hirmos: **Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroco wołał z lękiem do Ciebie: Przeszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawie Twoich pomazańców.**

Utkawszy wewnątrz z krwi Twojej dziewiczej szatą ciała, który niebo obłokami przyodziewa, Dziewico, mnie przyodziewa w szatę niezniszczalności, który poprzednio sam pozbawiłem się szaty.

Łono Twoje, Dziewico, było świętym i niewypowiedzianym pałacem Króla i Boga, w którym zamieszkał, uczyniwszy nas Kościołem.

Chwała. Szczodra będąc, Bogurodzico nieskalana, ulituj się nad moją duszą nieszczęsną, która przez żądze i grzech okropnie jest szerniała i odrętwiała.

I teraz. Niezniszczalnego królestwa zajaśniałaś berłem z korzenia Jessego i rodzisz Dziecię bez mężczyzny, Czysta, Boga Adama i Dawida, zarazem Stwórcę i Pana.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Pozostajesz po zrodzeniu Dziewicą nienaruszoną, wszystkich zniszczałych ludzi do życia doprowadzasz i oświecasz niezniszczalnością, Nieskalana.

Zrodziłaś nam Dziecię małe, Przechyba, które przedwiecznie zajaśniało z Ojca poza czasem, do którego módl się o pokój dla świata, Oblubienico Boża.

Chwała. Obym znalazł w Tobie pomoc, Dziewico, wyrrywającą mnie w godzinie sporu sądowego, gdy na Sądzie stanę sprawowanym przez zrodzonego z Ciebie.

I teraz. Cała bliska moja dobra i nieskalana z Libanu, Dziewico Oblubienico Boża, przez Świętego Ducha dokonało się w Tobie wcielenie Syna Bożego.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Bez mężczyzny zrodziłaś Bogurodzico Emmanuela, który ulitował się nad naszą pokorą, przeto zawsze godnie Ciebie sławimy.

W sposób przewyższający rozum zrodziłaś Wiecznego, w sposób przewyższający słowa Stwórcę powiłaś, Przechyba, wybawiającego z wszelkiego zniszczenia Tobie śpiewających, Bogurodzico.

Chwała. Łaskawego zrodziłaś Łaskawcę i Stwórcę, najświętsza Władczyni umiłowana przez Boga, duszę moją pełną zła pobłogosław.

I teraz. Nową i dawną Tobie pochwałę przynosimy, Najczcigodniejsza, nic bowiem lepszego nie mamy do pochwalenia Ciebie, jak „Raduj się”, które z Gabrielem Tobie śpiewamy.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 5: Nad sobą przed Sądem płaczę teraz, myśląc o moich złych i okropnych czynach, o głębi grzechów trzymającej mnie od młodości i tłamszącej rozum, lecz Twoim orędownictwem, Czysta, daj mi odpuszczenie i pozwól otrzymać zbawienie.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił i zrosił dzieci, zgodnie śpiewające: Boże, błogosławiony jesteś.

Wybaw mnie, Przechyba, ze złego zniechęcenia i żądz omroczenia oraz wiecznego osądzenia, abym z wiarą sławił Ciebie.

Umartw żądze moje, która zrodziłaś Życie, podnieś mnie leżącego w grobie obojętności, Oblubienico Boża, abym z miłością sławił Ciebie.

Chwała. Ciałem otoczonego Boga bezcielesnego zrodziłaś, Nieskalana, wybawiającego nas, z bojaźnią śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

I teraz. Uleczenie darmo modlitwą Twą czystą otrzymawszy, Dziewico, śpiewając prosimy o uzdrowienie duszy i zdrowie ciała.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Bramo święta, otwórz mi świetliste bramy pokuty, pokazując wszelką prawą drogę sprawiedliwości, prowadzącą do wejścia w Bożą wolę.

Zrodziłaś nam Dziecię małe, Przczysta, które przedwiecznie zajaśniało z Ojca poza czasem, do którego módl się o pokój dla świata, Oblubienico Boża.

Chwała. Cała wybrana, cała upiększona, którą umiłował Bóg, którą wybrał, okazałaś się Dziewico zawsze wysławiana, przeto Tobie śpiewamy, Czysta, na wieki.

I teraz. „Cała czysta jesteś i Bożej chwały pełna, bliska mi” – rzecze Duch Boży, Ciebie ogłaszając, Przczysta, którą opiewamy w hymnach, śpiewając: Tobie przynależy radość, która Boga ludziom zrodziłaś.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Westchnień Twoich czcicieli nie odrzucaj teraz, Przczysta, lecz wejrzyj na nas będących w smutkach, płacz przemień w radość i rozrzewnienie w wesele, w hymnach Tobie śpiewających.

Fundamentem jesteś nieruchomym, Zbawcę rodząc, Czysta, który na wodach ziemię Bożym poleceniem umocnił, w Nim nas umocnij modlitwami, świetliście Ciebie błogosławiących.

Chwała. Zrodzenie Twoje przewyższa rozum, Bogurodzico, bez mężczyzny bowiem poczęcie w Tobie i dziewicze zrodzenie Twoje, niebem Bóg jest zrodzony, którego wywyższając, Ciebie Rodzicielkę uwielbiamy.

I teraz. Budzisz bojaźń, Panie, i któż się ostoi wobec Twego wyroku, Chryste, jedyny Królu sprawujący Sąd? Przeto oszczędź i wybaw mnie, Zbawco, łaskawymi modlitwami Twojej Rodzicielki.

Także: **Zaprawdę godne to jest, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W PONIEDZIAŁEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne, ton 5:

Wobec zasiadającego Sędziego i wobec stojących aniołów, trąby trąbiącej i płomieni gorejących cóż uczynisz, duszo moja, prowadzona na Sąd? Wtedy bowiem staną przed tobą okropności twoje i wyjawione zostaną tajemne grzechy twoje, przeto przed końcem zawołaj do Sędziego: Boże, oczyść mnie i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Wszyscy czuwajmy i Chrystusa spotkajmy z mnóstwem oleju i z jaśniejącymi lampami, abyśmy stali się godni wejść do wnętrza pałacu, bowiem ten, który znajdzie się przed drzwiami, bezskutecznie zawoła do Boga: Zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bardziej święta od cherubinów i przewyższająca serafinów, Przekzysta, wyznajemy Ciebie zaprawdę jako Bogurodzicę, mamy grzesznicy wspomóżycielkę i znajdujemy wybawienie w czasie pokus, przeto nie przestawaj modlić się za nami, władzo i ucieczko dusz naszych.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 5:

Duszo, tutaj masz rzeczy czasowe, a tam zaś wieczne, patrzę na Sąd i na tronie Sędziego, i drzę przed wyrokiem, który dokładnie wydany zostanie, a Sąd jest bezlitosny.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Spoczywam na łożu licznych grzechów, okradany jestem z nadziei zbawienia mego, bowiem sen mego lenistwa zwiastuje duszy mojej wielkie męki, lecz Ty, Boże zrodzony z Dziewicy, podnieś mnie, abym śpiewał Tobie sławiąc Ciebie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Jaśniej dzisiaj cierpiętników pamięć, ma bowiem zorzę z niebios, chór anielski tryumfuje i rodzaj ludzki współraduje się, przeto modłę się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Teotokion: Z aniołami niebios, z ludźmi ziemi, w słowach radości wołamy do Ciebie, Bogurodzico: Raduj się, bramo większa od niebios. Raduj się, jedyna będąca ratunkiem ludzi. Raduj się, Czysta, otoczona radością, która zrodziłaś wcielonego Boga.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 5:

Prosomion: Słowu współwicznemu Ojcu i Duchowi.

Pochyliłem się pod żądzami bezrozumnymi i marnotrawnie życie moje spędziłem, wezwij mnie Zbawco jak syna marnotrawnego i przyjmij, objęcia ojcowskie z miłosierdzia zmiłowań otwórz dla mnie i dla modlitw bezcielesnych uczynń godnym bramy Chwały.

Chwała, i teraz. Teotokion: Gorąca orędowniczko i niezwyciężona, nadziejo znana i nie do zawstydenia, murze obronny i opieko, przystani przybiegających do Ciebie, zawsze Dziewico czysta, z aniołami ubłagaj Syna Twego i Boga, aby dał pokój światu, zbawienie i wielkie miłosierdzie.

Kanon, mający akrostych: Ulituj się, Słowo, nad grzeszącym przed Tobą. Poemat kyr Józefa. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który uczynił przedziwne cuda w Czerwonym Morzu, zwycięską pieśń, albowiem się wysławił.

Wieloma oszustwami pociąganego i oszukanego przez Obcego nawróć, Chryste, i ulituj się nade mną jako wszechmocny.

Chryste, który otworzyłeś uszy głuchego, duszy mojej otwórz ogłuchłe uszy, abym zważał na słowa Twoje.

Męczennikom: Nowookazanymi gwiazdami są męczennicy Słońca Sprawiedliwości Chrystusa, przeto odpędźcie ciemność od serc naszych.

Męczennikom: Cierpiętnicy okazali się rozpalonymi strzałami Bożego ognia Świętego Ducha i kruszą wszystkie strzały wroga.

Teotokion: Bramo Bożej Chwały, otwórz mi bramy pokuty i wyrwij z bram otchłani pokorną moją duszę.

Inny kanon bezcielesnym,
mający akrostych: **Piąty śpiew dla aniołów. Poemat Teofana. Ton 5.**

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Znawcy tajemnic Boga Dawcy Światłości, jaśniejący jego promieniami, oświećcie Światłością moją duszę, aniołowie, ubłagawszy Władcę (dwa razy).

Mając odwagę jak wszyscy stojący przed wzniosłym tronem, pobożnie wam śpiewających wybawcie z nieszczęść, przywódcy zastępu anielskiego, o arcystratedzy!

Teotokion: Rozwiązana została klątwa i smutek ustał, błogosławiona bowiem i łaski pełna radość wiernym zajaśniała, przynosząc wszystkim krańcom ziemi błogosławieństwo Chrystusa.

Pieśń 3

Hirmos: Nad narodami Bóg zakrólował, Bóg zasiada na tronie świętym swoim i śpiewamy Jemu ze zrozumieniem jako Królowi i Bogu.

Ty, który nie chcesz, aby choć jeden zginął, łaskawy Panie, ulituj się nad ginącym i zbaw mnie, Szczodry, miłosierdziem Twoim.

Ja, który świadomie i nieświadomie zgrzeszyłem przed Tobą, Chryste Panie, przychodzę i przypadam do Ciebie, wszystko wiedzącego, przyjmij mnie jak syna marnotrawnego.

Męczennikom: Uśmierćcie żywy grzech i wroga okażcie martwym, męczennicy, którzy przecież nie troszczyliście się o martwość ciała, błogosławieni.

Męczennikom: Męczennicy cierpieniami upstrzeni i mający szaty zroszone krwią, stoicie ukoronowani przed Królem wszystkich.

Teotokion: Dziewico Matko, w którą wcielił się Bóg, przyjmij słowa zawsze śpiewających Tobie i wybaw nas z rozlicznych kłopotów.

Inny kanon.

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Słowa radości wyższym mocom mądrze ułożywszy, Twoją łaskawość niezmierną ukazujemy przez ich wstawiennictwo, Kościół Twój umocnij, jedyny dobry i Przyjacielu człowieka (dwa razy).

Upiększając niewypowiedzianą Światłością aniołów, Chryste, i przez nich umacniając Kościół Twój, Miłosierny, nieszczęsną moją duszę przez nich oświeć, modlę się do Ciebie, Władco, nie pamiętając moich niezliczonych grzechów.

Teotokion: Ty bez połączenia węzłem małżeńskim byłeś Matką Boga, który oświeca zastępy bezcielesne, jedyna Boża zasada w Trzech nieustannie opiewana Osobach i panowaniach, przeczysta Dziewico, opiewana przez wszystkich.

Pieśń 4

Hirmos: Dzieła Opatrzności Twojej, Panie, zdumiały proroka Habakuka, zstąpiłeś bowiem na zbawienie ludu Twego, zbawić namaszczonych Twoich przyszedłeś.

Czyny, jakimi w życiu zgrzeszyłem, są złe i okropne, wybaw mnie od nich, Chryste Boże mój, pokutę szczerą dając mi.

Wszelkie przykazanie poniżyłem, bojaźń Twoją odrzuciłem, Chryste, i lękam się nieuniknionego Twego Sądu, na którym obyś mnie nie osądził, Łaskawco.

Męczennikom: Rzemieniami zewsząd zaiste rozciągani i ranami dręczeni, obdzierani ze skóry cierpiętnicy Twoi w wierze radowali się.

Męczennikom: Zachwiać wami w wierze Bożej, cierpiętnicy, nie mógł żaden Zły, przeto dla wielu chwiejnych okazaliście się Bożym umocnieniem.

Teotokion: Pan wcielił się w czcigodne Twoje łono, dając w Twoim łaskawym orędownictwie pokutę czczącym Ciebie, opiewana przez wszystkich, jako miłosierny i jedyny Przyjaciel człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk prorocznie wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Ustanowiłeś anielskie światłości, łaskawymi promieniami oświecając je jako silny w mocy, aby słowo Twoje pełnili, Przyjacielu człowieka (dwa razy).

Odlóżmy mędrkowanie ziemskich ciał, wierni, upodobniając się do życia bezcielesnych zastępów i rozum uskrzydłmy duchem.

Teotokion: Bądź mi orędowniczką, Nieskalana, ucieczką i przystanią, odpędzając burzę żądz, która anielskie zastępy dobrocią nieporównywalną zwyciężyłaś.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości prawdziwa, Chryste Boże, ku Tobie od poranku wzywa duch mój, okaż na mnie oblicze Twoje.

Obudź się, o duszo, obudź się z ciężkiego snu okropnego mego grzechu i światłością pokuty oświeć.

Odnówmy duszę gorliwością i napójmy obłokami rozrzewnienia, abyśmy zrodzili kłós pokuty.

Męczennikom: Węglami miłości uzbroiwszy się okazaliście się niezachwianymi mieczami, cierpiętnicy, niszcząc pułki wrogów.

Męczennikom: Pozostaliście niez niewolonymi przez wroga, a jego zniewoliliście, cierpiętnicy, i okazaliście się bliskimi przyjaciółmi Chrystusa.

Teotokion: Dziewico między niewiastami błogosławiona, Twoje zmiłowanie daj ludowi Twemu, okazałaś się bowiem Matką Miłosiernego.

Inny kanon.

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Obchodząc wszystkie krańce ziemi, łaskawości Władcy wiernym przynosicie i zachowujecie, chwalebni archaniołowie (dwa razy).

Słowu Twemu podporządkowując się, Słowo Boga i Ojca, niebieskie zastępy chwalebnie przyozdobione są oświecone jasnością Twojej Światłości.

Teotokion: Całe moje pragnienie ku Tobie kieruję, która w sposób przewyższający słowa upragnioną Słodycz zrodziłaś, Bogurodzico czysta.

Pieśń 6

Hirmos: Z wieloryba proroka wybawiłeś, mnie zaś z głębi grzechów wyprowadź, Panie, i zbaw mnie.

Nie ma w tym życiu grzechu, którego bym nie popełnił, nieszczęsny, jedyny Bezgrzeszny ulituj się nade mną.

Żagle gorliwości uskrzydliły się i ku przystani zbawienia przez pokutę dopłynęli wszyscy, aby się zbawić.

Męczennikom: Kaznodziejów, apostołów i męczenników cierpieniem oświeca się stworzenie, którym i nas oświeć, Przyjacielu człowieka.

Męczennikom: Naczynia mieszczące zorzę Bożą i czcigodne wylanie światłości męczenników wszyscy uczcijmy.

Teotokion: Dziewico, wiernych orędowniczko, módl się do Pana, aby z wszelkiego grzechu wybawił sługi Twoje.

Inny kanon.

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądź, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Święcie upiększone zgromadzenie wybranych aniołów jest oświecane jaśnieniem Światłości, pełnym łaski oświeceniem jawnie dokonującym się (dwa razy).

Trójświatlistymi zorzami obficie upiększeni aniołowie i archaniołowie, oświećcie moją nieszczęsną duszę waszymi modlitwami.

Teotokion: Poczęłaś wszystkich Stwórcę i Boga, Przepczysta, na którego z lękiem patrzą radując się pobożnie stojący aniołowie.

Pieśń 7

Hirmos: Błogosławiony jesteś, Boże, widzący otchłanie i na tronie chwały zasiadający, wysławiany i przesławny.

Błogosławiony jesteś, Boże, który z miłosierdzia wszystkich przyjmujesz pokutujących, wysławiany i przesławny.

Ulecz, łaskawy Chryste, liczne moje żądze, który znasz moją niemoc, wysławiany i przesławny.

Męczennikom: Mocą Bożą umocniony został chór cierpiętników i zwyciężając wrogów wołał: Wysławiany i wywyższany na wieki.

Męczennikom: Słowo umocniło mądrych cierpiętników, aby przecierpieli rozliczne męki, ich modlitwami ulituj się nad nami.

Teotokion: Błogosławiony jesteś, Boże, który zamieszkałeś w dziewiczym łonie i zbawiłeś człowieka, wysławiany i wywyższany na wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Niezmierną Chrystus okazał moc, was ustanawiając, arcystredzy, i nauczając śpiewać: Boże, błogosławiony jesteś (dwa razy).

Ty, który mnóstwo niezliczone bezcielesnych zastępów upiększasz łaską, wiernych zgromadzenia naucz śpiewać Tobie: Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Zachwianego przez żądze Ty teraz mnie umocnij, Dziewico, która wszystkim wiernym wytoczyłaś niecierpiętność, z wiarą śpiewającym: Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Stwórcy stworzeń, którego lękają się aniołowie, śpiewajcie ludzie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ożyw mnie martwego przez przestępstwo, Panie, abym słał Ciebie na wszystkie wieki.

Oświeciwszy mnie pokutą, wybaw mnie z ciemności grzechu, Panie, abym Ciebie słał na wszystkie wieki.

Męczennikom: Cierpiętnicy męczennicy zdeptali płomień oszustwa i rosę z niebios chwalebnie przyjęli.

Męczennikom: Jak ziemia tłusta wydalicie zaiste plon stokratny, święci, który przynieśliście Sędziemu Chrystusowi.

Teotokion: Z Ciebie Bóg zajaśniał, opiewana przez wszystkich Dziewico, i poznaniem Bóstwa oświecił omroczonych.

Inny kanon.

Hirmos: Tobie, Stwórcu wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Skłaniają mnie teraz zgromadzenia aniołów do śpiewania hymnów i serdecznych pragnień, z którymi śpiewam: Dzieła wszystkie Panu śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki (dwa razy).

Słudzy wysławianej i trójślonecznej zorzy, módlcie się o zbawienie z wiarą śpiewających: Pana opiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Bramo święta, Dziewico Matko, Światłością Twoją oświeć z wiarą śpiewających: Pana opiewajcie dzieła i wywyższajcie na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, błogosławioną między niewiastami i pobłogosławioną przez Boga rodzaj ludzki w pieśniach uwielbia.

Miłosierny bądź dla mnie, Panie, bez miary szaleńczo grzeszącego, i uczyn mnie, Słowo, godnym Twego królestwa.

Jak dawno temu wybawiłeś Niniwitan kłaniających się Tobie, jedyny Zbawco, i nas śpiewających Tobie zbaw miłosierdziem Twoim.

Męczennikom: Ciało wydawszy rozlicznym ranom, niezranioną zachowaliście duszę, cierpiętnicy Pańscy, uczestnicy Bożej Chwały.

Męczennikom: Za dnia jaśniejące gwiazdy na ziemi, oświecacie dusze wszystkich, bowiem okazaliście się cierpiętnikami Boga wszystkich.

Teotokion: Nosisz jak tron ognisty noszącego wszystko i karmisz Go piersiami, Dziewico, który wszystkich karmi.

Inny kanon.

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Będąc wodzami najwyższych zastępów anielskich, jaśniejący Michale i Ty, Gabrielu Bożego wcielenia prawdziwy głosicielu, zachowajcie wszystkich, którzy wam śpiewają, chwalebni (dwa razy).

Ty, który obfitymi darami wylewasz się ze swoich skarbnic, który wywiodłeś zastępy anielskie i z nimi przyjdiesz jako Sędzia i wszystkich Król, zbaw mnie, Władco, przybiegającego do miłosierdzia Twego.

Teotokion: Rozumni archaniołowie, władze, trony, cherubini, moce i serafini, aniołowie świetliści, księstwa i panowania z drzeniem służą Twemu Synowi, nieskalana i czysta Bogurodzico, błogosławiona przez wszystkich.

Na stichownie stichery pokutne, ton 5:

Mnóstwo grzechów moich odrzuć, Panie, który z Dziewicy zrodziłeś się i wszystkie oczyść grzechy moje dając mi myśl nawrócenia jako jedyny Przyjaciel człowieka, błagam, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Nasyć nas o poranku laskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Biada mi, do kogóż się upodobiłem? Do niepłodnego figowca i lękam się przeklęcia z porąbaniem, lecz niebiański rolniku Chryste Boże, zlodowaciałą duszę moją okaż przynoszące owoce i jak marnotrawnego syna przyjmij mnie, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Błogosławione wojsko niebieskiego Króla, chociaż bowiem ludźmi byli cierpiętnicy, to jednak zdobyli godność aniołów, nie troszcząc się o rzeczy cielesne i przez cierpienia stali się godni czci bezcielesnych, przeto ich modlitwami, Panie, ześlij nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Otoczona radością, oręduj Twoimi modlitwami i wyproś dla dusz naszych mnóstwo zmiłowań oraz oczyszczenie licznych grzechów.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz**, troparion świętemu, jeśli jest, a jeśli nie ma, to mówimy troparion dnia. Także ektenia, pierwsza godzina i ciąg dalszy jak zwykle oraz rozesłanie.

W poniedziałek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Łotrzy niszczący dusze spotkawszy mnie na drodze życiowej zranili, ale teraz przybiegam do Twojej łaskowości, modląc się: Ulecz i zbaw mnie, Chryste.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Niebieskie zastępy śpiewają Tobie, wszystkich Bogu, dla ich świętego orędownictwa odrzuć liczne moje grzechy i zbaw mnie.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Z chórami anielskimi policzeni cierpiętnicy Chrystusowi, pełni niezachodzącego oświecenia, zniszczcie woniejące żądze mego serca.

Chwała. Anielscy mieszkańcy ziemi, Bogu opiewanemu na wysokościach zaśpiewajmy trójświętą pieśń: Święty jesteś niemający początku Ojciec, Synu i Duchu.

I teraz. Ty, która radość aniołów przyjąłeś do swego łona, Czysta, świecąca zły mi czynami duszę moją napełnij radością, kierując mnie ku Światłości.

W PONIEDZIAŁEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy stichery pokutne, ton 5:

Prosomion: Raduj się, poszczających.

Biada mi, który zagniewałem Ciebie, miłosiernego Boga mego i Pana! Ilekroć obiecałem pokutować, Chryste, fałsz znajdowałem bezsensowny! Pierwszą bowiem skalałem szatę chrztu, przymierze Twoje ze mną porzuciłem i po drugie wymazałem przykazanie Twoje przed aniołami i ludźmi, ubrany w szatę płacziwą, którą odrzuciwszy, Zbawco, nie pozwól zginąć mi do końca.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Jakież to usprawiedliwienie, duszo nieszczęsna, znajdziesz w dniu Sądu? Któż wybawi Ciebie ze skazania na ogień wieczny i inne męki? Nikt, jeśli nie ty sama skłonisz do okazania łaski Łaskawego, porzuciwszy złe twoje czyny i okazując pobożne życie, płacząc każdego dnia nad twoimi niezliczonymi grzechami, które popełniam każdej godziny czynem, słowem i myślą, modląc się do Chrystusa, aby dał tobie całkowite ich odpuszczenie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Niech nie rządzi mną grzeszny obyczaj, Zbawco, ani niech nie oładnie mną bies, zawsze walcząc i sprowadzając do swojej woli, lecz wyrwij mnie z jego władzy silną Twoją ręką, Wszechmocny, i zakróлуй we mnie Ty, Przyjacielu człowieka, i spraw, żebym cały należał do Ciebie i żył według Twojej woli, Słowo, mając spoczynek w Tobie oraz znalazł oczyszczenie, zbawienie i wielkie miłosierdzie.

Inne stichery ku czci Poprzednika, ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Całego pochylonego ku ziemi i skruszonego nieuleczalnie ulecz Poprzedniku Chrystusowy i męczenniku, przybiegającego z wiarą pod Bożą opiekę Twoją, błogosławiony, przeto i w dniu budzącym bojaźń wyrwij mnie, gdy stanę przed Sądem i zostanę wydany na męki, proszę Ciebie, abys wybawił mnie wtedy jako mający odwagę niezawstydzoną, Mądry, błagając Chrystusa dającego światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Najjaśniejszym świecznikiem Słońca jesteś mądry Poprzedniku Chrystusa, przeto mnie upadłego w ciemność niezmiernego zła oświeć zorzą Światłości i podnieś z jamy grzechu, kierując mnie słodkim Twoim głosem, który dawno temu ojcu głos przywrócił zrodzeniem swoim, a teraz mój popraw głos, proszę Ciebie, abym z wiarą i miłością wysławiał Przyjaciela człowieka Boga i Zbawcę, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Bożą świątynią byłeś Boga, który jest dawcą życia wszystkich, błogosławiony Proroku, Poprzedniku i Głosicielu, Żyjącego miałeś w sercu, do którego módl się zawsze za przybiegających do świętej Twojej świątyni i Ciebie czczących, Janie najbogatszy, abyśmy stali się świątyniami Ducha i do Boga zbliżyli się, albowiem w pieśniach czcimy Twoje wspomnienie i gorącą modlitwą, któryś został najbardziej poświęcony ze wszystkich ludzi przez Niego, godny szczególnego podziwu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Od mej młodości okazałem się grzechy niesławne czyniącym, zraniony okropnie został mój rozum i licznymi zwyczajami miłośnie przebywam w złu, a teraz narzekając płacząc nad okropnymi moimi oszustwami, złym obyczajem i szaleństwem, nad zgubą mojej duszy: Władczyni, nie pogardzaj mną, ginącym w złu, ale ulituj się i wybaw z wszelkich pokus oraz żądz Twoim wspomnieniem, abym chociaż na starość pokutował przed Bogiem.

Także: Pogodna Światłości. Następnie prokimenon i ektenia. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 5:

Panie, grzeszyć nie przestaję, nie rozumiem Twojej przyjaźni do człowieka, przezwycięż moją niewiedzę jedyny Dobry i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone

są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituj się nad nami.

Panie, lękam się Twojej mocy nie przestaję zła czynić: któż na sądzie nie lęka się Sędziego? Któż też chcąc się wyleczyć gniewa Lekarza jak ja? Wielce cierpliwy Panie, ulituj się nad moją niemocą i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyчени. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Tarczą wiary uzbroiwszy się i obrazem krzyża siebie umocniwszy, ku mękom odważnie pospieszyli i diabła pychę oraz oszustwo zrzucili święci Twoi, Panie, ich modlitwami jako wszechmocny Bóg pokój ześlij światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Utul liczne bóle, westchnienia duszy mojej, która utuliłaś wszelką łzę na obliczu ziemi, Ty bowiem cierpienia ludzi odpędzasz i smutki grzesznych rozwiązujesz, Ciebie bowiem wszyscy zdobyliśmy jako nadzieję i umocnienie, najświętsza Matko Dziewico.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion świętemu. Chwała, i teraz. teotokion według tonu troparionu. Następnie ektenia i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą męzną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Ducha skruszonego daj mi, Łaskawa, pokorę sercu, rozumowi czystość i życia poprawę, grzechów odpuszczenie i łez źródła, Nieskalana.

Zobacz moją nędzę i rozrzewnienie, dawnych grzechów ulecz strupy i daj mi czas pokuty oraz grzechów wyznania.

Chwała. Płacząc nad sobą przed moim odejściem, myśląc o otchłani mego zła, Nieskalana, przeto modlę się do Ciebie: Syna Twego ubłagaj, aby wybawił mnie z męki.

I teraz. Mając czas pokuty odstęp od wszelkiego zła, duszo moja, i ze łzami zawołaj do Twego Stwórcy: Boże mój, zbaw mnie modlitwami Twojej Rodzicielki!

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Żądz moich wodzowie ogarnęli mnie, Przeczysta, i mnie, stworzonego na obraz i podobieństwo Boże, napełnili wstydem, lecz wybaw mnie z ich szkodliwości ku rozrzewnieniu śpiewającego Tobie.

Falszywie wróg próbuje mnie złowić, wiecznego płomienia ogień pokazać mi chce, Przczysta, ale jego chytryść i rady zniszcz, abym Ciebie słauił radujac się.

Chwała. W jamie bezdennej oszukańczo złożyły mnie liczne grzechy, wrogowie sprawiedliwych, a ja jestem bez pomocy i cały poraniony, przyzywam modlitwę Twoją, Władczyni nieskalana, wybaw mnie!

I teraz. W lenistwie życie spędziłem, nieszczęsny, teraz zaś do bramy śmierci zbliżyłem się i wrogich podstępów przeraziłem się, przeto wołam do Ciebie: Wybaw mnie z tych pokus, abym Ciebie słauił, zbawiany.

Pieśń 4

Hirmos: Poznajac Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawie Twoich pomazańców.

Zraniony jestem strzałami grzechu i całego ciała rany teraz obnoszę, przeto wołam do Ciebie, Przczysta: Twoich modlitw szybkością rany duszy mojej ulecz.

Ulutuj się, Czysta, nad sługami Twoimi, Ciebie bowiem jako orędowniczkę przed Bogiem zdobyliśmy i modlimy się o wybawienie z wszelkich kłopotów, i wiecznej męki.

Chwała. Nadzieją i tarczą, i umocnieniem moim Ty jesteś, Dobra, wybawieniem z okropieństw i oświeceniem duszy mojej, chwałą, murem obronnym i panowaniem.

I teraz. Marnotrawnie roztrwoiłem bogactwo dobrych czynów, które dał mi Chrystus jako dobry, lecz nie pogardzaj mną, przczysta Dziewico, ginącym z głodu.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wczesnie rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Zobacz, Władczyni, niemoc pokornej mojej duszy, ciała mego osłabienie, rozumu mego zniewolenie i zbaw mnie, pozbawionego nadziei.

Do Boga, którego zrodziłaś, módl się zawsze, aby zbawił wszystkich nas, wyznających Ciebie jako Bogurodzicę i wysławiających zrodzenie Twoje, Przczysta.

Chwała. Któż nie błogosławi Ciebie, Nieskalana? Stwórcę bowiem całego świata, Zbawcę Chrystusa i jedynego Władcę niewypowiedzianie zrodziłaś.

I teraz. Ześlij mi strumienie łez, Przczysta, którymi brud i szpetotę grzechów obmywszy, będę opiewał mnóstwo Twojej łaskawości.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

W głębie rzucony jestem grzechów i nieprawości, lecz wyciągnij rękę Twoją, Nieskalana, i wyprowadź mnie z otchłani rozpaczy.

Mnóstwo znasz grzechów i zamysłów trawiących mnie, przeto pospiesz i wybaw mnie z nich, Przczysta.

Chwała. Oszczędź mnie, sługę Twego, Władco Chryste, dla modlitw Matki, która czysto Ciebie zrodziła, gdy zechcesz sądzić świat, który stworzyłeś.

I teraz. W głębi grzechów leży dusza moja, Władczyni czysta, będąc pokarmem biesów, przeto zbaw mnie, pozbawionego nadziei.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowu współwicznemu Ojcu i Duchowi.

Duszy mojej żądze wielce bolejące i ciała mego słabości szybko ulecz, powstrzymaj błędzenie mego umysłu, Nieskalana, i w ciszy modlitwy czyste zanieś Królowi wszystkich i zechciej, Władczyni, uprosić grzechów odpuszczenie.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Gdy ogarniam rozumem moim niegodziwych moich czynów mnóstwo i grzechów, Nieskalana, lękam się i przerażam, przeto wyzwól mnie z nich Twoimi modlitwami, Dziewico.

Robak nieusypiający i ogień niegasnący wycieńcza mnie zawsze i zżera moją duszę, obym nie zaznał ich smaku, najświętsza Bogurodzico.

Chwała. Z ciemności zewnętrznej i strasznej męki wyprowadź mnie, sługę Twego, Dziewico nieskalana, wołającego do Syna Twego: Boże, błogosławiony jesteś!

I teraz. Ciało skalałem haniebnymi żądzami, rozum omroczyłem brudnymi myślami, lecz ulituj się, Czysta, i wybaw mnie, niepotrzebnego sługę Twego.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórcu wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Tobie, Bogurodzico, słabość pokornej duszy mojej przynoszę i serca mego niemoc, rozumu mego oszustwo ogłaszam, prosząc o pomoc Twoją, Dziewico.

Miłosierny bądź dla Twoich sług, Słowo, dla modlitw Rodzicielki Twojej i zbaw śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Chwała. Ty, która zrodziłaś miłośnika miłosierdzia, ulituj się nad wszystkimi z wiarą śpiewającymi: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

I teraz. Wybaw mnie z ciemności zewnętrznej i nieusypiającego robaka, łaskawa Dziewico, Ty bowiem zrodziłaś Stwórcę świata, który wszystko, co zechce, czyni Twoimi modlitwami.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Do Boga, którego niewypowiedzianie zrodziłaś, Władczyni czysta, módl się gorliwie, aby wybawił nas z nieszczęść i kłopotów oraz przyszłego Sądu budzącego bojaźń i uczynił godnymi Światłości Jego świętych.

Zgrzeszyłem bardziej od wszystkich, okazując nieposłuszeństwo Twoim życiodajnym przykazaniom, Chryste, i upodobiłem się do bezrozumnych zwierząt, lecz modlitwami Twojej Matko, Słowo, nie zabieraj mnie z życia bez pokuty.

Chwała. Ty, która zrodziłaś otchłań miłosierdzia, Słowo Boże, ulituj się, Łaskawa nad wszystkimi duszami przybiegającymi pod Twoją opiekę, Ciebie bowiem po Bogu wszyscy zdobyliśmy jako orędowniczkę nie do zawstydzenia.

I teraz. Oczyszczenie i odpuszczenie grzechów wyproś nam i przemianę wszystkich kłopotów, życia poprawę teraz czystego i świetlistego, abyśmy wysławiali ogromną Twoją łaskawość, Matko Boża.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojcze nasz, troparion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne, ton 5:

Wobec zasiadającego Sędziego i wobec stojących aniołów, trąby trąbiącej i płomieni gorejących cóż uczynisz, duszo moja, prowadzona na Sąd? Wtedy bowiem staną przed tobą okropności twoje i wyjawione zostaną tajemne grzechy twoje, przeto przed końcem zawołaj do Sędziego: Boże, oczyść mnie i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Wszyscy czuwajmy i Chrystusa spotkajmy z mnóstwem oleju i z jaśniejącymi lampami, abyśmy stali się godni wejść do wnętrza pałacu, bowiem ten, który znajdzie się przed drzwiami, bezskutecznie zawoła do Boga: Zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przedziwna tajemnica Dziewicy, światu objawiło się zbawienie, z Niej bowiem bez nasienia urodził się i ukazał się w ciele jako radość wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 5:

Gdy ujawnione zostaną czyny Twoje, o duszo moja, wobec tłumów aniołów stojącym przy Sędzim, jakież wtedy znajdziesz usprawiedliwienie? Przeto przed końcem zawołaj ze łzami: Zgrzeszyłem, łaskawy Panie, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Spoczywam na łożu licznych grzechów, okradany jestem z nadziei zbawienia mego, bowiem sen mego lenistwa zwiastuje duszy mojej wielkie męki, lecz Ty, Boże zrodzony z Dziewicy, podnieś mnie, abym śpiewał Tobie sławiąc Ciebie.

Męczennikom: Cuda świętych Twoich męczenników jako mur nie do zdobycia dałeś nam, Chryste Boże, ich modlitwami wierny lud Twój umocnij jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Szybka Twoją opiekę, pomoc i miłosierdzie okaż słudze Twemu i ukróć fale marnych wspomnień, Czysta, podnieś upadłą moją duszę, Bogurodzico, wiem bowiem, wiem Dziewico, że możesz, co zechcesz.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 5:

Prosimion: Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Wpełznąłem w głębiny grzechu, trwoga burzy mnie rozpaczy, lecz uprzedź, Chryste, jako wszechmocny i rządzący wszystkimi, i ku spokojnej przystani skieruj niecierpliwości, dla modlitw Twego Poprzednika, z miłosierdzia Twego, Zbawco, i zbaw mnie.

Elżbieta została uwolniona z niepłodności, Dziewica zaś znowu dziewicą pozostaje, gdy na słowa Gabriela w łonie poczyna, a Poprzednik Jan podskoczył w łonie, gdy w łonie dziewiczym przewidział Władcę wcielonego na zbawienie nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Kwiat Boży z korzenia wyrósł, arka i świecznik, naczynie złote, święty ołtarz, chleb życia przeto nosiłaś jako Syna Twego i Boga, ze świętym Poprzednikiem módl się do Niego, aby ulitował się i zbawił tych, którzy wyznają Ciebie jako Bogurodzicę.

Kanon, mający akrostych: Oczyszczenie nam, Chryste, grzechów daj. Poemat Józefa. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Ziemię, nad którą nigdy nie wzeszło i nie widziało słońce, otchłań, której obnażonej nie widziało ogromne niebo, Izrael przeszedł sucho, Panie, i zaprowadziłeś go na górę świętą Twoją, sławiącego i śpiewającego zwycięską pieśń.

Oczyszczenie i odpuszczenie mi daj uczynionych przeze mnie grzechów, Zbawco, zanim stąd odejdę, oczyść z mnóstwa brudu, Panie, który oczyściłeś trędowatych i pozwól mi bez skazy stanąć przed Tobą, gdy zechcesz przyjść sędzić żywych i umarłych.

Brud, który leży na oczach duszy mojej, niepozwalający mi widzieć promieni Twoich, które zjawiwszy się na ziemi rozciągnąłeś, Słońce Niezachodzące, oczyść, Zbawco, i pozwól kontemplować, łaskawy Panie, łask Twoich Światłość.

Męczennikom: Odważni byli stróże przykazań Chrystusowych, uśpili całą wrogą złość, cierpiętnicy błogosławieni, przeto obciążonego snem grzechu ku pokucie, błagam, Bożej odwagi i mnie skierujcie.

Męczennikom: Ciałem walczący z wrogiem, męczennicy, zwyciężyliście go orężem krzyża i zatopiliście w strumieniach płynącej krwi, korony zwycięstwa od Boga przyjęliście, głosząc i śpiewając zwycięską pieśń.

Teotokion: Wybaw mnie ze złego obyczaju, czysta Dziewico, umocnij na opoće przykazań chwiejącego się pod atakami dawnego prześladowcy, Władczyni, i pozwól mi Chrystusowi dobrze czynić, głosząc i śpiewając zwycięską pieśń.

Inny kanon, do Jana Poprzednika,

mający akrostych: **Chrzcieliu, tę modlitwę przyjmij. Poemat Józefa. Ton 5.**

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Życie oczyszczone, życie niematerialne pokazałeś, Poprzedniku, w ciele materialnym, przeto błagamy Ciebie, uczyn sobie naśladowców z tych, którzy w wierze Ciebie błogosławią.

Chrystusa będącego Otchłanią miłosierdzia zanurzyłeś w strumieniach rzeki, do którego módl się, Poprzedniku, aby wysuszył otchłań mego zła, modłę się, i oświecił moje zmysły.

Poprzedniku Zbawiciela, oręduj dla mnie pokutę, wyproś rozrzewnienie dla mnie, obmywające woniejące bagno grzechu, módl się do Przyjaciela człowieka, błagam Ciebie.

Teotokos: Zrodziłaś niewypowiedziane bez bólów Tego, którego Ojciec przed wiekami niezniszczalnie rodzi, przez wszystkich opiewana Władczyni, módl się do Niego, aby wybawił z wszelkiej szkody przybiegających do Ciebie.

Pieśń 3

Hirmos: Serce moje targane falami życiowymi umocnij, Panie, kierując ku spokojnej przystani jako Bóg.

Pokutować Tobie Bogu obiecuję i znowu grzeszę, kim będę? Jakże się zjawię, gdy Sądzić będziesz ziemię?

Modlitwy Panu przynieśmy, westchnijmy, łzy wylejmy oczyszczające skalania, abyśmy zostali tam zbawieni.

Męczennikom: Zmartwiałą myślą przestępcy prawa kochający życie zadawali rany zwycięskim męczennikom, wyznającym Chrystusa.

Męczennikom: Chóry męczenników połączone zostały z chórami duchowych aniołów i są równi apostołom przez łaskę Bożego Ducha.

Teotokion: Pokuty bramy teraz otwórz mi, Bramo Światłości, Dziewico, wejścia zaś żądz zamknij pokornej duszy mojej.

Inny kanon.

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoće przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Uzdrowienia przystępującym z wiarą do świątyni Twojej, precudny Poprzedniku toczysz zawsze, ulecz żądze mego serca, błagam Ciebie, które wróg rozwijał we mnie z powodu braku mojej uwagi, o Najbogatszy.

Wzdycham i łkaniem zawsze, myśląc o Sądzie Twoim nieuniknionym, jedyny najsprawiedliwszy Sędzio, na którym modlitwami Poprzednika Twego zachowaj mnie nieosądzonego, Panie Boże mój.

Nowego i Starego Testamentu orędownikiem byłeś, chwalebny Poprzedniku, mnie zniszczonego przez liczne grzechy orędownictwem Bożym – wołam do Ciebie – odnow przez pokutę, abym sławiąc czczył Ciebie.

Teotokion: Święta Dziewico Matko, jedyna Nieskalana, zabierz od nas skazę grzechów, oświeć nasze zamysły, serca uświęć i wybaw nas wszystkich z wiecznego osądzenia, modlimy się.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie, Panie, i uląknęłem się, poznałem Opatrzność Twoją i wysławiłem Ciebie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Nie przestrzegałem Twoich oświecających słów, ciemne dokonywałem dzieła i lękam się budzącego bojaźń Twego Sądu.

Żagleń Bożej bojaźni poruszmy ostatek duszy i do przystani pokuty dopłynemy, uniknąwszy wielkiego zamętu.

Męczennikom: Kąpiąc słodycz męczennicy okazali się górami Bożymi i rajem zasadzonym przez Boga, drzewo życia mając Pana.

Męczennikom: Cierpieniami, cierpliwością i cierpliwym oczekiwaniem ostrzelaliście przywódcę biesów i przyjęliście korony chwały.

Teotokion: Przeczysta Władczyni, grzesznych orędowniczko, upadających Boża poprawo, sławiona jesteś jako Rodzicielka Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Zamieszkałeś w doskonałym królestwie jako prawdziwy rycerz Króla Chrystusa, Chrzcicielu, módl się do Niego nieustannie, aby ulitował się nad ludem czczącym Ciebie.

Pan uświęcił Ciebie w łonie, przewidując wdzięczność Twego serca, błogosławiony, módl się do Niego, aby wszystkich nas uświęcił, prosimy.

Martwym głosiłeś przyjście za nas zabitego, módl się do Niego, Poprzedniku, aby mnie przez grzechy umarłego ożywił i zbawił mnie.

Teotokion: Zmiłuj się nade mną jedyna Nieskalana, która miłosiernego Boga z wielkiej łaskowości niewypowiedzianie zrodziłaś i wybaw mnie z wiecznej męki.

Pieśń 5

Hirmos: Nieszczęsną duszę moją, w nocy walczącą z ciemnością żądz, uprzedzając ulituj się i rozpal duchowe Słońce, za dnia świecące gwiazdy we mnie, aby oddzielić noc od światłości.

W czynach nie ma dla mnie zbawienia, wiele bowiem nieszczęsny na ziemi zgrzeszyłem i drzę przed budzącym bojaźń Sądem Twoim, Boże, gdy zechcesz sądzić przestępców Twoich przykazań.

Jakże byłem szalony! Jakże omroczyłem złem Twoje dzieła! Jakże nie rozumiałem bojaźni Twojej, Chryste, zgiąłem się do ziemi i upodobiłem się do bezrozumnych zwierząt, lecz nawróć mnie, Boże wszystkich.

Męczennikom: Obłok męczenników rozpędził obłoki gorzkich cierpień i oświecił dzień prawdziwym rozumem rozpędzając mgłę wielobóstwa, osiągając Światłość Niezachodzącą.

Męczennikom: Uświęć mój rozum modlitwami świętych męczenników Twoich, Chryste, i okaż mnie napełnionym oświeceniem oraz uczestnikiem wiecznej Chwały, abym sławiąc śpiewał Tobie, Zbawco.

Teotokion: Boga niewypowiedziane Słowo Dziewico Matko zrodziłaś nam, wszystkim wielce grzeszącym dające pokutę orędownictwem Twoim łaskawym, ucieczko wiernych i przystani.

Inny kanon.

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Niepłodne łono zrodziło Ciebie, Poprzedniku, i niepłodna przez dobre czyny serca okazana została płodną owocnymi Twoimi słowami, przeto Ciebie wielbimy.

Zakwitłeś jako wonna lilia w pustyni, zawsze błogosławiony, przeto wołam do Ciebie: Odpędź od mojej duszy, Poprzedniku, wszelką woń zła.

Pośrodku Zakonu i łaski stanąłeś, Mądry, przeto wołam: Nade mną, zwyciężonym przez grzech, ulituj się według Zakonu, Poprzedniku, nad nieszczęśliwie biedującym.

Teotokion: Nieprzebyta Bramo Chwały, Przepczysta, otwórz mi bramy pokuty, orędując mi Boże wejście i odpoczynek w niebie.

Pieśń 6

Hirmos: Jak proroka wybawiłeś ze zwierza, Panie, i mnie z głębi nieopanowanych żądz wyprowadź, modłę się, abym zdążył do świątyni Twojej świętej.

Oto czas nawrócenia, a ja leżę ciągle na wznak, zawsze ogarnięty ogromną nieczułością, omroczenie serca mego rozwiązawszy, Słowo, ulituj się nade mną.

Ulituj się nade mną jęczącym jak niegdyś celnik, łaskawy Chryste, i jak nierządnicę pozwól gorąco płakać, abym i ja obmył błoto licznych moich grzechów.

Męczennikom: Wielcy męczennicy Chrystusowi, wyrwijcie mnie, wielce grzesznego, z wielkiego płomienia w gehennie, który mnie oczekuje, abym i ja zawsze wielce słaawił waszą pamięć.

Męczennikom: Dobrze walczący świetliście zostali ukoronowani Twoi męczennicy życiodajną prawicą Twoją, Boże i Panie, ich czcigodnymi modlitwami zbaw cały Twój lud.

Teotokion: Otoczona przez Boga radością, uświęcony przybytku, czcigodna arko, świeczniku Bożej Światłości, tronie Chleba Żywota, uduchowiony pałacu Słowa, okaż mnie świątynią Ducha.

Inny kanon.

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądź, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Jaśniejąc niewypowiedzianymi promieniami, Poprzedniku Chrystusa, odważną modlitwą Twoją oświecaj serca pobożnie sławiących Ciebie.

Mnie, ogarniętego snem lenistwa, Poprzedniku Chrystusa oświeć łaską i podnieś, abym gorliwie pełnił Boże pragnienia.

Wybaw nas z wszelkiego wrogiego smutku, którzy zdobyliśmy Ciebie jako orędownika przed Bogiem, modlącego się do Władcy, o Błogosławiony.

Teotokion: Trwoży mnie burza grzechów, Bogurodzico przeczysta, pospiesz wybawić mnie, wprowadzając do przystani pokuty, Nieskalana.

Pieśń 7

Hirmos: Modlitwa dzieci ogień wygasila zraszając piec i głosząc cud nie spaliła, ani nie poparzyła śpiewaków Boga ojców naszych.

Nieprawdy moje i niesprawiedliwości moje, niezliczone grzechy przebac, Chryste, i wybaw mnie z przyszłej męki ze względu na mnóstwo zmiłowań Twoich, Boże.

Jak syn marnotrawny teraz roztrwoiłem bogactwo, które otrzymałem i cierpię głód, pozbawiony Bożego pokarmu, pokutującego przyjmij mnie, Zbawco, i zbaw mnie.

Męczennikom: Martwym uczyniliście walczącego wroga, mając członki odcinane w licznych mękach, cudowni Pańscy męczennicy, przeto wierni pobożnie wam śpiewamy.

Męczennikom: Biesowskie pułki, całe mnóstwo oprawców strzałami zraniliście, męczennicy, cierpieniem i odwagą, i przeszliście teraz do prawdziwego życia.

Teotokion: Przystanią zbawczą okazałaś się dla wszystkich, Czysta, wyciszając burzę żądź i prowadząc wszystkich pokornych na ziemi do ciszy, Bogurodzico czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasil, młodzieńców rosą zrosil, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Słowami błagamy Ciebie, któryś Słowa Poprzednikiem, i jak ojcu rozwiązałeś głos w Twoim zrodzeniu, rozwiąż sieci naszych grzechów.

Słońce bardzo jaśniejące, zajaśnij mi pokuty zbawczą światłością i wybaw mnie z ciemności żądź trwożących omroczone serce moje.

Niepłodną duszę zdobyłem i serce bezowocne, bezpłodna Boża roślina, módl się przeto nieustannie, Poprzedniku Chrystusa, abym przyniósł owoce pokuty.

Równego Rodzicowi Syna sławimy i Ducha Świętego, Trójcę niepodzielną, wołając: Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Młode dziecko zrodziłaś, Nieskalana, Chrystusa, który uczynił nasze odnowienie, zmarniałych przez dawne przestępstwo.

Pieśń 8

Hirmos: Aniołów tłum, ludzi zgromadzenie, Królowi i Stwórcy kapłani śpiewajcie, błogosławcie lewici, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Oto wonieją i gniją duszy mojej rany, Chryste, ucierpiałem i niepokorny jestem, ulecz mnie, Zbawco, lekarstwem pokuty.

Oszustwem zły wąż mnie okradł i napelnił złem, wzdychając wołam: Nie odrzucaj mnie, Słowo, osądzonego i pokornego.

Męczennikom: Nie zrezygnowaliście z lepszego życia, wrogów krzyża jako wynoszących się zrzuciliście, chwalebni, i do końca ich zwyciężyliście.

Męczennikom: Was, chwalebni męczennicy, ani ogień, ani miecz, ani zwierzęta, ani głód, ani łamanie kołem, ani inna męka nie mogły rozłączyć z Chrystusem, Przyjacielem człowieka.

Teotokion: Aniołów chwała i ludzi zbawienie, bądź mi orędowniczką, Matko Boża, abym się nawrócił i otrzymał odpuszczenie poprzednio popełnionych grzechów świadomych i nieświadomych.

Inny kanon.

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Zgromadzenie ludu obmywasz strumieniami Jordanu, głosząc pokutę, wielki Poprzedniku, przeto wołam do Ciebie: Żądz moich strumienie wysusz, posyłając mi źródła łez.

Drzyj cała duszo, myśląc o Sądzie Wszechwładcy, wołając: Szczodry, ze względu na Twego Chrzciciela ulituj się i zbaw mnie oraz wybaw z mąk.

Usta nieczyste i skalany język przynoszę Tobie na modlitwie, święty Poprzedniku, pospiesz, pomóż mi, nieustannie chwiejącemu się pod wszelkimi atakami oszusta.

Triadikon: Ześlij nam Ojcze i Synu, i Duchu, Trójco jednoistotna, odpuszczenie grzechów, abyśmy otrzymawszy doskonale zbawienie Ciebie wywyższali na wszystkie wieki.

Teotokion: Podniosłaś nas z jamy upadku Twoim niezwykłym zrodzeniem, otoczona radością przez Boga, przeto Ciebie sławami dziękczynienia z wiarą opiewamy, Dziewico, na wszystkie wieki.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, i pokłony.**

Pieśń 9

Hirmos: Albowiem uczynił Tobie rzeczy wielkie Wszechmocny, Dawidowi okazując Ciebie czystą po zrodzeniu jako rodzącą bez nasienia swego Stwórcę, przeto Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Abym uwielbiał Twoją wielką cierpliwość, Jezusie, bądź jeszcze cierpliwy dla mnie i nie porąb mnie jak niepłodny figowiec, wołam do Ciebie: Obym przyniósł Tobie owoce pokuty.

Jakże budzący bojaźń jesteś, jedyny pełen władzy i mocy, któż ostoi się wobec Twego strasznego wyroku, gdy zechcesz sam zasiąść na Sądzie, na którym zachowaj mnie nieosądzonego.

Męczennikom: Cieleśne cierpienia waszymi Bożymi cierpieniami zabieracie, Pańscy cierpiętnicy, przeto jako prawdziwi doświadczeni Lekarze uleczcie duszy mojej żądze okropne.

Męczennikom: Słonecznych promieni błyszczą wielość, waszych relikwii relikwiarz, zorze Bożej łaski, i oświeca serca, oświeca dusze tych, którzy z wiarą was wysławiają, cierpiętnicy.

Teotokion: Świetlisty obłok, prowadzący nowy lud do Ziemi Obiecanej, zaiste Pełna Łaski od Boga okazałaś się i Bramą prowadzącą do Życia, przeto Ciebie, Bogurodzico, wywyższamy.

Inny kanon.

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Oto wspaniałość Twojej świątyni jako niebo jest poznawana na ziemi, Poprzedniku Chrystusa, a ci, którzy do niej przychodzą są oświeceni zorzami Bożymi, przez wszystkie dni Ciebie teraz w niej błogosławiących.

Jako prawdziwy przyjaciel Władcy, Chrzcicielu, umocnij mnie niezachwianie w miłości do Niego, Błogosławiony, i wyzwól mnie z żądz niszczących i prowadzących mnie do zguby.

Ty nie byłeś trzcina chwiejącą się pod przeciwnymi wiatrami, lecz naszym Bożym umocnieniem i niezachwianym umocnieniem Kościoła, który Twoimi modlitwami zachowaj niezachwianym, usuwając wszelkie zgorzenie.

Przyjście Stwórcy przy drzwiach, dlaczego więc nie płaczesz nad sobą, nieszczęsna duszo, żyjąc w beztrosce? Przypadnij i zawołaj do Pana: Oszczędź mnie, Zbawco, dla modlitw Poprzednika, jako Przyjaciel człowieka.

Teotokion: Zaiste okazałeś się noszącym Światłość rydwanem Słońca, które zajaśniało z Twego boku, czysta Nieskalana, i zniszczyło okropną ciemność oszustwa, przeto godnie Ciebie z wiarą wielbimy.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłony oraz ektenia mała. Fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery pokutne, ton 5:

Mnóstwo grzechów moich odrzuć, Panie, który z Dziewicy zrodziłeś się i wszystkie oczyść grzechy moje dając mi myśl nawrócenia jako jedyny Przyjaciel człowieka, błagam, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Biada mi, do kogóż się upodobiłem? Do niepłodnego figowca i lękam się przeklęcia z porabaniem, lecz niebiański rolniku Chryste Boże, zlodowaciałą duszę moją okaż przynoszące owoce i jak marnotrawnego syna przyjmij mnie, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Cierpiętnicy Twój, Panie, naśladowcy chórów anielskich, jak bezcieleśni męki przecierpieli i jednomyślną mieli nadzieję obiecanych dóbr słodczy, ich modlitwami pokój daj światu Twemu, Chryste Boże, i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Otoczona radością, oręduj Twoimi modlitwami i wyproś dla dusz naszych mnóstwo zmiłowań oraz oczyszczenie licznych grzechów.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion.** Także ektenia, pierwsza godzina, psalmy jak zwykle i rozesłanie.

We wtorek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Jak usprawiedliwiłeś płaczącą z całej duszy nierządnicę, Chryste, tak i mnie, Władco, zropaczonego wyrwij z wszelkiej męki, Łaskawy, modłę się.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Poprzedzającego Chrystusa i gotującego dobre drogi, uwielbiamy zgodnie Jana, albowiem Jego Bożymi modlitwami wybawiamy się z grzechu.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennicy, którzy gorliwą duszą wypiliście kielich Chrystusa, wybawcie nas, święci, z naszych grzechów i słabości deszczem Bożych modlitw.

Chwała. Triadikon: Nieosiągalny Boże, wszechmocna Trójco i jedności, modlitwami Poprzednika Twego zbaw mnie, wybawiając z ciemności i należnego mi płomienia.

I teraz. Teotokion: Zawsze skalany złymi czynami, Dziewico, proszę Ciebie, nieskalaną Matkę Władcy: Oczyść mnie., Władczyni, z wszelkiego skalania.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 5:**

Prosomion: Raduj się.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Podniesiony zostałeś jako Baranek na krzyżu i pychę oszusta zrzuciłeś, zabity zostałeś i krwią Twoją całą uświęciłeś ziemię. Przebity włócznią nakazałeś, Chryste, płomiennemu orężowi odejść i otworzyć wejście do raj, abym bez obawy rozkoszował się drzewem życia, przeto zbawiony jestem męką Twoją i wołam radując się: Chwała Bożemu krzyżowi Twemu, przez który wybawiliśmy się z dawnej klątwy, przyjęliśmy błogosławieństwo z drzewa i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza

moja ma nadzieję w Panu.

Chcąc powstrzymać cierpienia ludzi i hańbę, najłaskawszy Panie, Zbawco mój, ukrzyżowanie cierpisz haniebne i żółci kosztujesz, Łagodny, zabierając naszą złośliwą gorycz, a zraniony w bok, Słowo, rany nasze jako Władca uleczasz, przeto opiewamy Twoje chwalebne pragnienie i kłaniając się czcimy włócznie, gąbkę i trzcinę, którymi dałeś światu Twojemu pokój i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Jakże Ciebie, Jezu, nieprawy tłum hebrajski osądził na ukrzyżowanie, nie ulitowawszy się nad Tobą litościwym? – Dziewica płacząc wieszczyla niegdyś, gdy zobaczyła na krzyżu podniesionego, którego z łona bez bólów zrodziła. – Cóż ci uczyniło nieprawę zgromadzenie, Dziecię moje upragnione, Synu mój umiłowany? Pospiesz i zbaw z wiarą sławiących Twoje ukrzyżowanie i mnie, jak obiecałeś, wielbiących, jako jedyny najłaskawszy.

Inne stichery Bogurodzicy, ton ren sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Chcąc rękopis Adama pierwszego stworzonego zabrać, Przyjacielu człowieka, jako Stworzyciel Adama gwoździami zostałeś przybity bezgrzeszny Chryste i włócznie zraniła Twój Boży bok, Słowo, zabraniając płonącemu orężowi, aby nie wzbraniał nam wejścia, sługom Twoim, przeto wysławiając Ciebie śpiewamy władzy Twojej i krzyż Twój czcimy, i opiewamy, Przyjacielu człowieka, przez który wszelkie stworzenie znajdzie godność niecierpielności i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Baranka swego Owieczka niegdyś widząc na zabicie prowadzonego, szła gorliwie, tak wołając do Niego: Gdzie idziesz, Dziecię moje najśłodsze, Chryste? Dlaczego tak bardzo się spieszysz, wielce cierpliwy Jezu upragniony? Bezgrzeszny i wielce miłosierny Panie, powiedz słowo do służebnicy Twojej, Synu mój ukochany, nie pogardzaj mną milcząc, Szczodry, która przedziwnie Ciebie zrodziłam, Boże, Dawco życia, dający światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Byłaś zaiste tronem cherubińskim jako przewyższająca stworzenie, w Tobie bowiem Boże słowo chcąc odnowić naszą naturę, zamieszkało, Czysta, i z Ciebie przyszło nosząc ciało jako łagodny ze względu na nas przyjął krzyż i cierpienie, dało zmartwychwstanie jako Bóg, przeto jako godzącemu naszą osądzoną naturę Stworzycielowi dzięki składając ku Niemu i Tobie wołamy: Daj nam odpuszczenie grzechów i miłosierdzie Twoimi modlitwami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Aby nas zbawić ceną wielką przeczystą krew Twoją zechciałeś dać, bezgrzeszny Chryste mój, chcąc wszystkim dać zbawienie, przeto Ciebie widząc przygwożdżonego do Matka Twoja targała włosy swoje, mówiąc: Dziecię, Baranku nieskalany, chcąc zbawić świat czcigodną Twoją krwią

zaszedłeś z moich oczu, Zbawco, Niezachodzące Słońce, który wszystkim dajesz oświecenie.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia oraz: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 5:

Panie, za czasów Mojżesza proroka niegdyś dokładny obraz krzyża Twego okazano, zwyciężający wrogów Twoich, teraz zaś mając sam krzyż Twój prosimy o pomoc: Umocnij Kościół Twój ze względu na wielkie miłosierdzie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Krzyż Twój, Chryste, chociaż i jako drzewo widziany jest z natury, lecz Bożą przywdziany jest mocą i zmysłowo okazany światu, rozumnie czyni cudownie nasze zbawienie, któremu kłaniając się sławimy Ciebie, Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Módlcie się za nami święci męczennicy, abyśmy zostali wybawieni się z nieprawości naszych, wam bowiem dano łaskę modlenia się za nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Czcigodny ojcze.

Całą przyjąwszy moją postać, przyoblekł się w nią Stwórca i Bóg, zapragnąwszy odnowić dawno temu upadłą postać Adama, na krzyżu został dobrowolnie podniesiony jako winny i ręce wyciągnął, uleczając ręce, które dawno temu osłabły przez spożycie owocu z drzewa, którego Najczystsza widząc wołała: Cóż to za Twoje niewypowiedziana cierpliwość, Synu mój? Nie mogę znieść widząc Ciebie podniesionego na krzyżu, który w ręce trzymasz wszystkie krańce ziemi.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion świętemu. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu troparionu. Także ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Przyjmij, Bogurodzico, modlitwy Twoich sług z głębi serca z wiarą zanoszone Tobie i zanosząc je Synowi Twemu daj grzechów odpuszczenie.

Zaiste będąc łaską pełną wzbogacasz ludzi i wprowadzasz w bramy zbawienia ku życiu, Dziewico Matko Boża, nigdy nie przestawaj orędownicą za modlącymi się do Ciebie.

Chwała. Przychył się teraz ku modłom Twoich śpiewaków, jako władca pomoc ku zbawieniu, modlitwami Twoimi wyrwij z nieszczęść, Władczyni, i zachowaj czczących Ciebie.

I teraz. Pospiesz szybko i gorąco oręduj, najświętsza Dziewico, wybaw ulitowawszy się nad nami, ogarniętymi przez okropne nieszczęścia, i wyzwól nas ze smutku.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Odważną modlitwą Bożą Światłością Twoją ciemny obłok serca mego oświeciwszy, Matko Boża, synem dnia okaż mnie oświeconego cnotami, pełna Światłości przewodniczko dusz naszych.

Zawsze pragniemy godnie śpiewać Tobie, ale nie potrafimy, chwałę ze słabych ust przynosimy, którą łaskawie przyjmij i zechciej odpowiedzieć na modlitwy z wiarą modlących się do Ciebie.

Chwała. Owocnymi okazujesz dusze niepłodne i zlodowaciałe oczyszczasz Twoją modlitwą i moją duszę okaż, Bogurodzico, owoc przynoszącą wiary i życie nieskalane.

I teraz. Jakże trzymający w ręce wszystkie krańce ziemi mieści się w martwym łonie? Mlekiem karmiony jest z piersi, który nasycą pokarmem wszystko, co żyje, i bogaty w dary wyniszcza siebie przez wcielenie.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroco wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Znając Ciebie jako jedyną orędowniczkę do Boga, odpuszczającą winnym długi grzechów, Przeczysta, chwałą i pieśniami czcimy Ciebie.

Kościółem uświęconym okazał Ciebie wcielony w Ciebie Bóg, Dziewico nieskalana, do którego zawsze módl się, aby nienaruszonymi zachował sługi Twoje.

Chwała. Usłysz modły ubogich, mających w Tobie nadzieję, Bogurodzico, i pospiesz wybawić nas z nieszczęść macierzyńską Twoją odwagą.

I teraz. W smutkach słodką pociechę, w pokusach pomoc i w nieszczęściach zdobyliśmy Ciebie, Orędowniczko, Matko Boża, wybawiającą z wszelkiego zła.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Ty, która mającego władzę zrodziłaś w czasie w ciele opisywanym, zaiste w naturze nieopisanego, módl się nieustannie do Niego za sługi Twoje.

Ty szybko zbliżasz się do będących w nieszczęściach i zawsze pomagasz, kierując przyzywającymi Ciebie w pokusach ku zbawieniu, Przeczysta.

Chwała. Miłosierna z natury miłosiernego Boga modlitwami ubłagawszy, daj Twoim sługom spokojne życie i wybawienie z grzechów, Nieskalana.

I teraz. Ty, która zrodziłaś węgiel płonący, który zobaczył Izajasz, spal moje grzechy i oświeć mnie, Nieskalana, modlę się.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Nas umarłych przez żądze grzechu, Władco, podniósłszy ożyw modlitwami Twoimi, która zrodziłaś niszczącego zniszczenie.

Mając Ciebie jako szczerą nadzieję, mur niezdobyty przeciwko wrogom i zdecydowaną pomoc, nie lękamy się ataków na nas.

Chwała. Oręduj za ludźmi cierpiącymi zawsze, Czysta, i okropnie atakowane Twoje sługi zachowaj nienaruszone.

I teraz. Duszę moją oświeć omroczoną przez obłok zamysłów napływających na mnie, przez ataki biesa zabijający człowieka.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 5:

Krzyżem Syna Twego, Łaski Pełna, zniszczone zostało całe oszustwo bożków i zdeptana moc demonów, przeto wierni godnie zawsze Tobie śpiewamy i błogosławimy, i wielbimy zaiste jako Bogurodnicę wywyższając Ciebie.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: **Boże, błogosławiony jesteś.**

Przyjmij prośby wiernych sług Twoich, Władczyni, wrywając ich z pokus i wybawiając z nieszczęść śpiewających z wiarą: **Boże, błogosławiony jesteś.**

Ty, która sprawcę dobra Boga nam zrodziłaś, ubłagaj Go macierzyńskimi modłami, Czysta, ulitowawszy się nad sławiącymi Ciebie.

Chwała. Zdobyliśmy Ciebie jako orędowniczkę niezwyciężoną i fundament niezachwiany, w Twoje przyodziawszy się wspomnienie, Władczyni, zwyciężamy podstępny strzelca przeciwko nam.

I teraz. Zobacz pokorę Twego sługi, Władczyni, i wyzwól mnie z wiecznego ognia, nieustannie śpiewającego: **Boże, błogosławiony jesteś.**

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: **Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Słowa zarazem i myśli w chwałę Tobie splatając, Dziewico, wzywamy wierni: Panu śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Ciebie jako piękno dobroci i bliską Bogu opisał Salomon, jako najbliższa Jemu matczyną odwagą, Dziewico, będących w świecie wybawiaj.

Chwała. Ciebie po Bogu mając w pokusach jako nadzieję zbawienia, wierni wzywamy: **Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.**

I teraz. Przyjmij pieśń ze słabych ust, Dziewico przez wszystkich opiewana, śpiewaną Tobie: Raduj się, uleczenie cierpiących ciał i wybawienie zrozpaczonych dusz.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Przed Tobą wylewamy w cierpieniach modlitwę naszą: Zmiłuj się nad nami grzesznymi, abyśmy nie zostali zawstydzeni w dniu pokusy, przyzywający Ciebie, najmiłosierniejszą Bogurodnicę.

Nie pogardzaj, Władczyni czysta, dalekim pokrewieństwem, lecz bądź pomocnicą opiekującą się w smutkach, umacniającą i wybawiającą z wszystkich kłopotów, w Tobie bowiem mamy nadzieję, że zostaniemy wybawieni.

Chwała. Boże, usłysz teraz modlitwę ludu Twego i wybaw nas z wrogiej szkodliwości: Oto przywodzimy Tobie prawdziwe oczyszczenie, która Ciebie zrodziła, z miłością wielbioną.

I teraz. Pod władzę mocy Twojej, Władczyni, przybiegamy wszyscy ludzie, prosząc o miłosierdzie i zmiłowanie Twoje miłościwie, które wylawszy wszystkich nas oświeć.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża, ton 5:

Miejsce Czaszki było rajem, tam bowiem ustawiono drzewo krzyża, które wydało grono życia na nasze wesele, Ciebie Zbawco, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Ukrzyżowanemu dobrowolnie jak zechciał Zbawcy i Wybawicielowi naszemu zaśpiewajmy wierni i wysławmy, albowiem przygwoździł na krzyżu grzechy ludzi, wybawiając z oszustwa rodzaj ludzki i czyniąc godnym królestwa.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy podniesionego na krzyżu zobaczyła Ciebie, która zrodziła bez bólów, łkając z płaczem wzywała: Biada mi, najśłodszy Synu, zraniona jest dusza moja widząc Ciebie przygwożdżonego na krzyżu pośrodku dwóch złodziei jako złodzieja przygwożdżonego!

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 5:

Ukrzyżowanie przecierpiawszy ze swej woli ze zniszczenia wyzwoliłeś ludzi, Zbawco, zaśpiewajmy wierni i pokłońmy się Tobie, albowiem oświeciłeś nas mocą krzyża i z bojaźnią sławimy Ciebie, szczodry Przyjacielu człowieka, jako Dawcę życia i Pana.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Drzewo krzyża Twego, Zbawco nasz, okazało się zbawieniem świata, na nim bowiem zostałeś przygwożdżony dobrowolnie i z klątwy wybawiłeś ludzi, radości wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Panie, kielicha cierpień Twoich pozazdrościli cierpiętnicy, porzucili piękno życia i będąc współnikami aniołów, ich modlitwami daj duszom naszym pokój, Chryste, i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Krzyżem Syna Twego, Łaski Pełna, zniszczone zostało całe oszustwo bożków i zdeptana moc demonów, przeto wierni godnie zawsze Tobie śpiewamy i błogosławimy, i wielbimy zaiste jako Bogurodnicę wywyższając Ciebie.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 5:

Prosimion: Słowu współwicznemu Ojcu i Duchowi.

Prorocze przepowiednie już spełniły się, dawna Twoja rada znalazła spełnienie, Ty bowiem dobrowolnie, Królu wszystkich, ciałem zubożyłeś się, Chryste, i przyjąłeś naszą postać, aby wstąpić na krzyż i przecierpieć śmierć, przeto sławimy przekraczające rozum Twoje uniżenie, Słowo.

Widząc Ciebie na krzyżu przygwożdżonego i zmarłego zastępy aniołów ulękły się, Jezusie Królu wszystkich, uciekły pułki biesowskie i skruszone zostały wrzeczadze otchłani, zrzucona została niewola śmierci, a zmarli będący w grobach powstałi.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Na krzyżu widząc Ciebie, Chryste, dobrowolnie powieszzonego pośrodku łotrów, Matka Twoja z płonącym łonem macierzyńsko mówiła: Bezgrzeszny Synu, jakże to niesprawiedliwie na krzyżu jak złodziej przygwożdżony jesteś? Ty, który chcesz ożywić rodzaj ludzki jak łaskawy.

Kanon ku czci krzyża,

mający akrostych: Świat podnoszący Chryste, podniesiony zostałeś na drzewie. **Poemat Józefa. Ton 5.**

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Tego, który w niepojęty sposób wcielił się i światu okazał się w ciebie, na drzewie podniosło dawno temu podstępne zgromadzenie żydowskie.

Gdy Ciebie, Chryste, płodną winnicę, na drzewie krzyża Żydzi powiesiwszy podnieśli, wtedy zacząłeś kapać wino wesela, Słowo, zabierając wszelkie pijaństwo zła.

Męczennikom: Żadne pochwały nie mogą opisać waszych cierpień, męczennicy, bowiem ponad wszelką naturę ludzką znieśliście cierpienia i w pokoju bez bólu zamieszkaliście weseląc się.

Męczennikom: Fale mąk przepłynawszy karmieni Słowem, godni wszelkiej chwały Chrystusowej cierpiętnicy, osiągnęliście przystanie niebieskie, teraz rozkoszujecie się Bożą ciszą.

Teotokion: Gdy z łona Twego zrodzonego Pana zobaczyłaś na drzewie niesprawiedliwie powieszzonego, Dziewico, zapłakałaś i opiewałaś Jego zaiste niewypowiedziane uniżenie.

Inny kanon do Bogurodzicy, mający akrostych: Piąty teraz bywa śpiew Dziewicy. Ton 5.

Hirmos ten sam.

Bramo Bożej Chwały, otwierająca rajske bramy, otwórz i dla mnie bramy pokuty, błagam, i rozum mój oświeć, abym opiewał Ciebie, przez Boga otoczoną radością.

Powstrzymałaś dążenie śmierci, rodząc rządzącego życiem i śmiercią, Nieskalana, módl się przeto do Niego, uśmiercającego grzechy, aby duszą moją kierował i zbawił mnie.

Jedyną będącą pięknem Jakuba, Ciebie wybrało Słowo wspólniemające początku z Ojcem i wcieliło się w Twoje łono, Władczyni, zbaw mnie orędownictwem Twoim.

Jak na runo deszcz niebieski na Ciebie zstąpił, a Ty przyjęłaś Go, Najczystsza, przeto wysusz deszcz żądź moich, błagam Ciebie, Matko Dziewico.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Jesteś krzyżowany i raj znowu zostaje otwarty, a łotr radując się przed wszystkimi wchodzi weń, umierasz Jezu mój i wróg oszust zostaje uśmiercony, zaś uśmiercony Adam ożywa, chwała wielkiemu Twemu miłosierdziu.

Wygaszasz grzechu płomień, Jezu krzyżowany na drzewie z Twojej łaskawości, oszustwo wiążesz rozwiązane, obnażony człowiek zostaje przybrany w szatę chwały, chwała wielkiej łaskawości Twojej.

Męczennikom: Okazawszy zawsze jaśniejące gwiazdy męczenników, odpędzające ciemność niegodziwości, ich modlitwami, Chryste, noc mego zła odpędź i oświeć omroczone serce moje.

Męczennikom: Zgodnie z prawem ucierpieli błogosławieni męczennicy i zgodnie z prawem wiary zostali ukoronowani, mądrze odrzucili rady nieprawych i przyjęli Boży pokarm oraz rajske wesele.

Teotokion: Śpiewają Tobie, opiewanej przez wszystkich, chóry aniołów, przewyższając je bowiem Boga zrodziłaś w ciele, który zniszczył drzewem klątwę drzewa i wytoczył błogosławieństwo.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mnie, zranionego strzałami grzechu, ulecz Twoim lekarstwem, Czysta, i wyrwij mnie z trzymających mnie cierpień, która cierpienia rodzaju ludzkiego przemieniłaś przez Twoje zrodzenie.

Na próżno znieważają moje pokorne serce niewidzialni wrogowie i szukają jak mnie zabić, Władczyni, zrzuć ich Twoim wspomżeniem, aby pozostali bezsilni i napełnili się wstydem.

Napełnij mnie wodami życia, Władczyni, która wytoczyłaś światu Bożą wodę, wysusz okropne potoki moich nieprawości i serca mego fale Bożą Twoją ciszą ukróć.

Przemiął cień, zakon skończył się, bowiem Dawcę Zakonu Chrystusa zrodziłaś, łaskę oczyszczenia i oświecenia nam dającego, wyrrywającego z klątwy, przeczysta Dziewico, Nieskalana.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroco wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Dusz zbawienie ostatecznie dokonując, Chryste, w ręce Ojca oddałeś najświętszą duszę Twoją, na drzewie dobrowolnie wisząc.

Nieprawy Sędzia skazał Ciebie, sprawiedliwego Sędziego, Jezusie, abyś umarł wisząc na drzewie, nas usprawiedliwiając niesprawiedliwie poddałeś się wrogowi.

Męczennikom: Staliście się godni ujrzenia dóbr od wieku, męczennicy, nieszczęściom licznym, bólowi i niewypowiedzianym cierpieniom wydani na ziemi.

Męczennikom: Zimę pokus przeszliście i ku wiośnie odpłaty niebieskiej doszliście i z chórami anielskimi zostaliście połączeni, czcigodni męczennicy.

Teotokion: Oręż Bożych cierpień przeszedł Twoją duszę, Błogosławiona, gdy widziałaś krzyżowanego Twego Syna i w ręce Ojca duszę oddającego.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Nie mam czynów zbawczych, przeto pod opiekę Twoją z nadzieją przybiegam, Dziewico nieskalana, mnie zrozpaczonego wybaw Twoimi modlitwami.

Światłości czyste schronienie, Słońca tronie czcigodny, omroczone serce moje okropieństw mrokiem oświeć i zbaw mnie, modlę się, Władczyni.

Szate ciała utkał sobie w łonie Twoim dziewiczym, który niebo przyodziewa obłokami, Dziewico, i w szatę niezniszczalności przyodział mnie, obnażonego przez oszusta.

Z dolin życiowych jako lilię wybrał Ciebie Stworzyciel, z Ciebie światu uczynił wejście, Dziewico najświętsza, Oblubienico Boża.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Stałeś sądzony, Chryste sprawiedliwy Sędzio, i osądzając ciałem wrogość wzięłeś trzcinę podpisując mi doskonałe wyzwolenie.

Ciebie widząc ciałem wiszącego na drzewie, Chryste, słońce światłość zamieniło na ciemność, ziemia zadrżała i kamienie rozpadły się.

Męczennikom: Krańce ziemi oświeciliście jako wypełniający Zakon Boży, chwalebni męczennicy, cierpiąc odziedziczyliście świętość.

Męczennikom: Najlepsi i przez Boga oświeceni, przyodziani Bożą Chwałą, obnażyliście wraże zło, męczennicy godnie czczeni.

Teotokion: Ciebie nieskalaną Bożą Rodzicielkę wielbimy, przez którą klątwa stała się niepłodna oraz dane zostało błogosławieństwo i wybawienie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Niechaj znajdę Ciebie jako pomoc, Dziewico, ratującą mnie w godzinie Sądu i osądzenia, gdy stanę przed Sądem zrodzonego z Ciebie.

Nawróć mnie, zwyciężanego przez prawo grzechu, Czysta, często oszukiwanego przez oszusta i rzucanego w jamę grzechu.

Ty, która zrodziłaś płonący węgiel, który zobaczył Izajasz, spal moje grzechy, Nieskalana, i oświeć mnie, modłę się.

Ty, która dałaś Chrystusowi Twoje ciało, oczyść moje żądze cielesne i pokaż mi ścieżki bezgrzeszności.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Gdy zostałeś podniesiony na drzewie, wielce cierpliwy, całą wrażą pychę zrzuciłeś i zbawiłeś upadłego, ze względu na wielką Twoją łaskawość.

Gdy dusze sprawiedliwych odczuły jak dawno temu na drzewie oddajesz duszę, Władco, zostały uwolnione z wiecznych cierpień, Słowo.

Męczennikom: Jak twarde diamenty mąk wszelakich rozpalenie cierpliwie znieśliście i wrogą pokorę pokonaliście.

Męczennikom: Upodobniliście się do cierpień Chrystusowych, podjęliście wszelkie męki, cierpiętnicy Pańscy, przeto staliście się godni niebieskiego piękna.

Teotokion: Przedziwne jest zrodzenie Twoje, które wielkie czyni cuda i w świętych jest wysławiane, Bogurodzico, jedyna najczcigodniejsza Władczyni.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Oby nie pochłoneła mnie głębia zniechęcenia, Władczyni, niech też nie pokryje mnie fala grzechu, lecz Twoją modlitwą niech zostanę zbawiony, jedyna Czysta.

Świecznik Zakonu przedstawiał Ciebie rodzącą Światłość, która wszystko oświeciła, Przeczysta, przeto wołam do Ciebie: Oświeć mnie omroczonego.

Ty, która zrodziłaś Łaskawcę i Stwórcę, najczcigodniejsza Władczyni, umiłowana przez Boga, duszę moją ogarniętą przez zło ulecz.

Zrodziłaś nam przyczynę Zbawienia, Dawcę życia, który dał nam wieczne zbawienie, Ciebie Bogurodzicą głoszących.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie

śpiewających: **Boże, błogosławiony jesteś.**

Cierniem ukoronowało Ciebie, Królu nieśmiertelny, zgromadzenie przestępców Zakonu, a Ty z korzeniem odrąbałaś ciernie oszustwa: Boże, błogosławiony jesteś.

Aby przydziać mnie w szatę niezniszczalności, Słowo, zostałeś obnażony, znosisz oplucie, ukrzyżowanie i mękę, niecierpiętliwym będąc z natury.

Męczennikom: Upodobniliście się do cierpień rządzącego wszystkim, święci, zaiste jesteście synami i dziedzicami królestwa niezachwianego.

Męczennikom: Drzewom nierozumnym nie oddaliście czci, czcząc Tego, który na drzewie wyciągnął ręce, jako wszystkich Króla i Władcę.

Teotokion: Przedziwne jest Twoje zrodzenie, Nieskalana, Boga bowiem zrodziłaś, który drzewem wygasił płomień oszustwa i oświecił świat.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Śpiewam Tobie, przez wszystkich opiewana, bez nasienia zrodziłaś bowiem Boga przedwiecznego, Dziewico najświętsza, który przebóstwia śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Uśmierć żądze moje, która Życie zrodziłaś, podnieś mnie leżącego z grobu nieczułości, abym z miłością słał Ciebie, Oblubienico Boża.

Wejrzyj na modlitwy sług Twoich, Władczyni, wybawiając z nieszczęść i ratując z kłopotów, z wiarą wołających: Boże, błogosławiony jesteś.

Zrodziłaś silnego, który naszą niemoc poniósł, Czysta, którego błagaj, aby uleczył duszę moją, okropnie wycieńzoną.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórcu wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Najwyższy Boże, na krzyżu zostałeś podniesiony, żółcią napojony, słodczy życia, włócznią zostałeś przebity zabijając węża, który w raju oszukał Adama.

Rozwiązujesz mnie z więzów grzechu, Słowo, pragnieniem związanego i wiecznymi więzami związałeś wroga odstępce, Zbawco, przeto Twoją śmierć sławię na wieki.

Męczennikom: Okazaliście się uczestnikami Światłości niematerialnej, świecami będąc wtórymi, święci męczennicy, ciemność oszustwa rozpędzając i wszystkich wiernych serca oświecając.

Męczennikom: Staliście się synami Jerozolimy najwyższej, męczennicy, oświecający Kościół pierwotnych i wywyższający Chrystusa na wieki.

Teotokion: Stałaś przy krzyżu, Dziewico, patrząc na przygwożdżonego Chrystusa, którego zrodziłaś, Władczyni, przeto wołałaś: Nie okazuj mnie bezdziejną, Ojca niemającego początku Synu i Słowo.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Najlepsza i mająca Boski wygląd Dziewico, oświeć mnie widzeniem dobra, abym wołał: Panu śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Bramo Światłości, otwórz mi świetliste bramy pokuty, pokazujące wszelką prawą drogę prawdy, prowadzącą ku wejściom Bożego pragnienia.

Święte Słowo, oświecające wiernych niewypowiedzianie zrodziłaś, Czysta, módl się do Niego, Najświętsza, aby pokorną moją duszę teraz oświecił, skalaną przez zło.

Strumień Światłości i Źródło nieśmiertelności z Ciebie przyszło, święta Władczyni, które jest wszystkim Panem, przeto wołam do Ciebie, Czysta: Strumień zła mego wysusz obłokami Twoich modlitw.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: **Uwielbia dusza moja, i pokłony.**

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Jako Baranek podniesiony zostałeś na drzewie, Władco Chryste, krusząc czeluście duchowego wilka i z jego ust wrywając Twoje duchowe owce oraz przyprowadzając do Ojca.

Koroną cierniową zostałeś zraniony jako Król królujących, Chryste, niszcząc królestwo Złego i z korzeniami odcinając ciernie oszustwa, przeto z wiarą Ciebie sławimy, Dobry.

Męczennikom: Wasze zdecydowanie oświeciło jak słońce wasz sprzeciw i całą zniszczyło wrażą mgłę, męczennicy niezwycześni, oświeciciele wszystkich wiernych, kolumny niezachwiane pobożności, godni chwały.

Męczennikom: Pułk zgromadzony przez Boga, wojsko niebieskie, zgromadzenie wybrane, okazaliście się świętym cieniem, wy chwalebni męczennicy Zbawcy, grody Złego niszcząc Bożą łaską.

Teotokion: Sadownika zrodziłaś, która zasadza pobożność oraz poznanie prawdziwe, kielkującą niszcząc klątwę z ogrodu, przeto Ciebie wywyższając uwielbiamy.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Zrodziłaś, Czysta, fundament niezachwiany, Zbawcę, który na wodach ziemię założył Bożym nakazem, do którego módl się, aby nas umocnił, czysto Ciebie czczących.

Drogą pokory nakazów Bożych bez błędzenia pozwól chodzić i bez oszustwa wycisz bunt biesów, Czysta, odpędzając atak żądź i dając mi ciszę.

Ogarniętego drzemką lekceważenia widząc wróg znajduje mnie i ma nadzieję ukraść mnie snem rozkoszy, lecz sama mnie zachowaj, Czysta, niezasypiającą Twoją modlitwą, Matko Dziewico.

Jako sam przez siebie osądzony myślę o mnóstwie moich grzechów i budzącym bojaźń Sądzie Sędziego, na którym mam być sądzony, lecz Ty, która zrodziłaś Boga, zachowaj mnie wtedy, Bogurodzico, nieosądzonego.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia mała, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery krzyża, ton 5:

Gdy ustawiono drzewo krzyża Twego, Chryste, przepędzone zostało oszustwo bożków i zakwitła łaska, osądzenie na męczeństwo było bowiem zwycięstwem zbawienia dla nas, krzyż jest naszą chwałą, krzyż naszym umocnieniem, krzyż naszą radością.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Prowadzony byłeś za nas na ofiarę, Chryste, jak owieczka i jak baranek łagodny Emmanuel, na dobrowolne zabicie i z nieprawymi policzony zostałeś. Przyjdźcie, zaśpiewajcie narody, pokłońmy się na krzyżu powieszonemu Życiu nieskończonemu.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Święci męczennicy na ziemi walczyli, mróz przecierpieli, ogniu byli wydani, woda ich przyjęła, oto ich słowa: Przeszliśmy przez ogień i wodę, i wyprowadzeni zostaliśmy ku spoczynkowi. Dla ich modlitw, Chryste Boże, zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc dawno temu Baranka i Syna swego, Dziewica Matka i błogosławiona, na krzyżu podniesionego, wołała płacząc: Biada mi, Synu mój, jakże umierasz, z natury będąc nieśmiertelnym Bogiem?

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojczy nasz, troparion świętemu i ektenie. Pierwsza godzina, psalmy zwykle, ciąg dalszy i rozesłanie.

W środę na L i t u r g i i Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Przebitą Twój bok wytoczył przebaczenie, Chryste, a przygwożdżone do krzyża ręce Twoje rozbiły cały opanowany przez żądze rozum ludzki.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Wstąpiwszy na krzyż zachwiałeś całym mnóstwem biesów i zrzuciłeś zgubne panowanie dręczyciela, Władco Chryste, i zbawiłeś ludzkość.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Upodobniliście się do Chrystusowych cierpień, błogosławieni, wydani na wszelkie męki, cierpiętnicy Pańscy, przeto staliście się godni niebieskiego piękna.

Chwała. Triadikon: Na krzyżu nierozdzielny z Ojcem i Bożym Duchem dobrowolną przecierpiałeś mękę, Chryste, zabierając wszystkie nasze niszczące żądze.

I teraz. Teotokion: Stojąc przy krzyżu przez Boga otoczona radością i Syna swego widząc zranionego, mając sama duszę zranioną, opiewała Jego zaiste niezwykłą Opatrzność.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci świętych apostołów, ton 5:**

Prosomion: Raduj się, poszczających.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Całą obszedłszy ziemię zasialiście Boże nauki Słowa, dokładnie jak świecznik, i całe bogactwo nosiliście, uczniowie Pańscy, którym zawstydziliście królów i prześladowców, a mędrców i retorów nieprawość rozdarliście jak pajęczynę splecioną, wszystkich przyzywając do poznania Stwórcy i odrzucając marne słuźenie biesom, przeto modlę się, abyście wybawili mnie z nierozumnych żądź modlitwami waszymi.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Buntu pokus i okrutnego fałszu niegodnych herezji, złych rad biesów, ognia niejaśniejącego i wiecznego robaka, zgrzytania zębami i z wszelkiej innej męki wybawcie nas waszymi modlitwami do Boga wszystkich nas i ubłagajcie Go ze względu na wstrzeźliwość i trudy, abyśmy otrzymali zapłatę za cnotę, dziedziczenie królestwa niebieskiego i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Całą Światłość jasno przyjąwszy troistą Światłością wtórą niewypowiedzianej jaśniejecie Opatrzności, jak może to zaiste ludzka natura, chwalebna dziesiątka i dwójka pokazała doskonale prowadzącą jednako gorliwe zgromadzenie siedemdziesięciu i dwóch mając z nimi, i wszystkie oświeciła światła krańce, omroczone ciemnością zgubnych herezji, błagając Chrystusa, dającego światu wielkie miłosierdzie.

Inne stichery ku czci świętego Mikołaja Cudotwórcy, ton 5:

Prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Raduj się, święta głowo, czyste mieszkanie cnót, Boża zasado nieskalanego kapłaństwa, pasterzu wielki, noszący imię jaśniejącego zwycięstwa, łaskawy orędowniku modlących się, przychylający się do modlitw słabych, szybki wybawco, zbawcza ucieczko dla wszystkich z wiarą zawsze czczących chwalebnią Twoją pamięć, módl się do Chrystusa, aby zesłał nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Raduj się, najświętszy rozumie, czyste mieszkanie Trójcy, kolumno Kościoła, wiernych umocnienie, pomocy zrozpaczonych, gwiazdo jaśniejąca łaskawymi modlitwami, zawsze rozpędzająca pokusy i nieszczęścia ciemności, biskupie Mikołaju, cicha przystani, do której przybiegający wybawiają się ze wzburzonych fal napaści życia, módl się do Chrystusa, aby zesłał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Raduj się, wśród biskupów zasado, Bożych cudów niewyczerpana głębio, piękno kościelne, jaśniejąca gwiazdo nas oświecająca Twoimi świętymi jaśnieniami, błogosławiony, od innych bardziej święty, jaśniejącymi promieniami oświecający, kolumno niezwyciężona, stopniu wiary, czcigodną Twoją pamięć z miłością sprawując, módl się do Chrystusa, aby dał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, prorocza pieczęci, nauczanie apostołów głoszący, Boga bowiem zaiste będącego wcielonego ponad rozum i słowo zrodziłaś, Czysta, przez którego otrzymaliśmy pierwszą szlachetność i rozkoszujemy się rajskim pokarmem, Ciebie, orędowniczkę takiej światłości i łaskawą wstawienniczkę w pieśniach czcimy, przez Ciebie, Przczysta, wzbogaciwszy się stając się godnymi wiecznego życia Syna Twego, dającego obficie wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, oraz: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 5:

Uczniowie Zbawcy byli świadkami tajemnic, głosili niewidzialnego i niemającego początku, mówiąc: „Na początku było Słowo”, nie zostaliście stworzeni przed aniołami, ani nie nauczyliście się tego od ludzi, ale od wyższej Mądrości, przeto mając odwagę módlcie się za dusze nasze.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Apostołów Pańskich zgodnie pieśniami pochwalmy, przyoblekli się bowiem w oręż krzyża, zniszczyli oszustwo bożków i zwyciężeni okazali się ukoronowanymi, ich modlitwami i wszystkich świętych, Boże, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Nienasyconą miłością duszy Chrystusa nie wyrzekliście się, święci męczennicy, którzy rozliczne rany mąk przecierpieliście, zrzuciliście zuchwalstwo prześladowców, niezachwianą i nienaruszoną wiarę zachowawszy na niebiosa odeszliście, przeto odwagę mając przed Bogiem, proście o danie nam wielkiego miłosierdzia.

Chwała, i teraz. Teotokion: Błogosławimy Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i sławimy Ciebie godnie, wierni, grodzie niezachwiany, murze niezdojbyty, orędowniczko zdecydowano i ucieczko dusz naszych.

Także: **Teraz** pozwalasz odejść. Trisagion. Po: **Ojciec nasz**, troparion, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ NA POWIECZERZU, Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Zbawicielowi Bogu, który w morzu kierował ludem z suchymi nogami i faraona z całym wojskiem zatopił, Jemu jedynemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Nosząca Światłość arko Króla Chrystusa, oświeć moją myśl omroczoną oszustwem wroga i ciemnością moich grzechów oślepioną.

Z zamysłów złych pokorną moją duszę wyzwól, Bogurodzico, i uczyni ją mieszkaniem Boga, abym godnie Ciebie zawsze słał.

Chwała. Gdy z polecenia Bożego z czasowego życia odejdę, Przeczysta, okaż mnie ponad rękoma biesów, aniołów za towarzyszy dając mi.

I teraz. Dlaczego, o duszo, w zniechęceniu wielkim całe życie spędziłaś? Czuwaj przeto teraz i zawołaj do Matki Pana: Oczyść i zbaw mnie, Bogurodzico.

Pieśń 3

Hirmos: Mocą krzyża Twego, Chryste, umocnij moje myśli, abym opiewał i słał Twoje zmartwychwstanie po trzech dniach.

Z jamy żądź i cierpień wyprowadź mnie, bez wahania śpiewającego Tobie, Bogurodzico przez wszystkich błogosławiona.

Chwała. Daj mi kroplę łez, Czysta, abym odrzucił wątpliwości mego serca i gorliwie zaśpiewał Tobie.

I teraz. Zrzuc miotanie się wrogów bezcielesnych, Nieskalana, i szybko z ich ucisku wyzwól mnie.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść o mocy krzyża, że raj otworzył nam, i zawołałem: Chwała mocy Twojej, Panie!

Dlaczego upodobniłaś się, duszo, do niepłodnego figowca, w ogóle nie lękając się porąbania i płomienia wiecznego, pospiesz się przeto przed końcem i przypadnij.

Jakiż język wypowie uczynionego przeze mnie zła mego niezmiernie morze i głębię grzechu? Wybaw mnie zrozpaczonego, Dziewico nieskalana.

Chwała. Nad sobą samym płacząc, gdy pomyślę o licznych moich grzechach i o ogniu niegasnącym, i błagam Ciebie, abyś dała mi czas pokuty.

I teraz. Aby wróg nie pochwylił jako lew nieokiełznany nieszczęsnej mojej duszy, mocą Twoją skrusz jego zgubne dla duszy zęby, Łaskawa.

Pieśń 5

Hirmos: Od poranka wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Wejrzyj i usłysz, Władczyni, głos mój i wybaw mnie, błagam, z wiecznego osądzenia.

Zraniony zostałem strzałami grzechu i wołam do Ciebie: Ulecz rany serca mego, Przeczysta.

Chwała. Zmiłuj się nade mną, jedyny szczodry Przyjacielu człowieka, dla modlitw Rodzicielki Twojej, Ty bowiem jesteś moim Bogiem i Panem.

I teraz. Zmiłuj się nade mną, Jedyna przez wszystkich opiewana, błagam Twoją łaskawość, i uczyn mnie godnym miłosierdzia.

Pieśń 6

Hirmos: Otoczyła mnie otchłań, grobem moim jest wieloryb, ja zaś zawołałem do Ciebie, Przyjacielu człowieka, i zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Jak lew rycząc oszust poszukuje, aby mnie rozerwać i okazać pokarmem swojej złości, Czysta, lecz z tego nieszczęścia wyzwól mnie.

Oczyść, Przyjacielu człowieka, dla modlitw czysto rodzącej Ciebie, i wybaw świat swój z wszelkich nieszczęść, i uczyn godnym wiecznej chwały.

Chwała. Otoczyła mnie otchłań grzechów, sprowadzając w głębię rozpacz, Czysta, błagam, abys wyprowadziła mnie z głębi otchłani, Ciebie sławiącego.

I teraz. Życie moje nappełniło się grzechami i wszelkim lenistwem, przeto ku pokucie przed końcem moim skieruj mnie, Czysta, i wybaw mnie, przez wszystkich opiewana.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetyckie, ton 5:

Prosomion: Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Raduj się, murze i zwycięska twierdzo Boga. Raduj się, Hetmanko upadku barbarzyńców. Raduj się, podniesienie wiernego prawosławnego ludu, Bogurodzico, zaiste mającego nadzieję w Tobie, modlitwami Twoimi wybawiając nas z wszelkich nieszczęść i od bezbożnych wrogów.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który w piecu ognistym zbawiłeś sławiące Ciebie dzieci, błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Daj mi z Twojej łaskawości, Władczyni, przebaczenie grzechów dobrowolnych i mimowolnych.

Słabnie mój rozum pod atakami niegodnych zamysłów, pomóż mi, Łaskawa.

Chwała. Rany moich duchowych żądz, Bogurodzico, Twoich modlitw lekarstwem teraz ulecz.

I teraz. Skruszoną duszę i zamysł pokorny daj mi, Łaskawa, abym słał Ciebie.

Pieśń 8

Hirmos: Z Ojca przed wiekami zrodzonemu Synowi i Bogu, w czasach ostatecznych wcielonego w Dziewicę Matkę, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

W lenistwie życie spędziłem, nieszczęsny, i przybliżyłem się do kresu życia mego, wzywam do Ciebie, Bogurodzico: Wyrwij z wrogich sieci pokorną duszę moją.

Torturowanemu przez cielesne choroby, okropne rany duszy i żądź napaści daj moc Twego królestwa jako jedyna miłosierna.

Chwała. **W** otchłań życia atakowanego burzami i biesowskimi falami zatapianego wybaw, Czysta, i wprowadź mnie w Boże ukierunkowanie ku życiu podobającemu się Bogu, Miłosierna.

I teraz. Jak do niewiast pałacu wchodząc posłany Gabriel zawołał do Ciebie, Dziewico, mówiąc: Raduj się, przesławny pałacu wszystkich Króla Chrystusa, w którym zamieszkałszy przebóstwi wszystkich ludzi.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, która ponad zrozumienie i słowa jako Matka Boża w czasie pozaczasowego niewypowiedzianie zrodziłaś, wierni, jednomyślnie uwielbiamy.

Ciebie, która Boga niewypowiedzianie zrodziłaś, wspomóżycielkę zdobyliśmy i mur niezdobyty, dusz zbawienie i cudów źródło.

Miłosierny bądź dla mnie, Słowo prawdziwego Boga, w dniu Sądu, dla modlitw Twojej Rodzicielki i ze stojącymi po prawicy Twojej policz.

Chwała. Wybaw mnie z ognia wiecznego, niezasypiającego robaka i wszelkiej męki, Czysta, który w Tobie nadzieję złożyłem.

I teraz. Gdy dusza moja zechce rozłączyć się z nieszczęsnym moim ciałem, z ucisku niewidzialnych wrogów wybaw mnie, Oblubienico Boża.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie ku czci apostołów, ton 5:

Jako świadków i sługi Słowa, wszyscy ludzie pochwalmy mądrych apostołów w pieśniach duchowych i pniach, bowiem oni gorliwie modlą się za nami, opiewającymi świętą ich pamięć i kłaniającymi się ich relikwiom.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Apostołów zgodnie pochwalmy jako świadków Słowa i Bożych głosicieli, którzy duchowo złowili narody i jawnie doprowadzili do poznania Chrystusa, wybawiwszy z oszustwa rodzaj ludzki i uczyniwszy godnym królestwa.

Chwała, i teraz. Teotokion: Osądzony jestem sądem sumienia i przed sądem myśląc o sądzie drzę nieszczęsny, wspominając mnóstwo wielkie mego zła, ale do Ciebie niezwyciężonej z rozrzewnieniem wołam, Orędowniczko i Opieko: Z mego sądu wybaw mnie i zbaw modlitwami Twoimi.

Po drugiej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie, ton 5:

Apostołów zgodnie pochwalmy jako głoszących wszystkim prawosławną naukę Pana i przepędzających mgłę heretycką, oświecenie duchowe rozpalających w świecie, nauką o łasce i modlą się, aby nas zbawić.

Stichos: Niebiosą słać będą cuda Twoje, Panie.

I znowu tę samą kacyzmę poetycką.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Odwagą świętych męczenników niebieskie moce zadziwiły się, jak w ciele śmiertelnym dobrze walczyli i bezcielesnego wroga mocą krzyża niewidzialnie zwyciężyli oraz modlą się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie znaleźliśmy, wierni, jako przystań, mur obronny, nadzieję, opiekę i gorące wspomnienie, do Ciebie przybiegamy, gorliwie wołamy i wzywamy z wiarą: Zmiłuj się, Bogurodzico, nad mającymi w Tobie nadzieję i wybaw ich z grzechów.

Po trzeciej recytacji Psalterza kacyzmy poetyckiej, ton 5:

Prosimion: Słowu współwicznemu Ojcu i Duchowi.

Uczniowie Zbawcy, Boży apostołowie, którzy słowo zbawcze zasialiście na krańcach ziemi i oświeciliście siedzących w ciemności i cieniu śmierci, oświećcie moją duszę omroczoną czernią żądź, dla waszych modlitw, chwalebni.

Panie, niewypowiedzianą tajemnicę Twego wcielenia nieuczni głosili i zawstydzili filozofów, rybacy zamknęli usta retorom, stali się mądrymi nauczycielami narodów, oświecając krańce świata poznaniem Boga, przez nich daj nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Tych, którzy nadzieję w Tobie niezachwianą mają, Dziewico przeczysta, bądź opieką w rozlicznych pokusach i kłopotach, wyzwól nas z okropnych nieszczęść, modląc się do Syna Twego z apostołami jego i wybaw opiekujących Ciebie.

Kanon do świętych apostołów.

Poemat Tefana, biskupa Nikei, ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą męzną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Jaśnieniem pierwotnej Światłości zechciał ciałem rozmawiać z człowiekiem, wzbogacili się chwalebni, rozpędźcie wszelki mrok mojej duszy, Boży apostołowie (dwa razy).

Napiąwszy Boży łuk jak strzały was na cały świat posłał, apostołowie, kruszące wszystkie strzały pełnego chytrności i leczący rany wiernych.

Mając samą mądrość Nauczyciela, nauczyliście mądrości wszystkie krańce ziemi, apostołowie, przeto i mnie nauczcie mądrości, abym odpędzał wszelkie wraże nieszczęścia.

Teotokion: Jedyna błogosławiona, otoczona przez Boga radością rodzaj ludzki uradowałaś błogosławieństwami, módl się z Bożymi apostołami do Chrystusa, Przepczysta, aby zmiłował się nad nami.

Inny kanon do świętego ojca naszego Mikołaja Cudotwórcy,

Mający akrostych: Piątą przynoszę Tobie Mikołaju pieśń. Poemat Józefa. Ton 5.

Hirmos ten sam.

Wiarą i miłością, ojcze, połączyłeś się z Bogiem, spełniając Jego najświętsze pragnienia, przez co stałeś się świętym, hierarcho mądry Mikołaju.

Mając Ciebie jako orędownika wobec Szczodrego, będąc otoczeni pokusami i kłopotami do Ciebie przybiegamy: Podaj dłoń wybawiającą nas z wszelkiego ucisku.

Chrystus namaścił Ciebie, hierarcho, dla wiernych, którzy wonią cudów nas otoczyłeś, przeto prosimy Ciebie, Mikołaju, abyś wybawił nas ze smrodu grzechów.

Teotokion: Dawno temu chór proroków nazwał Ciebie górą Bożą, Dziewico, i bramą nie do przebycia, przeto błagamy Ciebie: Pokuty bramy Boże, Dziewico, otwórz mi.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Ten, który w ciełe zubożył siebie ze względu na wielką łaskawość, was sławni apostołowie, zubożonych ze względu na Niego wzbogacił wszelkimi darami, wzbogacających krańce ziemi Bożym i czcigodnym poznaniem (dwa razy).

Zraniony zostałem jadowitym ukąszeniem węża, zdobyłem sobie zranione serce, przeto wołam do Ciebie, Chryste, który ze względu na mnie zostałeś zraniony: Modlitwami apostołów Twoich ulecz i zbaw mnie, błagam.

Sięcią modlitw waszych, błogosławieni, z głębi zła wroga i ze wzburzenia zmysłów, z żądź śmiertelnych wyprowadziwszy mnie przyprowadźcie mnie zbawionego do Boga wszystkich.

Teotokion: Ty, która przyjęłaś deszcz niebieski, z apostołami módl się do Niego, aby powstrzymał potoki moich żądź, wysuszając głębiny grzechu mego i zbawił mnie, czysto Ciebie sławiącego.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Strzały Złego stępiłeś, czcigodny, przez przeciwstawienie Bożych Twoich trudów, przeto Twoimi modlitwami, mądry, z jego chytrych i przemocy wyrwij nienaruszonymi tych, którzy Tobie śpiewają, wielki Mikołaju.

Życie anielskie na ziemi pokazałeś, święty, teraz z aniołami zawsze stoisz przed tronem Trójcy, prosząc o wybawienie nas z grzechów i pokus, ojcze biskupie Mikołaju.

Wszelkie omroczenie mego rozumu zabierz, Mikołaju, Twoimi świetlistymi modlitwami ucisz burzę żądz, skieruj mnie, ojcze, ku przystani niecierpięliwości, błagam, abym sławiąc wielbił Ciebie.

Teotokion: Stoisz po prawicy Chrystusa jako Królowa, szatami złocistymi przez Boga odziana i rozradowana, a nam królestwo niebieskie oręduj modlitwami Twoimi, nieskalana Dziewico.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Bramą będąc Jezus Bóg nasz i Pan dał swoje poznanie apostołom, którzy wszystkim narodom bramę otworzyli swoim nauczaniem (dwa razy).

Synu Boży, synami wspólnymi niebieskiemu Ojcu Twoich apostołów okazałeś, ich modlitwami synami światłości wszystkich nas uczynić.

Wy, którzy na tronach dwunastu z Sędzią i Królem chwalebnie zasiadziecie, wybawcie mnie z budzącego bojaźń i przerażającego Sądu, apostołowie.

Teotokion: Arko Bożej Światłości, oświeć moją duszę, oświeć zamysły, zawsze z apostołami modląc się do Chrystusa, aby zbawił mnie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ku wieczności kierowałeś, której i nas uczestnikami okaż świętymi Twoimi modlitwami, Mikołaju, ze wszelkiej życiowej wybawiając pokusy.

Dla wiernych byłeś arcykapłanem, Mikołaju, wszystkie uczucia serca mego mirrą wonną otocz i cuchnące żądze zawsze od niego odpędzaj modlitwami Twoimi.

Skrusz wraże podstępny widzialne i niewidzialne, Mikołaju, zawsze atakujących nas wrogów naszych i poślij ich na nieskończoną zgubę.

Teotokion: Święta Bogurodzico, pomóż mi, zatapianemu teraz przez rozkosze cielesne i na łożu zniechęcenia zawsze leżącego i jęczącego.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Duchowi oratorzy, czcigodni apostołowie, w wieczerniku w ognistej postaci Ducha Świętego do nich przedziwnie przyszedłego przyjęli (dwa razy).

Kruszący bezbożność, skruszoną grzechami moją myśl rosą uzdrowienia uleczcie, apostołowie.

Jak strzały wybrane Chrystus was posłał, apostołowie, kruszących strzały zła, przeto uleczcie mnie, zranionego wrogimi strzałami.

Teotokion: Nie osądzaj mnie, nie odrzucaj mnie od oblicza Twego, wielce miłosiwna, modli się do Ciebie, czysto rodzącej, apostołów zgromadzenie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Pogańskich bożków zniszczyłeś, święty, i zamysły heretyków okazałeś bezużytecznymi, Mikołaju, i prowadzonych na śmierć wybawiłeś.

Od poranku czuwałeś dla Pana od dzieciństwa, czcigodny, i wtedy Światłością cały już się oświeciłeś, przeto modlę się: Duszy mojej obłoki rozpędź.

Błagam Ciebie, ojcze Mikołaju, w tej godzinie bądź pośród wszystkich przyzywających Ciebie i spełnij nasze prośby ku zbawieniu.

Teotokion: Nieosiągalny rozumem, w Tobie stał się noszącym ciało, Łaski Pełna, wybawiając ludzi z trzymających ich nieszczęść.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Powstrzymałeś rozprzestrzeniające się złe gnicie duszy pogan, Przyjacielu człowieka, solą nauki świętych uczniów Twoich (dwa razy).

Znasz głębię zła mego, Władco Chryste, podaj mi dłoń i zbaw mnie, Przyjacielu człowieka, dla modlitw świętych apostołów Twoich.

Sędzio najsprawiedliwszy, w dniu Sądu budzącego bojaźń wybaw z osądzenia mnie przerażonego, dla modlitw chwalebnych apostołów Twoich.

Teotokion: Mnie zrozpaczono z powodu mnóstwa nieprawości uczyni godnym zbawienia, Panie, dla modlitw uczniów i Matki Twojej.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Miłosiernym uczyni Władcę modlitwami Twoimi dla wszystkich czczących Ciebie, Mikołaju, aby dał odpuszczenie grzechów naszych.

Wybaw ze słabości i zgorzeń życiowych, pokus i smutków, Mikołaju, tych, którzy zdobyli Ciebie jako orędownika przed Panem.

Lekarstwem wspaniałym Władca Chrystus okazał Ciebie, przeto ulecz słabości pobożnie przybiegających do Ciebie, Mikołaju.

Teotokion: Rodzicielko bezmężna, Matką Bożą byłaś, Czysta, przeto z wiarą błagam Ciebie: Duszy mojej zniechęcenie rozpędź.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Wywyższany ojców Pan was wywyższył, całą zrzuciwszy wrazą moc, uczniowie Chrystusa, świadkowie Boga.

Skalanie serca mego strumieniami rozrzewnienia zabierzcie waszych modlitw, apostołowie, ucząc wzywać: Boże, błogosławiony jesteś.

Ogniem Bożego Ducha spaliliście wszelką marność, przeto wybawcie mnie z płonącej gehenny, uczniowie Boga Słowa.

Teotokion: Poprawo Adama upadku, podnieś mnie upadłego w przepaść zła, modlitwami Twoimi, Dziewico, i Bożych apostołów.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Cały oddawszy się Bogu, Mikołaju, całego mnie zbaw, skalanego żądzami życiowymi, znowu upadającego, mądry w Bogu.

Światło Bogiem jaśniejące, rozum mój oświeć, ciągle omroczony mrokiem żądz i pozwól pobożnie chodzić w życiu.

Wszystkie przeciwko mnie otwierające się złe usta zagroź modlitwami Twoimi, Mikołaju, i wybaw mnie od wrogów widzialnych i niewidzialnych.

Teotokion: Z Ciebie nam zajaśniało Niezachodzące Słońce, obłoku najjaśniejszy, Chrystus Bóg nasz, oświecając będących w ciemności niewiedzy, Bogurodzico.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, Słowo, duchowe obłoki, apostołów, rozesłałeś, kropiących na nas deszcz mądrych i Bożych nauk, i napajających nas na wszystkie wieki.

Wspaniałe kolumny Kościoła, którzy trzymacie naukę wiary, gnijącą duszy mojej świątynię Bożą chytrą umocnijcie, świadkowie Boga.

Jęcz duszo i łez potoki z całego serca przynieś Panu, wołając: Jedyny szczodry, zbaw i oczyść mnie łaskawie przyjętymi modlitwami najchwalebniejszych apostołów.

Teotokion: Syjonie wybrany, Kościoła grodzie, uczyni mnie obywatelem wyższego miasta, modląc się z Bożymi uczniami, przeczysta Dziewico, do przedwiecznego Syna Twego.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

W Mirze byłeś arcykapłanem wielkim, zmysły duszy mojej mirrą wonną otocz, Mikołaju, abym uniknął smrodu żądz i łaskę Pocieszyciela przyjął.

Zatrzymałeś strumieniami Twego świętego języka, mądry, strumienie bluźnierstwa Ariusza, przeto wołam do Ciebie: Potoki żądz moich wysusz modlitwami Twoimi, Mikołaju błogosławiony.

Wybaw nas z grzechów modlitwami Twoimi, ze zła demonów, z niewoli pogan i wszystkich ludzi złego bredzenia, abym Ciebie jako wybawiciela naszego słał.

Triadikon: Trójcę jednej władzy nieustannie z wiarą sławiąc, zawołajmy: Ojczy i Słowo, i Najświętszy Duchu, śpiewamy Tobie na wszystkie wieki.

Teotokion: Ze względu na nas w Tobie Bóg przyoblekł się w ciało, czystą Ciebie Nieskalaną całemu rodzajowi naszemu okazał Dziewicę orędowniczkę, przeto Tobie, wierni, donośnie śpiewamy.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, i pokłony.**

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Niebiosa rozgwieżdzone jaśniejącymi Bożymi cnotami duchowo okazaliście, mając pośrodku Chrystusa jako Słońce, i krańce ziemi mądrze odnowiliście, przeto błogosławieni jesteście.

Chrystusowe rany na Bożym ciele waszym jako ozdobę najwspanialszą nosząc, mądrzy, moją duszę zranioną strzałami demonów uzdrówcie orędując przed Chrystusem.

W jamie bezdennej grzechu leżąc, Chryste, i mając duszę okropnym snem lenistwa obciążoną, Twoimi uczniami, Słowo, jak Łazarza podniósłszy zbaw, Panie.

Teotokion: Kroki duszy mojej skieruj, Słowo Boże, na ścieżki bezbłędnych przykazań Twoich, mając modlącą się Rodzicielkę Twoją przeczystą Dziewicę i mądrych apostołów Twoich, wielce miłosierny.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Hierarchą Bożym byłeś, wszystkie zachowując przykazania Chrystusa, przeto dla wiernych byłeś stróżem Bożym, ojcze Mikołaju, zachowaj ich od wszelkich pokus i złości.

Jak niegdyś nakarmiłeś miasto Twoje cierpiące głód, jako dobry pasterz, czcigodny, tak i teraz nakarm duszę moją chlebem duchowym, ojcze Mikołaju, którego zdobyłem jako wspomożyciela.

Ciebie, wielkie słońce, zawsze będące na wyżynie Kościoła Chrystusa, czcigodny pasterzu, z wiarą błagamy: Świetlistymi jaśnieniami Światłości głębię ciemności grzechu dusz naszych rozpuść.

Przybliża się, jak napisano, dzień budzący bojaźń przyjścia Chrystusa, podźwignij się więc duszo, odrzuć lenistwo i gorliwie do Chrystusa zawołaj: Zbaw mnie, Panie, modlitwą Mikołaja Twego.

Teotokion: Jako świecznik świetlisty prorok przewidział Ciebie, Przeczysta, świecę duchową noszącą Chrystusa, który nas oświecił, leżących w ciemnościach i żądzach, Ciebie wielbimy Bogurodzico zawsze Dziewico.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon, ektenia mała, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 5:

Uczniowie Zbawcy byli świadkami tajemnic, głosili niewidzialnego i niemającego początku, mówiąc: „Na początku było Słowo”, nie zostaliście stworzeni przed aniołami, ani nie nauczyliście się tego od ludzi, ale od wyższej Mądrości, przeto mając odwagę módlcie się za dusze nasze.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Apostołów Pańskich zgodnie pieśniami pochwalmy, przyoblekli się bowiem w oręż krzyża, zniszczyli oszustwo bożków i zwyciężeni okazali się ukoronowanymi, ich modlitwami i wszystkich świętych, Boże, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali

w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: W mękach radowali się święci, wołając: Jest to nasz handel z Władcą, bowiem zamiast przemijających ran na ciałach zajaśnieje nam świetlista szata zmartwychwstania, zamiast hańby korony, za więzy ciemnicy otrzymamy raj, za osądzenie ze złodziejami życie a aniołami, ich modlitwami, Panie, zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Błogosławimy Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i sławimy Ciebie godnie, wierni, grodzie niezachwiany, murze niezdobyty, orędowniczko zdecydowano i ucieczko dusz naszych.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion świętemu, jeśli jest. Także ektenia i pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.**

W czwartek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Jak obłoki świetliste ziemię przeszłście, Boży uczniowie, wodą żywą kropiąc ją i serca wyniszczone przez grzechy obficie napajając.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Jak tajemne promienie Słońca, które zajaśniało z Dziewicy czystej, oświeciliście siedzących w ciemności niewiedzy, Boży uczniowie Chrystusa Boga naszego.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Męczennikom: Płomienie okropnych mąk przecierpieliście gorliwą duszą, mądrzy, spaliliście oszustwo bożków i przeszłście do Bożej pociechy, święci.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Drachmę w głębi grzechów pogrzebaną, Chryste, wzięwszy do Ojca przyniosłeś, Bożym Duchem apostołów głosicielami uczyniwszy.

Chwała. Triadikon: Nadboska Trójco, Ojcie niemający początku, współniemający początku Synu i Duchu Święty, jedno Bóstwo, Kościół Twój zachowaj modlitwami wszystkich apostołów.

I teraz. Teotokion: Apostołów umocnienie, przez Boga otoczona radością, mnie omroczonego rozkoszami życiowymi oświeć zorzami pokuty, abym wielbił Ciebie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 5:**

Prosomion: Czcigodny ojcie.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Wszystkie drzewa leśne niech się rozradują, widząc drzewo czcigodne, męką Pańską uczczone, łaską błyszczące jak płomieniem ognia, wszystkim jak woda toczące dary, dusze oświecając i myśli, słabości oczyszczające i odpędzające niewidzialne żądze, obce narody jawnie zwyciężając, wiernym zawsze dające zwycięstwa, błogosławieństwo i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Miejscu, gdzie stały nogi Pańskie, z wiarą kłaniamy się, jak prorok rzekł: Chrystusa sławimy ukrzyżowanego, który ukrzyżował grzechy nasze, zniszczył klątwę z drzewa i pogodził z Ojcem dalekich zamysłami. Gwoździe Jego rąk i nóg, włócznię, trzcinę, gąbkę i koronę całujemy, a cierpienia i drwiny oraz inne podjęte męki godnie czymy, gdyż przez nie zbawiliśmy się.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Wszystkie członki z Chrystusem ukrzyżujmy i umartwmy się dla świata, zapragniemy chodzić po śladach Chrystusa Władcy świata, nosząc na ramionach Jego Boży krzyż przez odrzucenie poruszeń ciała i złych pragnień, które duszę ciągną do grzechu, przeto stańmy przed Nim i zobaczmy przygwożdżonego na krzyżu, który duszę swoją w ręce Rodzica z westchnieniem oddaje, abyśmy zawsze z Nim byli nierozdzielni.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Gdy grono niezasadzone jako łoża wyrosło i ujrzałaś je na krzyżu powieszzone, przebite włócznią w Boży bok, mówiłaś: Cóż to jest, Synu i Boże mój? Jakże Ty, który uleczaleś wszystkie choroby i cierpienia, sam cierpisz będąc niecierpiętliwym z natury Bożej? Czym Tobie pozbawieni łaski ludzie odpłacili za dobrodziejstwa? – wołała Przczysta, przeto módl się nieustannie, aby z żądz moich cierpieniami swymi wyzwolił mnie, a ja będę słaawił Ciebie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Płacmy wszyscy i ręce rozpostarłszy, bijmy się w piersi gorąco płacząc i uklękawszy gorliwie bijąc twarzą o ziemię, westchnienia kierując na wysokości, którzy nieprzystojnymi czynami zagniewaliśmy Boga odrzucając Jego przykazania, wołając o wybawienie na przyszłym Sądzie ze wszelkich mąk, którzy Ciebie zmartwiliśmy i nawróćmy się modłami Matki Twojej, za których krzyż przecierpiałeś wcieliwszy się i uczynić uczestnikami królestwa Twego.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Do kogóż upodobniłaś się duszo, zawsze mając powodzenie w rzeczach gorszych i szaleńczo dodając do Twoich ran liczne czyny, mając rany na całym ciele, nie myśląc o tym, że Sędzia zbliża się, przed którym staniemy, aby otrzymać według czynów, za winy i udręki, przeto nawróćwszy się przypadnij do Dziewicy, wołając: Władczyni, Władczyni, nie pogardzaj mną, który zagniewałem

miłosiernego Boga, z Ciebie zrodzonego na zbawienie ludzi i ukrzyżowanego ciałem.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosimion: Raduj się.

Dla zbawienia nas cenę wielką przeczystej krwi Twojej zechciałeś dać, bezgrzeszny Chryste mój, pragnąc aby wszyscy otrzymali zbawienie, przeto Ciebie widząc przygwożdżonego, Matka Twoja płacząc rwała włosy swoje, mówiąc: Dziecię, Baranku nieskalany, chcąc świat zbawić czcigodną Twoją krwią jakże zaszedłeś z moich oczu, Zbawco, Niezachodzące Słońce, wszystkim dając oświecenie, pokój i wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia oraz: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery, ton 5:

Panie, za czasów Mojżesza proroka niegdyś dokładny obraz krzyża Twego okazano, zwyciężający wrogów Twoich, teraz zaś mając sam krzyż Twój prosimy o pomoc: Umocnij Kościół Twój ze względu na wielkie miłosierdzie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Krzyż Twój, Chryste, chociaż i jako drzewo widziany jest z natury, lecz Bożą przywdziany jest mocą i zmysłowo okazany światu, rozumnie czyni cudownie nasze zbawienie, któremu kłaniając się sławimy Ciebie, Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Odrzuciwszy wszystko, co ziemskie, i na męki odważnie idąc, błogosławionej nadziei nie zawiedliście, lecz staliście się dziedzicami niebieskiego królestwa, chwalebni męczennicy, mając odwagę przed Przyjacielem człowieka, Bogiem, wyproście światu pokój i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc dawno temu Baranka i Syna swego Dziewica Matka błogosławiona, na krzyżu podniesionego, wołała płacząc: Biada mi, Synu mój, jakże umierasz będąc z natury nieśmiertelnym Bogiem?

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion świętemu, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą męzną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Znamy Ciebie jako drugi raj duchowy nieporównywalny, Dziewico Oblubienico Boża, zwyciężający raj w Edenie, Matko Boża, Ty bowiem niezniszczalność rodzajowi ludzkiemu zrodziłaś.

Drzewo życia objąć w raju Adamowi nie wolno było, z drzewa spożywając duchowego nieśmiertelność dał Ten, który ciało z Ciebie przyjął, Dziewico.

Chwała. Pierwszym z ziemi stworzony był Adam, przeczystymi rękoma Wszechwładcy, z Ciebie zaś Bogurodzico Dziewico bez nasienia zrodził się Nowy Adam, Stwórca ludzkości.

I teraz. Otchłań ostateczna otoczyła mnie niezliczonych grzechów i w głębię wciąga mnie okropnej rozpacz, lecz Ty, która zrodziłaś otchłań miłosierdzia, pospiesz i zbaw mnie.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Ty, który jako żywym ogrodem ziemię stworzyłeś rodzicielkę, początkowo nie będąc na niej, z nieznanego małżeństwa Oblubienicy jak z ziemi bez nasienia wcielony przyszedłeś bez zmiany, Słowo Boże.

Ty jesteś ludzi nadzieją i pomocą, radością, opieką i ucieczką, Władczyni Matko Życia, przeto modlimy się: Twoją pomoc ześlij wszystkim śpiewającym Tobie.

Chwała. Osłabieni przez okropne pokusy, szczodry Stwórco wszechrzeczy, który jesteś Bogiem wszystkich, trójświętą Twoją Arkę wszyscy przypominamy Tobie na modlitwie i śpiewamy Tobie: Rozwiąż szaleństwo sług Twoich.

I teraz. Trwoży mnie strasznie grzechów fala, ciągnąc w głębię grzechów, Przeczysta, burza przeciwnych zamysłów atakuje duszę moją, która zrodziłaś Karmiciela, pospiesz wyrwać sługę Twego.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Ewa poddawszy się wężowi zrodziła smutek niewiastom, Ty zaś, Dziewico, uwierzywszy w Boże zwiastowanie całemu światu radość zrodziłaś.

Najpierw z boku Adama zrodzona została Ewa, teraz zaś Bóg z Matki Oblubienicy Bożej, którego wcielonego Dziewica zrodziła bez ojca.

Chwała. Ewa raduje się uwolniona, bowiem z prawa osądzenia Dziewica ją wyrwała, która Sędziego poczęła bez nasienia i zrodziła Miłosiernego.

I teraz. Życie moje grzechami napełniło się, zamysły żądzami i dusza moja jest osądzona, przeto Twoją łaskawością zmiłuj się i wybaw mnie, Władczyni.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Kolumna i Obłok Światłości znalazł Ciebie, Dziewico Matko Dawcy Światłości, który chodząc po podstępnej pustyni niebezpieczeństw unikamy.

Raduj się, która zrodziłaś Boga ciałem, przed wiekami zrodzonego z Ojca bez ciała, a który zechciał nam się objawić.

Chwała. Słońce zostało zwyciężone Twoją jasnością, Mario, Ty bowiem niebo gwiazdami upiększającego swoimi rękoma objęłaś i z Twoich piersi karmiłaś.

I teraz. Obyś nie osądził mnie na ogień niegasnący, Chryste Zbawco mój, dla czcigodnych modlitw Twojej Rodzicielki.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Ty, który z wieloryba wybawiłeś dawno temu proroku Jonasza, nosiłaś w łonie Twoim cudownego Boga, czysta zawsze Dziewico.

Pana rządzącego morzem rodząc, przeczysta Dziewico, Boga spokojnie jak noc nasza, sławne zaniepokojenie oszusta uśpiwszy.

Chwała. Ciszę wszystkich zrodziłaś, Przeczysta, Chrystusa, którego wielu modlitwami Twymi do Niego ukróć łaskawie ciągle atakującą mnie burzę żądz.

I teraz. W dniu smutku, gdy będę rozstawał się z więzami ciała, oręduj za mną i wyrwij mnie z biesowskiego posiadania.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 5:

Na krzyżu widząc Ciebie, Chryste, dobrowolnie powieszzonego pośrodku łotrów, Matka Twoja z płonącym łonem macierzyńsko mówiła: Bezgrzeszny Synu, jakże to niesprawiedliwie na krzyżu jak złodziej przygwożdżony jesteś? Ty, który chcesz ożywić rodzaj ludzki jak łaskawy.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Bóg, który przyszedł do Praojca Abrahama, był Twoim Synem i potomstwo Jego w narodach jest błogosławione, Błogosławiona.

Ty jesteś drabiną Jakuba, Nieskalana, Bóg bowiem Ciebie jedyną wybrał sobie za Matkę, aby zjednoczyć Jakuba owego dzieci.

Chwała. Wywyższany z Ojcem i Duchem Syn wybrał Ciebie, Czysta, i umiłowawszy jako swoje mieszkanie wcielił się.

I teraz. Do Boga, którego zrodziłaś, zawsze módl się, aby zbawił mnie zrozpaczzonego i dał przebaczenie z wiarą wołającemu: Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Badaniom wymyka się zrodzenie Twoje, Dziewico, w wierze zaś objawia się wołającym: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

W żaden sposób nie odpadłszy od chwały dziewictwa, wzbogaciłaś się o cześć macierzyństwa, Oblubienico Dziewicza, a wszystko to okazał czyniący cuda, którego wywyższamy na wieki.

Chwała. Zobacz, dobra Przeczysta, pokornej duszy mojej uciemnienie i ból przemień szybko, abym Ciebie słał na wieki.

I teraz. Przyjmij miłosiernie Twoją Matkę, Słowo, modlącą się o zbawienie Twego ludu, Dobry, który nabyłeś czcigodną Twoją krwią, abyśmy Ciebie błogosławili na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

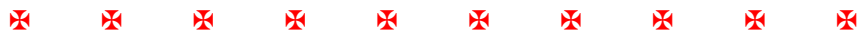
Bogurodzico Władczyni, ubłagaj wielbioną Trójcę, z której bezboleśnie jednego w ciele nam zrodziłaś, aby dał pokój ludziom i darował odpuszczenie grzechów śpiewającym Tobie.

Chociaż i jedna jest Osoba Emmanuela, to w dwóch naturach, a to głosi dwie wole w Nim będące i działania, którego Rodzicielkę wyznajemy jako Bogurodzicę.

Chwała. Nad sobą płaczę myśląc o mnóstwie moich grzechów i atakach żąd, duszy mojej zniechęcenie i rozumu mego głęboki sen uczyni mnie jednak zrozczonego godnym zbawienia.

I teraz. Wrogowie moi przyszli jak zbójcy, Panie, moją jaśniejącą i świetlistą szatę zwlekli i rany liczne mi zadali, ale Ty przyjdź i podnieś mnie ledwo żywego.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

W PIĄTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyzy poetyckie ku czci krzyża, ton 5:

Miejsce Czaszki było rajem, tam bowiem ustawiono drzewo krzyża, które wydało grono życia na nasze wesele, Ciebie Zbawco, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Ukrzyżowanemu dobrowolnie jak zechciał Zbawcy i Wybawicielowi naszemu zaśpiewajmy wierni i wysławmy, albowiem przygwoździł na krzyżu grzechy ludzi, wybawiając z oszustwa rodzaj ludzki i czyniąc godnym królestwa.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Na krzyżu widząc Ciebie, Chryste, dobrowolnie powieszzonego pośrodku łotrów, Matka Twoja z płonącym łonem macierzyńsko mówiła: Bezgrzeszny Synu, jakże to niesprawiedliwie na krzyżu jak złodziej przygwożdżony jesteś? Ty, który chcesz ożywić rodzaj ludzki jak łaskawy.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzy poetyckie ku czci krzyża, ton 5:

Ukrzyżowanie przecierpiawszy ze swej woli ze zniszczenia wyzwoliłeś ludzi, Zbawco, zaśpiewajmy wierni i pokłońmy się Tobie, albowiem oświeciłeś nas mocą krzyża i z bojaźnią sławimy Ciebie, szczodry Przyjacielu człowieka, jako Dawcę życia i Pana.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Dobrowolnie krzyż przecierpiałeś Szczodry i dawną klątwę za spożycie pokarmu jako wszechmocny Bóg Ty zniszczyłeś, przeto Twoje Boże i czcigodne

cierpienia, Władco Chryste, opiewamy i kłaniając się wysławiamy nieustannie Twoją przewyższającą słowa Opatrzność.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Jaśniej dzisiaj pamięć cierpiętników, mając zorzę z niebios, chór anielski tryumfuje i rodzaj ludzki świętuje z nami, modląc się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Krzyżem Syna Twego, Łaski Pełna, zniszczone zostało całe oszustwo bożków i zdeptana moc demonów, przeto wierni godnie zawsze Tobie śpiewamy i błogosławimy, i wielbimy zaiste jako Bogurodnicę wywyższając Ciebie.

Po trzeciej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie, ton 5:

Prosomion: Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Widząc Ciebie na krzyżu przygwoźdzonego i zmarłego zastępy aniołów ulękły się, Jezusie Królu wszystkich, uciekły pułki biesowskie i skruszone zostały wrzeczadze otchłani, zrzucona została niewola śmierci, a zmarli będący w grobach powstałi.

Z drzewa Adam zakosztował goryczy, upadł w zniszczenie z zawiści węża, przez Ciebie zaś przygwoźdzonego, Jezusie, życie otrzymuje i ze względu na drzewo krzyża znowu zamieszkuje na niebiosach, zniszczony zostaje wąż i zniszczenie, a my wszyscy chwałę Tobie przynosimy.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy Rodzicielka Twoja zobaczyła Ciebie podniesionego na drzewie, Zbawco, która zrodziła Ciebie bez bólów, łkając i płacząc wołała: Biada mi, najśłodszy Synu, zraniona jest dusza moja widząc Ciebie wyrokiem nieprawym na krzyżu przygwoźdzonego pośród dwóch łotrów.

Kanon do czcigodnego i życiodajnego krzyża,

mający akrostych: **Z** żądz wybawisz mnie męką Twoją, Chryste. Poemat Józefa. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Zbawicielowi Bogu, który w morzu kierował ludem z suchymi nogami i faraona z całym wojskiem zatopił, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławil.

Zabójczą dla żądz dobrowolnie przecierpiałeś mękę, Chryste, i zabiłeś tego, który w raj u dawno temu nas zabił, przeto sławimy Twoją łaskawość.

Podniesiony zostałeś na krzyżu i upadł wróg, upadli zostaliśmy podniesieni i staliśmy się mieszkańcami raj u, chwaląc panowanie królestwa Twego.

Męczennikom: Dobrze uzbroiwszy się w tarczę krzyża na walkę z wszelkimi atakami biesów umocnili się mądrzy wielcy męczennicy i zwyciężywszy go chwałę otrzymali.

Męczennikom: Jako baranki czcigodne zostaliście złożeni ze względu na nas ofiarowanemu Barankowi, niszcząc tym nieczyste ofiary, przeto wielbimy was, godni wszelkiej chwały.

Teotokion: Jako małe Dziecię zrodziłaś nam Starodawnego, czysta Dziewico, który odnowił zniszczoną naturę ludzką Bożą swoją męką.

Inny kanon do najświętszej Bogurodnicy.

Hirmos ten sam.

Jako łaskawości Źródło i gorącą orędowniczkę znam Ciebie, nieskalana Dziewico, Matko Mario, i wołam do Ciebie: Ulituj się i zmiłuj nad pokorną moją duszą.

W łonie Twoim Syn Boży zamieszkał, Czysta, i przyjął ludzką naturę jako najłaskawszy, aby wszystkich wybawić ze zniszczenia węzowego.

Bądź mi oświeceniem i nadzieją zbawienia, Bogurodzico nieskalana, rozwiązując więzy grzechów oraz wybawiając mnie z przyszłej męki i osądzenia.

Wyzwól duszę moją ze złych zamysłów, Bogurodzico, i uczynj ją mieszkaniem Bożym, abym zawsze godnie Ciebie słauił.

Pieśń 3

Hirmos: Mocą krzyża Twego, Chryste, umocnij moje myśli, abym śpiewał i słauił Twoje zmartwychwstanie po trzech dniach.

Zwiądł owoc zniszczenia, gdy na drzewie zostałeś podniesiony, Zbawco, i źródło niezniszczalności wytoczyłeś nam z boku Twego, Władco.

Jak baranek zabity zostałeś na drzewie, progi dusz naszych naznaczając Bożą Twoją krwią, Władco, przeto Ciebie z bojaźnią słauiwimy.

Męczennikom: Wiązani Chrystusowi cierpiętnicy i różnorako ranieni, zwierzętom rzucani, pozostali niewzruszeni.

Męczennikom: Jak grona winogrodu życiodajnego wytoczyliście wino męki weseląc serca wiernych, Boga naszego męczennicy.

Teotokion: Orędownikiem życia umierając na drzewie okazał się dla nas Syn Twój i Pan, Czysta, wysłauiwiający śpiewających Tobie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mnie, upadłego w jamę okropnych grzechów, Bogurodzico, wyprowadź z niej miłosierną Twoją łaskawością.

Pod wieczór życia doszedłem i opanowany będąc przez zwątpienia wołam do Ciebie, opiewana przez wszystkich: Ty okaż się moją wspomóżycielką.

Święta Bogurodzico czysta, daj odpuszczenie grzechów moich i uproś mi zbawienie oraz radość wieczną.

Daj mi kroplę łez, Czysta, abym z serca mego usunął zwątpienie i szczerze zaśpiewał Tobie.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść o mocy krzyża, że raj nam otworzył, i zawolałem: Chwała mocy Twojej, Panie!

Gdy zaszłoś na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości Chryste, Światłość Niezachodząca nam zajaśniała, opiewającym Twoją budzącą bojaźń Opatrzność, Słowo.

Gdy stałeś niegdyś Sędzią przed sądem, Chryste, osądziłeś niesprawiedliwego wroga i ukrzyżowany zostałeś pośrodku nieprawych, nas usprawiedliwiwszy.

Męczennikom: Koronowani zwycięsko Pańscy cierpiętnicy niewidzialnego zawstydziła wroga i wzywali: Chwała mocy Twojej, Panie.

Męczennikom: Zgromadziwszy się z wiarą uczcijmy niewiędnące kwiaty duchowego raję, drogocenne naczynia, Chrystusowych cierpiętników.

Teotokion: Gdy ujrzała na krzyżu Chrystusa Czysta, która Go zrodziła, dziwiła się niewypowiedzianej Jego wielkiej cierpliwości, przeto Ją wraz z Nim wysławiamy.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Za uczynione przeze mnie zło i liczne grzechy któż może ubłagać Sędziego, jeśli nie Ty, jedyna wspomóżycielko grzesznych?

Upadłem pod licznymi grzechami i grzechy zniewoliły moją duszę, podnieś mnie mocą Twoją, Przczysta, i modlitwą wyzwól mnie ze zniewolenia.

Ty, która zrodziłaś Stwórcę i Króla wszystkich, Bogurodzico nieskalana czysta, Ty mnie wybaw z wszelkiego kalającego grzechu.

Nad samym sobą płaczę, gdy pomyślę o licznych moich grzechach i ogniu niegasnącym, błagam więc: Daj mi czas pokuty, Przczysta.

Pieśń 5

Hirmos: Od poranka wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Gdy kamienie odczuły Ciebie na kamieniu podniesionym, Chryste, rozpadły się i zatrzęsły się fundamenty ziemi.

Słońce odrzuciło światło, gdy zostałeś podniesiony na drzewie, Słońce Sprawiedliwości wielce cierpliwe.

Męczennikom: Błyszcząc światłością cudów święci duchem rozpędzają ciemności chorób.

Męczennikom: Rozsiekane były wasze ciała mieczem, duch zaś Bożej miłości mieliście nieodcięty, męczennicy.

Teotokion: Widząc na krzyżu podnoszonego Zbawcę, płacząc wołałaś, Dziewico, Matko nieskalana.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ranę całego ciała, zadaną przez grzech, ulecz zieleń Twego miłosierdzia, Władczyni.

Bieg zniszczenia dawno temu powstrzymałaś Bożym zrodzeniem i teraz grzechów moich powstrzymaj bieg, Nieskalana.

Zmiłuj się i ulituj, Władczyni, nad duszą moją, wybaw ją z osądzenia i wiecznej męki.

Wejrzyj i usłysz, Władczyni, głos mój, modlę się: Wybaw mnie z wiecznej męki.

Pieśń 6

Hirmos: Otoczyła mnie otchłań, grobem moim jest wieloryb, ja zaś zawołałem do Ciebie,

Przyjacielu człowieka, i zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Krzyż został podniesiony na ziemi i upadły biesy, wiara otrzymała zasadę swego umocnienia, a zło zostało wypędzone.

Słońce zgasło, gdy Twoje ciało jak świeca zapłonęło na drzewie, Panie, drachma zaś została odnaleziona, pogrzebana przez mroczne żądze.

Męczennikom: Ciebie, Przyjacielu człowieka, podniesionego na drzewie, chór męczenników naśladował i upodobił się do Twojej śmierci, orędowniku niecierpięliwości.

Męczennikom: Potoki oszustwa wysuszyliście krwi toceniem i Bożą mocą wygasiliście ogień biesów, ukoronowani męczennicy.

Teotokion: Oręż przeszedł serce Twoje, Dziewico nieskalana, gdy widziałas krzyżowanego Stwórcę, mającego włócznią przebijany Boży bok.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Otoczyła mnie otchłań grzechów i głębia trzyma mnie grzechów, prowadząc do zgubnej rozpaczy, święta Władczyni, Ty mnie teraz zbaw.

Podnieś mnie, leżącego na łożu grzechów, najświętsza Władczyni, i daj mi zbawcze ocienienie pokutą.

Oczyść, Przyjacielu człowieka, modlitwami czysto rodzącej Ciebie i wybaw świat Twój z wszelkiego smutku i uczyn godnym wiecznej chwały.

Zawsze obiecuję odstąpić od złych dzieł, lecz zawsze kłamię i zasmucam Władcę mego: Przeczysta Władczyni, Ty mi daj poprawę.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który w piecu ognistym zbawiłeś sławiące Ciebie dzieci, błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Abyśmy wybawieni zostali z grzechu rozkoszy, zółci zakosztowałeś, Chryste, będący słodyczą życia.

Gdy Ty na drzewie zostałeś zraniony, Chryste, uleczyłeś wieloletnie rany Adama.

Męczennikom: Swoim dobrowolnym dążeniem zdążaliście na mękę, cierpiętnicy, i okazaliście się zwycięzcami.

Męczennikom: Uczciliście Boga haniebnymi cierpieniami i otrzymaliście wyższą cześć, cierpiętnicy.

Teotokion: Po zrodzeniu czysta jesteś, jak i przed zrodzeniem, Bóg bowiem urodził się, aby przebóstwić człowieka.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Bogurodzico czysta, nie pogardzaj mną, z wiarą pod opiekę Twoją zawsze przybiegających.

Żądź moich wysusz pastwisko, pozwalając mi toczyć krople łez, Bogurodzico.

Silnie związanego łańcuchami grzechów, Twoimi modlitwami rozwiąż Nieskalana, która zrodziłaś Boga przez wszystkich sławionego.

Do Ciebie przybiegam z wiarą i Ciebie przyzywam, Czysta: Wybaw mnie, Dziewico, z ognia wiecznego.

Pieśń 8

Hirmos: Z Ojca przed wiekami zrodzonemu Synowi i Bogu, a w czasach ostatecznych wcielonemu w Dziewicę Marię, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, który klątwę drzewa drzewem uleczyłeś i błogosławieństwo wytoczyłeś ludziom, Najlaskawszy, Tobie śpiewamy, Zbawco, i Ciebie wysławiamy na wieki.

Pełnego pychy węża krzyżem Twoim upokorzyłeś, a okrutnie upadłego i upokorzonego podniosłeś, Tobie śpiewamy, Zbawco, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Męczennikom: Niszczycieli oszustwa i obrońców Bożej wiary, kolumny Kościoła i zaiste twarde diamenty, Chrystusowych rycerzy z wiarą uczcijmy w pieśniach cierpiętników.

Męczennikom: Chwalebni cierpiętnicy jak słońce zajaśniali, rozpędzając łaską obłoki cierpień i wiarą w Trójcę rozbiliście mrok bezbożności.

Teotokion: Prowadzący nieskalane dusze do Boga Gabriel posłany został, Dziewico, aby zawołał do Ciebie, mówiąc: Raduj się, najpiękniejszy pałacu Króla wszystkich Chrystusa, w którym zamieszkałszy przebóstwi wszystkich ludzi.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Nie pojmując sercem i myślą, nie bojąc się wyroku gehenny ciągle grzeszę, lecz Ty Dziewico niewiedzę moją rozwiąż i wybaw mnie z ognia.

Często jestem pociągany rozkoszami ciała mego i jak niewolnik jestem sprzedawany, Boga gniewam ciągle, Bogurodzico, jedyna Nadziejo pozbawionych nadziei, sama ulituj się nade mną.

Jakże skuteczna jest modlitwa Twoja, Nieskalana, co bowiem chcesz, to dajesz, modląc się do Twego Syna i Boga, przeto błagam Ciebie: Ulituj się i wybaw pokorną duszę moją.

Cielesnymi chorobami i żądzami buntującymi się, i ranami duszy okropnie jestem dręczony, Rodzicielko jedyne Łaskawcy, Twoimi modlitwami zdrowym mnie uczyn.

Także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, i pokłony.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, która ponad zrozumienie i słowa jako Matka Boża w czasie pozaczasowego niewypowiedzianie zrodziłaś, wierni, jednomyślnie uwielbiamy.

Moc wraza i panowanie zabrane zostały, panujący jedyny Panie, gdy na krzyżu Ciebie podniesiono i palce na nim okrwawiłeś.

Przebity, Chryste mój, ręce i nogi Twoje, kości Twoje rozciągnęli nieprawi krzyżując Ciebie, zółcią z octem napoili Ciebie.

Męczennikom: Ustami świetlistymi wobec oprawców głosiliście Boga, który stał się człowiekiem, cierpiętnicy, i chwałę odziedziczyliście.

Męczennikom: Ból przyjęliście i zraniliście wroga ranami, rozlicznymi mękami dręczeni, czcigodni Lekarze chorób, Boży męczennicy.

Teotokion: Światłość nam z Ciebie zajaśniała, Czysta, i oświecił Jezus całe stworzenie swoim ukrzyżowaniem, przepędził ciemności biesowskie.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Daj mi łzy pokuty, Przeczysta, abym opłakiwał przed końcem życia mego okropne i nieprawo czyny moje.

Dlaczego zasmucasz Władcę Twego, duszo, czyniąc nieprawość i nie podnosisz się? Przed końcem życia pospiesz pokutować.

Wybaw mnie z grzechów i smutków, okaż mi miłosierdzie Dziewico najczystsza, i uczestnictwo w niezniszczalnym życiu Bożym.

Ciebie, która niewypowiedzianie Boga zrodziłaś, zdobyliśmy jako orędowniczkę i mur obronny, zbawienie dusz i cudów źródło.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia mała i fotagogikon, następnie zwykłe psalmy.
Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 5:

Gdy ustawiono drzewo krzyża Twego, Chryste, przepędzone zostało oszustwo bożków i zakwitła łaska, osądzenie na męczeństwo było bowiem zwycięstwem zbawienia dla nas, krzyż jest naszą chwałą, krzyż naszym umocnieniem, krzyż naszą radością.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Prowadzony byłeś za nas na ofiarę, Chryste, jak owieczka i jak baranek łagodny Emmanuel, na dobrowolne zabicie i z nieprawymi policzony zostałeś. Przyjdźcie, zaśpiewajcie narody, pokłońmy się na krzyżu powieszonemu Życiu nieskończonemu.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Błogosławione wojsko niebieskiego Króla, chociaż bowiem ludźmi byli cierpiętnicy, to jednak zdobyli godność aniołów, nie troszcząc się o rzeczy cielesne i przez cierpienia stali się godni czci bezcielesnych, przeto ich modlitwami, Panie, ześlij nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Stojąc przy krzyżu, Jezu, Matka Twoja płacząc łkała i wołała: Nie mogę tego znieść, widząc Ciebie przygwożdżonego do drzewa, którego zrodziłam i uniknęłam bólów jako bezmężna, i jak teraz ogarnięta jestem bólem, i zraniona w serce, teraz bowiem spełniło się słowo wypowiedziane przez Symeona: „Serce Twoje, Nieskalana, miecz przeniknie”, ale teraz, o Synu mój, zmartwychwstań i zbaw śpiewających Tobie.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.**

W piątek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Umarłeś na krzyżu za względu na zmarłego przez pokarm Adama, którego ożywiłeś, szczodry Dawco życia, i na nowo okazałeś mieszkaniem raj, Dobry.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Przygwożdżony zostałeś na krzyżu, Chryste, prawdziwa łożo, i wytoczyłeś napój zbawienia, napajając serca wszystkich wiernych łaską.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Bici i mając rozsiekane członki przedstawialiście zabicie Władcy, przeto zawsze błogosławieni jesteście, męczennicy Chrystusowi.

Chwała. Triadikon: Z wiarą kłaniamy się Tobie w Trzech Osobach jednemu Bogu, niepodzielnej i nadboskiej naturze, wołając do Ciebie: Chwała Tobie, Trójco, jedyny Boże nasz.

I teraz. Teotokion: Płacząc biła się w piersi Władczyni, widząc na drzewie krzyża Życie nasze dobrowolnie umarłe, przeto wszyscy Bożymi głosami Ciebie zawsze wielbimy.

Należy wiedzieć, jak przebiega nabożeństwo za zmarłych.

W piątek wieczorem: po rozesłaniu nieszpórów kapłan zakłada felonion, a diakon sticharion, biorą kadzielnicę i kadzidło oraz wychodzą do narteksu, poprzedzani przez paraeklezjarchę ze świecznikiem, za którym idziemy i my. Po przyjsciu do narteksu, gdzie jest już przygotowana kutia, kapłan mówi: Błogosławiony Bóg nasz, kadząc w kształcie krzyża nad kutią. My zaś odmawiamy Psalm 90: **Żywy w pomocy Najwyższego** [W innym zaś czasie, poza nieszpórami lub jutrznią, bywa zwykły początek: Mówimy Trisagion i po Ojciec nasz kapłan ekfonesis: **Albowiem Twoje jest królestwo. Także: Panie, zmiłuj się, dwanaście razy. Chwała, i teraz. Przyjdźcie, pokłońmy się, trzy razy i Psalm 90**]. Po skończeniu psalmu: **Chwała, i teraz. Alleluja, trzy razy.**

I ma miejsce ektenia za zmarłych:

W pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

O odpuszczenie grzechów zmarłych w błogosławionej pamięci, do Pana módlmy się.

Za godnych pamięci sług Bożych N. N., o wieczny odpoczynek, spokój i błogosławioną pamięć o nich, do Pana módlmy się.

O przebaczenie im wszystkich grzechów dobrowolnych i mimowolnych, do Pana módlmy się.

Aby bez obawy osądzenia stanęli przed budzącym bojaźń Trybunałem Pana Chwały, do Pana módlmy się.

Za płaczących i cierpiących, oczekujących Chrystusowej pociechy, do Pana módlmy się.

O uwolnienie ich od wszelkiego cierpienia, smutku i wzdychania, o umieszczenie ich tam, gdzie jaśniej światłość Bożego oblicza, do Pana módlmy się.

Aby Pan Bóg nasz umieścił ich dusze w miejscu światłości, w miejscu kwitnącym, w miejscu odpoczynku, gdzie przebywają wszyscy sprawiedliwi, do Pana módlmy się.

O zaliczenie ich do wybranych na łonie Abrahama, Izaaka i Jakuba, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Uprosiwszy dla nich miłosierdzie Boże, królestwo niebieskie i odpuszczenie grzechów, siebie i innych ludzi, i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

My zaś mówimy: **Tobie, Panie.**

Kapłan donośnie: Albowiem Ty jesteś zmartwychwstaniem i życiem, i pokojem zmarłych Twoich sług, zawsze godnych wspomnienia fundatorów, ojców i braci naszych, tu i wszędzie spoczywających prawosławnych chrześcijan, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku i z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Także: Alleluja. Alleluja. Alleluja. Ton 8, ze stichosami:

Stichos 1: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Stichos 2: Pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Stichos 3: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Także troparion, ton 8:

Głębią mądrości z miłości do człowieka wszystko stworzyłeś i to, co pożyteczne dajesz, jedyny Stwórco, daj odpoczynek, Panie, duszy Twego sługi, albowiem w Tobie pokładał nadzieję, Stworzycielu i Twórcy, i Bogu naszemu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico, w Tobie mamy twierdzą i przystań, obronę i pośredniczkę miłą Bogu, którego zrodziłaś, Dziewico, wiernych zbawienie.

Następnie śpiewamy kacyzmę: **Błogosławieni nieskalani w drodze, śpiewając ją według tonu 2. Po każdym stichosie śpiewamy: Wspomnij, Panie, duszę sługi Twego.**

Drugi chór śpiewa drugi stichos i po kolei pozostałe stichosy oba chóry, dzieląc je na dwie stacje, a po pierwszej stacji nie mówimy Chwała, i teraz, ale ten stichos:

Gdyby Prawo Twoje nie było moim pouczeniem, wtedy zginąłbym w moim upokorzeniu. Na wieki nie zapomnę przykazań Twoich, albowiem w nich ożywiłeś

mnie (trzy razy).

Następnie kapłan odmawia ektenię za zmarłych:

Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: **Panie, zmiłuj się.**

Jeszcze módlmy się o spokój duszy zmarłych sług Bożych *N. N.*, aby zostały im odpuszczone wszystkie grzechy dobrowolne i mimowolne.

Chór: **Panie, zmiłuj się.**

Aby Pan Bóg przyjął ich dusze tam, gdzie sprawiedliwi pokojem się cieszą.

Chór: **Panie, zmiłuj się.**

O miłosierdzie Boże, królestwo niebieskie i grzechów ich odpuszczenie, Chrystusa, nieśmiertelnego Króla i Boga naszego prosimy.

Chór: **Racz dać, o Panie.**

Diakon: **Do Pana módlmy się.**

Chór: **Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy.**

Kapłan odmawia cicho tę modlitwę:

Boże duchów i ciała wszelkiego, który śmierć zdeptałeś, szatana obezwładniłeś i darowałeś życie Twemu światu, sam Panie, daj odpoczynek duszom zmarłych Twoich sług *N. N.*, w miejscu światłości, w miejscu szczęśliwości, w miejscu pokoju, skąd ucieka boleść, smutek i westchnienie. Przebacz im, jako dobry i Przyjaciel człowieka Bóg, wszelki grzech popełniony przez nich słowem, uczynkiem i myślą, gdyż nie ma człowieka, któryby żył i nie zgrzeszył. Ty bowiem jedyny jesteś bez grzechu, sprawiedliwość Twoja jest sprawiedliwością na wieki i słowo Twoje jest prawdą.

Ekfonesis: **Albowiem Ty jesteś zmartwychwstaniem i życiem, i pokojem zmarłych Twoich sług *N. N.*, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku i z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.**

Chór: **Amen.**

Po tym zaczynamy drugą stację:

Twój jestem, zbaw mnie, gdyż przykazań Twoich poszukiwałem.

Stichos: **Panie, daj odpoczynek duszom sług Twoich.**

I po kolei oba chóry pozostałą część psalmu. Na końcu zaś śpiewamy:

Żywa będzie dusza moja i wysławię Ciebie, a wyroki Twoje pomogą mi. Zbłądziłem jako zagubiona owca, odszukaj sługę Twego, albowiem nie zapomniałem Twoich przykazań (trzy razy).

Śpiewamy także tropariony za zmarłych, ton 5:

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Chór świętych znalazł źródło życia i bramę raj. Niech i ja znajdę tę drogę przez pokutę. To ja jestem zaginioną owcą, wezwij mnie, Zbawicielu, i zbaw mnie.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Głoszący Bożego Baranka zostali zabici jak jagnięta i przeszli do życia wiecznego i nieskończonego, święci, módlcie się gorliwie do Niego, męczennicy, aby darował nam odpuszczenie przewinień.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Przyjdźcie wszyscy, którzy poszliście wąską drogą cierpień i wzięliście w życiu krzyż jako jarzmo, i naśladowaliście Mnie w wierze, cieszcie się z nagrody i wieńców niebieskich, które dla was przygotowałem.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Jestem obrazem Twojej niewypowiedzianej chwały, chociaż noszę blizny grzechów. Zmiłuj się nad swoim stworzeniem, Władco, oczyść mnie z Twego miłosierdzia i daj mi upragnioną ojczyznę, czyniąc mnie na nowo mieszkańcem Raju.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Ty, który niegdyś z niebytu mnie stworzyłeś i zaszczyciłeś swoim podobieństwem, Boże, ale z Twego wyroku za przestępstwo wróciłeś me życie do ziemi, z której zostałem wzięty, podnieś mnie według tego podobieństwa, abym znowu przyjął obraz dawnej piękności.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Boże, daj odpoczynek Twoim sługom i umieść ich w raju, gdzie chóry świętych, Panie, i sprawiedliwi jaśnieją jak gwiazdy, daj odpoczynek zmarłym Twoim sługom, nie pomnąc wszystkich ich grzechów.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi.

Triadikon: Sławimy ze czcią potrójną światłość jedyne Bóstwa, wołając: Święty jesteś Przedwieczny Ojciec wraz ze Współprzedwiecznym Synem i Bożym Duchem. Oświeć nas, z wiarą Tobie służących, i wyrwij z wiecznego ognia.

I teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Teotokion: Raduj się, Czysta, któraś w ciele zrodziła Boga na zbawienie wszystkich, przez Ciebie rodzaj ludzki znalazł zbawienie, przez Ciebie niech odnajdziemy raj, Bogurodzico czysta i błogosławiona.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Także ektenia i kapłan wspomina kolejno zmarłych, ja to miało miejsce poprzednio w połowie „Nieskalanych”.

Jeśli zaś nie śpiewamy „Nieskalanych”, wtedy po **Alleluja** mówimy troparion: **Głębią mądrości, i jego teotokion.** Następnie: **Błogosławiony jesteś, Panie,** po czym troparion: **Chór świętych znalazł źródło życia i ciąg dalszy.** Kapłan wspomina także zmarłych, jak to ukazano poprzednio.

I mówimy kacyzmę poetyką zmarłym, ton 5:

Zbawicielu nasz, daj Twoim sługom odpoczynek ze sprawiedliwymi i umieść ich w Twoich przybytkach, jak i jest napisane, nie zważając jako dobry, na ich grzechy dobrowolne i mimowolne, wszystkie popełnione świadomie i nieświadomie, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chryste Boże, który z Dziewicy zajaśniałeś światu, i przez Nią uczyniłeś nas synami światłości, zmiłuj się nad nami.

Także Psalm 50: Zmiłuj się nade mną, Boże.

Także kanon za zmarłych, podany w Oktoechosie według tonu, na cztery. Po trzeciej pieśni hirmos i ektenia. Kapłan kolejno wspomina zmarłych, jak to już podano w połowie „Nieskalanych”.

Ekfonesis: Albowiem Ty jesteś zmartwychwstaniem.

Także kacyzma poetycka, ton 6:

Zaprawdę wszystko jest marnością, życie jest cieniem i snem, daremnie szamoce się każdy zrodzony z ziemi, jak mówi Pismo: Gdy świat pozyskamy, dochodzimy do grobu, gdzie razem są królowie i żebracy. Przeto, Chryste Boże, zmarłemu słudze Twemu daj odpoczynek jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Najświętsza Bogurodzico, nie opuszczaj mnie w czasie mego życia, nie powierzaj mnie ludzkiej opiece, ale sama ochroń i zmiłuj się nade mną.

Po szóstej pieśni hirmos i ektenia. Kapłan wspomina zmarłych, jak to już ukazano. Ekfonesis: **Albowiem Ty jesteś zmartwychwstaniem.**

Także kontakion, ton 8:

Ze świętymi daj odpoczynek, Chryste, duszom zmarłych Twoich sług, gdzie nie ma cierpień, smutku i westchnień, lecz życie nie mające końca.

Ikos: Sam jeden jesteś nieśmiertelny, który stworzyłeś i ukształtowałeś człowieka, jesteśmy bowiem śmiertelni i z ziemi stworzeni, i do tejże ziemi powrócimy, jak rozkazałeś. Ty, który mnie stworzyłeś, rzekłeś do mnie, że jestem ziemią i do ziemi powrócę, dokąd pójdziemy wszyscy ludzie. Nadgrobnym czyniąc płacz śpiewamy pieśń: Alleluja (trzy razy).

Po dziewiątej pieśni kapłan mówi: **Bogurodzicę i Matkę Światłości w pieśniach wywyższajmy. Chór: Duchy i dusze sprawiedliwych wysławiają Ciebie, Panie. I śpiewamy hirmos dziewiątej pieśni. Także trisagion, i po Ojczy nasz mówimy te tropariony, ton 4:**

Z duszami sprawiedliwych zmarłych daj odpoczynek, Zbawco, duszom zmarłych Twoich sług, zachowując je w błogosławionym życiu, które Ty masz, Przyjacielu człowieka.

Panie, w Twoim miejscu pokoju, gdzie odpoczywają wszyscy Twoi święci, daj odpoczynek duszom Twoich sług, albowiem jedyny jesteś Przyjacielem człowieka.

Chwała. Ty jesteś Bogiem, który zstąpił do otchłani i skruszył więzy skowanych, sam daj odpoczynek duszom Twoich sług.

I teraz. Teotokion: Jedyna czysta i nieskalana Dziewico, która bez grzechu Boga porodziłaś, błagaj o zbawienie ich dusz.

Następnie kapłan mówi ektenię:

Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, błagamy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się. **Chór: Panie, zmiłuj się, trzy razy.**

Jeszcze módlmy się o spokój dusz zmarłych sług Bożych *N. N.*, aby zostały im odpuszczone wszystkie grzechy dobrowolne i mimowolne.

Aby Pan Bóg przyjął ich dusze tam, gdzie sprawiedliwi pokojem się cieszą.

O miłosierdzie Boże, królestwo niebieskie i grzechów ich odpuszczenie, Chrystusa, nieśmiertelnego Króla i Boga naszego prośmy.

Chór: Racz dać, o Panie. Diakon: Do Pana módlmy się. Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan: Boże duchów i ciała wszelkiego, który śmierć zdeptałeś, szatana obezwładniłeś i darowałeś życie Twemu światu, sam Panie, daj odpoczynek duszom zmarłych Twoich sług *N. N.*, w miejscu światłości, w miejscu

szczęśliwości, w miejscu pokoju, skąd ucieka boleść, smutek i westchnienie. Przebacz im, jako dobry i Przyjaciel człowieka Bóg, wszelki grzech popełniony przez nich słowem, uczynkiem i myślą, gdyż nie ma człowieka, któryby żył i nie zgrzeszył. Ty bowiem jedyny jesteś bez grzechu, sprawiedliwość Twoja jest sprawiedliwością na wieki i słowo Twoje jest prawdą.

Także ekfonesis: Albowiem Ty jesteś zmartwychwstaniem i życiem, i pokojem zmarłych Twoich sług *N. N.*, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku i z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Oto mądrość.

Kapłan: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Chór: Czcigodniejszą od Cherubinów i chwalebniejszą bez porównania od Serafinów, któraś bez zmiany Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wywyższamy.

Kapłan: Chwała Tobie, Chryste Boże, nadziejo nasza, chwała Tobie!

Chór: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Panie,** zmiłuj się *(trzy razy)*. **Pobłogosław!**

Kapłan: Zmartwychwstały Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, rządzący żywymi i zmarłymi, dla modlitw najczystszej swojej Matki, świętych, sławnych i chwalebnych Apostołów, błogosławionych i bogobojnych Ojców naszych i wszystkich świętych, dusze zmarłych swoich sług umieści w przybytkach sprawiedliwych, da odpoczynek na łonie Abrahama, zaliczy do sprawiedliwych i zmiłuj się nad nami, bo jest dobrym i Przyjacielem człowieka.

Po rozesłaniu diakon mówi:

W błogosławionym odpoczynku daj wieczny pokój, Panie, zmarłym Twoim sługom *N. N.* i uczyn im wieczną pamięć.

Chór śpiewa: Wieczna pamięć, trzy razy. A gdzie nie ma diakona, chór śpiewa: Zmarłym Twoim sługom daj, Panie, wieczną pamięć.

To nabożeństwo należy odprawiać we wszystkie piątki, w które nad kolicem czynimy pamięć naszych zmarłych ojców i braci.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci męczenników, hierarchów i ascetów, ton 5:

Prosomion: Raduj się.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Płomień okropnej bezbożności cierpiętnicy wygasili strumieniami krwi swojej, światłość pobożności wszystkim w świecie zapalili męczennicy, bożków zaś fałszywych i ich złą woń oraz chramy do końca popalili, zapaliwszy będącym na ziemi Światłość najczystsza, którą oświecenie ciemności unikamy bezbożnictwa

i oszustwa bożków, Chrystusowi kłaniając się, dającemu światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Słowo heretyków złych i zamysły członków zniszczyli rycerze Ojca niemającego początku, Syna współniemającego początku i Świętego Ducha w Trzech Osobach jedyne Bóstwa, pobożnie nauczając wiernych i umacniając głoszenie prawosławia, przeto błogosławieni jesteście, pasterze uświęceni, albowiem na pastwiskach życiodajnych Chrystusową owczarnię paśliście, za Niego wszystkie męki i ataki rozliczne przecierpieliście.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Żądze cielesne do końca podeptał walczący chór ascetów, Władcę cnotami uczciwszy, przez co wszystkie zasadzki biesowskie zwyciężyli mężnie i stali się rozmówcami aniołów żyjąc jak bezcieleśni, z którymi teraz współradują się w mieszkaniach niebieskich, świetliście żyjąc i przed Chrystusem stoją prosząc Go o danie duszom naszym wielkiego miłosierdzia.

Inne stichery ku czci męczenników, ton ten sam:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Tarczą wiary uzbroiwszy się i obrazem krzyża siebie umocniwszy, ku mękom odważnie pospieszyli i diabła pychę oraz oszustwo zrzucili święci Twoi, Panie, ich modlitwami jako wszechmocny Bóg pokój ześlij światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Powtarzamy powyższą stichere: Tarczą wiary.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Odrzuciwszy wszystko, co ziemskie, i na męki odważnie idąc, błogosławionej nadziei nie zawiedliście, lecz staliście się dziedzicami niebieskiego królestwa, chwalebni męczennicy, mając odwagę przed Przyjacielem człowieka, Bogiem, wyproście światu pokój i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Obraz Oblubienicy dziewiczej zapisano niegdyś w Morzu Czerwonym, tam bowiem Mojżesz rozdzielił wody, tu zaś Gabriel jest sługą cudu. Wtedy po głębi wędrował suchy Izrael, teraz zaś Chrystusa bez nasienia rodzi Dziewica. Morze po przejściu Izraela pozostało nieprzebyte, Nieskalana po urodzeniu Emanuela pozostała nienaruszona. Będący i zawsze będący Boże, który objawiłeś się jako człowiek, zmiłuj się nad nami.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia. Następnie: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery, ton 5:

Módlcie się za nami, święci męczennicy, abyśmy zostali wybawieni z nieprawości naszych, wam bowiem dano łaskę modlenia się za nami.

Nienasyconą miłością duszy Chrystusa nie wyrzekliście się, święci męczennicy, którzy rozliczne rany mąk przecierpieliście, zrzuciliście zuchwalstwo prześladowców, niezachwianą i nienaruszoną wiarę zachowawszy na niebiosa odeszliście, przeto odwagę mając przed Bogiem, proście o danie nam wielkiego miłosierdzia.

Za zmarłych: Wspomniałem proroka mówiącego: „Jestem ziemią i popiołem” i znowu popatrzyłem po grobach, i widziałem kości obnażone, i rzekłem: Któż jest królem lub rycerzem, bogatym lub ubogim, sprawiedliwym lub grzesznikiem? Daj przeto ze sprawiedliwymi odpoczynek sługom Twoim jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Otoczona radością, oręduj Twoimi modlitwami i wyproś dla dusz naszych mnóstwo zmiłowań oraz oczyszczenie licznych grzechów.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK NA POWIECZERZU, Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Wszystkie pokolenia ludzkie sławią Ciebie, jak dawno temu proroczo powiedziałaś, Dziewico, przeto i mnie przyjmij śpiewającego Tobie, Władczyni, oświeć i naucz.

Stąpiłaś oścień śmierci i grzech świata, Dziewico, rodząc prawdziwe Życie, przez które szybko stęp żądz moich ostre strzały, Władczyni.

Chwała. Jedyna upiękzona dziewiczym złotogłowiem i od wieku objawiona, figową szatę Adama Ty rozerwałaś, przeto teraz przyoblecz mnie w szatę cnoty modlitwami Twoimi.

I teraz. Bogactwo i Bożą chwałę zdobyły liczne córy dawno temu, ale Ty bez porównania wszystkie przewyższyłaś, Władczyni, przeto teraz wzbogać mnie niebieskimi i Bożymi łaskami.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Głębia i wysokość w Tobie poznawane są, Dziewico przeczysta, Bożej Mądrości niedoścignionej z Twego łona zrodzonej, której głębią serce moje wybaw z mędrkowania węża.

Ty, który ptaki i gady z wody stworzyłeś słowem, wcześniej nieistniejące, Ty, Chryste, w łonie czystej Dziewicy utkałeś przedziwną szatę Twego Bożego wcielenia.

Chwała. Ty jedyna okazałaś się oczyszczeniem natury, Przekzysta, w której ogień Boży niespalając zamieszkał, oczyściwszy naturę, Ty przeto grzechów i żądź moich skalanie oczyść i Twoimi modlitwami oczyść mnie.

I teraz. Ciebie znając jako Kielich nowy winograd rodzącą, napajający wiernych na odpuszczenie grzechów, proszę, abys wylaniem Bożej wody napoiła serce moje.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Ty okazałaś się nieoraną brudą, wydającą niezasiany Boży kłos, którym mnie zgłodniałego nakarm Bożymi darami i łaską.

Mnie śmiertelnie chorego i ogarniętego ogniem duchowych żądź, Władczyni, modlitw Twoją wodą napoiwszy, szybko uzdrów.

Chwała. Jako Boży ogród uduchowiony, którego rzeki duchowe weselą spragnionych, modlitw Twoich kolumną duszy mojej świątynię umocnij.

I teraz. Znając Ciebie jako kapiącą prawdę, modłę się, przekzysta Władczyni, ze wszystkich krzywdzących mnie szybko wybaw sługę Twego.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Poruszenie i fale grzechu żądź moich wycisz do końca, Dziewico Władczyni, która zrodziłaś przyczyną niecierpięliwości.

Okazałaś się płatem sukna Chrystusa, we wspaniałą szatę Bożych cnót przyoblecz, Czysta, obnażoną duszę moją.

Chwała. Oczyszczenie mi daruj grzechów Twoimi modlitwami, czysta Dziewico, która oczyszczenie Boże nam zrodziłaś, Chrystusa Pana.

I teraz. Strupy, rany i wrzody grzechów zniszcz modlitwami, Dziewico, i moc słudze Twemu daj.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądź, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

Ty, która Światłość zrodziłaś światła czyniącą, duszę moją oświeć i wybaw z omroczenia żądź, Najjaśniejsza.

Syna Twego, który dawno temu osłodził wody Merry, błagaj, Bogurodzico, aby szybko wybawił mnie z okropnych żądź i goryczy.

Chwała. Potok żądź burzy duszy mojej, Przekzysta, wysusz modlitwami Twoimi i zniszcz złe zamysły.

I teraz. Chrystus wybawić ludzi przyszedł z Syjonu, z łona Twego, Władczyni nieskalana, przez którego i mnie wybaw z pokus i smutków.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 5:

Dlaczego zniechęcona jesteś duszo pełna żądz, zapomniałaś o Bogu Twoim miłującym Ciebie i nakazy Jego znieważył w nierządzie życie kończysz szaleńczo? Odstąp więc od zła i do Bogurodzicy zawołaj: Ulituj się nad zrozpaczoną duszą moją.

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Lękają się i drżą przed przyzywaniem Ciebie pułki biesów, Przeczysta, od których wybawiając mnie zbaw i zachowaj, okrywając przed wszelką szkodą.

Niewypowiedziana jest chwała Twoja, Dziewico, zrodziłaś bowiem Pana Chwały, przeto Twoimi modlitwami uczyni mnie godnym chwały Syna Twego i Boga mego.

Chwała. Przychył się do modlitw sługi Twego, Władczyni, i szybko wybaw mnie z kłopotów i smutków oraz wszelkich pokus widzialnych i niewidzialnych.

I teraz. Całego mnie żądzami wstydliwymi skalanego i zbrukanego obmyj czystością, Przeczysta, i oświeć okropieniem modlitw Twoich, Dziewico.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórcu wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Woda nieplodna żądz duszy mojej łono nieplodnym uczyniła i wysuszyła, skrop mnie Bożą rosą, lekki obłoku, abym zrodził owoce pokusy.

Fale zmysłów żądz i burzę wycisz Twoimi modlitwami, Przeczysta, skieruj mnie ku prądowi beznamiętności, abym Ciebie słał gorąco na wszystkie wieki.

Chwała. Brama duchowa i zamknięta, przez którą jedynie przejdzie Bóg, zamknij i zaklucz drzwi moich żądz, otwierając mi bramy nadziei.

I teraz. Zabierz ode mnie czas grzechów, Matko Dziewico, która jedyna Baranka Bożego i Słowo, biorącego całego świata cały grzech zrodziłaś niewypowiedzianie.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Skalałem jako człowiek duszę swoją grzechami licznymi i żądzami cielesnymi zbrukałem, teraz modlę się do Ciebie gorliwie i wzruszam się głęboko: Oczyszć mnie, Czysta, Twoimi modlitwami z wszelkiego zła.

Miłośnika miłosierdzia zrodziłaś, szczodrobliwego Przyjaciela człowieka Boga, jedynego dobrego, wielce cierpliwego i łaskawego, którego okaż mi łaskawym, Czysta, Twoimi modlitwami i daj odpuszczenie grzechów.

Chwała. Ogarniętego snem zniechęcenia i w rozkoszach śpiącego, Władczyni, sługę Twego podnieś ku czynieniu cnót, nieustannymi Twoimi macierzyńskimi modlitwami.

I teraz. Błogosławiąc błogosławię Ciebie, Przeczysta, i wielbię gorąco, pobłogosław mnie, Twego śpiewaka, i wybaw z wszelkich kłopotów oraz smutków, zachowaj niezwyciężonego Twoimi dłońmi.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

W SOBOTĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 5:

Jaśniej dzisiaj cierpiętników pamięć, ma bowiem zorzę z niebios, chór anielski tryumfuje i rodzaj ludzki współraduje się, przeto modłę się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Cuda świętych Twoich męczenników jako mur nie do zdobycia dałeś nam, Chryste Boże, ich modlitwami wierny lud Twój umocnij jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, bramo Pańska nieprzebyta, raduj się murze obronny i opieko przybiegających do Ciebie. Raduj się, przystani miotanych burzą i oblubienico dziewicza, któraś zrodziła w ciebie Stwórcę Twego i Boga. Nie ustawaj w modlitwach za śpiewającymi Tobie i kłaniającymi się Twemu zrodzeniu.

po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 5:

Panie, kielicha cierpienia Twoich pozazdrościli cierpiętnicy, porzucili piękno życia i będąc współnikami aniołów, ich modlitwami daj duszom naszym pokój, Chryste, i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Przedziwny Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Odważą świętych męczenników niebieskie moce zadziwiły się, jak w ciebie śmiertelnym dobrze walczyli i bezcielesnego wroga mocą krzyża niewidzialnie zwyciężyli oraz modlą się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałaś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Także katzma poetycka za zmarłych: Daj odpoczynek ze sprawiedliwymi sługom Twoim i umieść ich w przybytkach Twoich, jak jest napisane, odrzucając jako Dobry wszystkie ich grzechy dobrowolne i mimowolne, świadome i nieświadome, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chryste Boże, który z Dziewicy zajaśniałeś światu, i przez Nią uczyniłeś nas synami światłości, zmiłuj się nad nami.

Kanon do świętych męczenników, hierarchów, ascetów i za zmarłych, mający akrostych: Twoim, Chryste, sługom te pieśni przynoszę. Poemat Józefa. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Ziemię, nad którą nigdy nie weszło i nie widziało słońce, otchłań, której obnażonej nie widziało ogromne niebo, Izrael przeszedł sucho, Panie, i zaprowadziłeś go na górę świętą Twoją, sławiącego i śpiewającego zwycięską pieśń.

Męczennikom: Ciała wydając okrutnym Sędziom, znieśliście rany nie do

wytrzymania, mężni cierpiętnicy, oczekując na przyjęcie nagrody z wysoka i wprowadził was Chrystus do wiecznych przybytków, radujących się i śpiewających zwycięską pieśń.

Hierarchom: Asceci czcigodni, sprawiedliwi i hierarchowie błogosławieni, spełniwszy nakazy Boże, pasący ludzi i dobrze kierujący ku wodzie poznania, potok słodczy godnie przyjąwszy, toczycie łask uleczeń rzeki.

Skieruj mnie, Panie, ku przystani życia, dla modlitw proroków chwalebnych, mądrych hierarchów i świętych niewiast mężnie cierpiących, które wroga postem zdeptały mężnym rozumem, Bożą Twoją łaską objawionym na ziemi.

Chwała. Za zmarłych: Ciebie błagamy, łaskawego Boga, daj odpoczynek na łonie Abrahama sługom Twoim, Chryste, których do siebie zabrałeś z życiowych smutków i uczyn ich godnymi Światłości, odrzucając ich grzechy jako Dobry.

I teraz. Raduj się – wołamy do Ciebie – która zrodziłaś Radość przez wszystkich opiewana, oświeć nasze umysły i dusze, skieruj wszystkich ku ścieżkom poznania, dając wszystkim oczyszczenie grzechów, módl się jedyna Oblubienico Boża do Syna Twego i Boga.

Inny kanon za zmarłych,

który ma akrostych: **Teofana piąty nad zmarłymi kanon. Ton 5.**

Pieśń 1

Hirmos: Zbawicielowi Bogu, który w morzu kierował ludem z suchymi nogami i faraona z całym wojskiem zatopił, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Stichos: Przedziwny Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Bożą miłością cierpiętnicy Chrystusowi zdeptali pychę oprawców i dla zmarłych w wierze proszą modlitewnie o odpuszczenie grzechów i odpoczynek.

Stichos: Daj, Panie, odpoczynek duszom sług Twoich.

W świętych przybytkach, w mieszkaniach Twoich, Chryste, daj mieszkanie zmarłym, który za nich najczystsza krew Twoją przelałeś, Władco.

Chwała. Mądrość Boża, która nosi cała zastęp Rodziciela, których przyjąłeś, Szczodry, sam daj odpoczynek, dając im wieczną szczęśliwość.

I teraz. Świetlisty cieniu, złocista arko, która okazałaś Boże Słowo wcielone ze względu na nas, aby zniszczyło moc śmierci, Nieskalana.

Pieśń 3

Hirmos: Serce moje targane falami życiowymi umocnij, Panie, kierując ku spokojnej przystani jako Bóg.

Męczennicy różgami bici bezlitośnie po ciele i mieczami ścinani, chwalebni rycerze, umacniani byli nadzieją wiecznego piękna.

Szate hierarchy oświeciliście cnotami rozlicznymi, pasąc Chrystusową owczarnię na pastwiskach życiowych.

Ciało umartwiając wstrzemięźliwością, asceci, staliście się uczestnikami życia Bożego, ich świętymi modlitwami, Chryste, wybaw nas z nieszczęść.

Chwała. Zmarłym daj odpoczynek, Przyjacielu człowieka, a noszone przez nich więzy grzechu odpuść jako Dobry.

I teraz. Widząc Ciebie, Błogosławioną między niewiastami, chór niewiast, które ucierpiały, został przyprowadzony do Twego Syna, Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Umocnij nas, Zbawco, Twoją mocą i podnieś róg Twego Kościoła, prawowiernie sławiącego Ciebie.

Mężnie walczyli cierpiętnicy, przeciwstawiając się oprawcom i modlą się do Chrystusa za zmarłych.

Wychowanych w Twoich prawach, którzy zmarli, Najłaskawszy, przyjmij w świetlistych Twoich przybytkach i daj odpoczynek.

Chwała. Miłosierny jedyny Boże, których wybrałeś uczynić godnymi światłości świętych, odrzucając ich grzechy.

I teraz. Opiewamy Twoje zrodzenie, Czysta, przez które wyzwoliliśmy się z pierwszego osądzenia, klątwy i śmierci.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie, Panie, i uląknęłem się, poznałem Opatrzność Twoją i wysławilem Ciebie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Mocą Twoją, Panie, cierpiętnicy wrażą moc zdeptali i moc wasza jest wielkim umocnieniem wiernych.

Wszyscy asceci radują się radością i kapłani Boży przyodziewają się w sprawiedliwość jak w szatę.

Zaspiewajmy wszyscy głoszącym Boga prorokom i uczcijmy chór niewiast, które dobrze zakończyły bieg.

Chwała. Skierowanym do przystani Twego królestwa, Władco, daj odpoczynek tym, których zabrałeś z trosk i burz obecnego życia.

I teraz. Przedwieczny jest teraz w czasie z Ciebie, Dziewico, módl się do Niego, aby rozwiązał wszystkie grzechy duszy mojej, popełnione w czasie.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem z grobu Twoje wezwanie, Panie, i wysławilem Twoją niezwyciężoną moc.

Jako współbędącego z Ojcem pobożnie wyznawali Ciebie męczennicy, Chryste, zostali zabici i wołają do Ciebie: Wybaw sługi Twoje, które przyjąłeś.

Ty, który wśród martwych byłeś jedyny wolny, Chryste, i dajesz martwym życie wieczne, odpoczynek daj teraz zmarłym sługom Twoim.

Chwała. Ty, który przyszedłeś zbawić zbłąkanych, Chryste, uczynić godnymi rajskiej radości tych, których zabrałeś w wierze, usprawiedliwiwszy łaską.

I teraz. Ocieni Ciebie moc Najwyższego, Dziewico, w Tobie raj uczyni życia, drzewo mający pośrodku, Orędownika i Pana.

Pieśń 5

Hirmos: Nieszczęsną duszę moją, w nocy walczącą z ciemnością żądz, uprzedzając ulituj się i rozpal duchowe Słońce, za dnia świecące gwiazdy we mnie, aby oddzielić noc od światłości.

Uzdrowienia toczą chorym kości męczenników, nie zostały bowiem skruszone przez zło i nasze odnawiają skruszenia, wszystkie kości złe tocząc jako

proch.

Zachowując prawa Twoje biskupi paśli ludzi i kierowali ich ku życiu przyszłemu, Szczęśliwi, asceci zaś umartwili męką żądz doskonałym umysłem.

Niech uczczeni zostaną prorocy, a z nimi wszyscy sprawiedliwi w wierze i niech wysławieni zostaną święcie żyjący oraz mękami na ziemi oświecone Boże niewiasty jako służebnice Chrystusowe.

Chwała. Tych, których z ziemi przyjąłeś, w niebieskich umieść przybytkach wierne sługi Twoje, z wielkiej Twojej łaskawości odrzucając ich grzechy, Chryste, który wcieliłeś się ze względu na nas ludzi.

I teraz. Śpiewacy Twoi, Dziewico, przez którą Bóg objawił się będącym na ziemi stawszy się człowiekiem, wołają: Raduj się, ziemio upodobana przez Boga, rodząca kłós tajemnicy, karmiący wszystko, co oddycha.

Inny kanon.

Hirmos: Od poranka wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Przyjąwszy modlitwy męczenników, Panie, dusze zmarłych policz z wybranymi.

Przepowiedziałeś, że nie ujrzy śmierci wierzący w Ciebie, przeto daj, Władco, zmarłym odpoczynek.

Chwała. Pięknemu domu Twego, Panie, uczyni godnymi Twoje sługi i słodczy pokarmu.

I teraz. Słowo współbędące z Ojcem, wcielone w Dziewicę, śmiercią uśmierciło śmierć.

Pieśń 6

Hirmos: Jak proroła wybawiłeś ze zwierza, Panie, i mnie z głębi nieopanowanych żądz wyprowadź, modłę się, abym zdążył do świątyni Twojej świętej.

Boży męczennicy wydali ciała na rany w ręce oprawców, weseląc się duszą, Boże bowiem zaiste widzieli wieczne wesele i Bożą odpłatę.

Chwałą mądrych biskupów i ascetów Ty jesteś, Chryste, ich modlitwami ulituj się nad Twoim ludem, który nabyłeś swoją krwią jako Przyjaciel człowieka.

Przez Ciebie, Panie, oświeceni zostali prorocy i jasno ukazywali dalekie czasy jako bliskie, niewiasty zaś mocą Twoją przez cierpienia i post zniszczyły wraże panowanie.

Chwała. Zabrzanych od nas wiernych sług Twoich policz z chórami wybranych, Dobry, daj im odpoczynek, Panie, wszystkie ich grzechy odrzucając z miłosierdzia.

I teraz. Panie, który stworzyłeś na początku Ewę, wstąpiłeś w łono Dziewicy, czyniąc nasze odnowienie przyoblokłeś się w postać sługi będąc Władcą wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Otoczyła mnie otchłań, grobem moim jest wieloryb, ja zaś zawołałem do Ciebie, Przyjacielu człowieka, i zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Wojsko męczenników Twoich upodobniło się do wyższych mocy, Chryste, i modli się do Ciebie, abys dał zmarłym wieczną radość, Przyjacielu człowieka.

W miejscach ochłody, w miejscach światłości świętych, w miejscach ulgi, Chryste, jako Przyjacielu człowieka umieść sługi Twoje, które przyjąłeś.

Chwała. Oczyszc sługi Twoje i daj im przebaczenie grzechów, Przyjacielu człowieka, uczynń godnymi życia niezniszczalnego i błogosławionego dziedzictwa.

I teraz. Któż może słowem wypowiedzieć cud Twego poczęcia bez nasienia, Nieskalana? Boga bowiem zrodziłaś, który przyszedł do nas z miłosierdzia.

Pieśń 7

Hirmos: Modlitwa dzieci ogień wygasila zraszając piec i głosząc cud nie spaliła, ani nie poparzyła śpiewaków Boga ojców naszych.

Paleni ogniem okrutnych cierpień okazaliście najgorętszą miłość do Pana, chwalebni męczennicy, ochładzającą was pobożnym zamysłem.

Mądrością Ducha upiększeni zostali mądrzy i świetliście żyli sprawując święte czynności łaski Ewangelii, i jako sługi Boże sławimy was.

Umartwiwszy ciało rozlicznymi cierpieniami staliście się godnymi życia przyszłego, czcigodni, módlcie się, abyśmy otrzymali umartwienie żądz naszych.

Błogosławiony chór Bożych proroków i zgromadzenie niewiast w poście żyjących, które cierpieniami zrzuciły wroga, niech będą z wiarą pochwaleni.

Chwała. Zakosztowawszy śmierci Życie wszystkich, Słowo, teraz tym, którzy porzucili życia marność skieruj ku Bożej Twojej przystani, odrzucając ich grzechy jako Dobry.

I teraz. My, którzy rozumem prawym czcimy Ciebie jako Bogurodnicę, orędownictwem Twoim, Władczyni, niech zostaniemy wybawieni z wiecznego ognia i ciemności oraz z niewidzialnych wrogów nas atakujących.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który w piecu ognistym zbawiłeś sławiące Ciebie dzieci, błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Teraz pozwól niedostępną Światłością nasycić się zmarłym, Zbawco, dla modlitw cierpiętników Twoich.

W Kościele pierwородnych policz, Chryste, zmarłych w wierze jako Szczodry.

Chwała. Upięszonych szatami niezniszczalnymi Twoim sługom, którzy odeszli do Ciebie, daj odpoczynek.

I teraz. Bieg śmiertelnej natury odmieniłaś, Przepczysta, bez nasienia poczynając Życie, Nieskalana.

Pieśń 8

Hirmos: Aniołów tłum, ludzi zgromadzenie, Królowi i Stwórcy kapłani śpiewajcie, błogosławcie lewicy, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przepłynawszy otchłań udreń, cierpiętnicy sterowani przez Słowo strumieniami krwi zatopili wszystkie pułki oszusta i żyją na wieki.

Mądrzy byli kapłani, święcie nad wodami prawosławia wykarmiliście

powierzone wam stado, zaiste słodczy pięknymi potokami rozkoszujecie się na wieki.

Okazaliście się światłami dla wiernych, czci spełnienie wszelakich przyjąwszy ranami i raduje się z wami chór proroków i sprawiedliwych, którzy dobrze czynili Chrystusowi na wieki.

Chwała. Oręż obracający się teraz pozwól, Władco, przejść bez zakazu tym, którzy odeszli z życia, sługom Twoim, umieszczając ich w raju jako jedyny Miłosierny.

I teraz. Jako bramę prowadzącą do Bożego wejścia, jako wspaniałą do wchodzenia drabinę Bożą, jako zbawiających się bezbłędną Sterniczkę, otoczonej radością śpiewamy Dziewicy Marii.

Inny kanon.

Hirmos: Z Ojca przed wiekami zrodzonemu Synowi i Bogu, a w czasach ostatecznych wcielonemu w Dziewicę Marię, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, który przyjąłeś wysiłki świętych męczenników, ze względu na nich daj odpoczynek zmarłym w wierze Twojej, śpiewamy Tobie, Zbawco, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Jasnością nadprzyrodzonej Twojej Chwały zechciej jako łaskawy oświecić tych, którzy od nas odeszli, Tobie Zbawco śpiewających i wywyższających na wszystkie wieki.

Chwała. Z chórami świętych policz tych, których zabrałeś, i policz na łonie Abrahama z Łazarzem, Tobie Zbawco śpiewających i wywyższających na wszystkie wieki.

I teraz. Upiększona dobrocią czystości, Dziewico Matko, byłaś mieszkaniem dobroczynnej wspianiałości, przeto Tobie śpiewamy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Albowiem uczynił Tobie rzeczy wielkie Wszechmocny, Dawidowi okazując Ciebie czystą po zrodzeniu jako rodzącą bez nasienia swego Stwórcę, przeto Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Święci hierarchowie pasterze, proroków świętych chór, sprawiedliwych niezliczone mnóstwo, męczenników zgromadzenie świętymi pieśniami niech będą uwielbieni, modlący się o zbawienie dusz naszych.

Sprawiedliwie pościło mądre zgromadzenie, okazanymi cudami zadziwiając, ich modlitwami przedziwny Panie okaż wszystkim miłosierdzie Twoje.

Z kapłanami męczennikami, którzy dobrze ukończyli bieg, niewiast niezliczone mnóstwo, które ucierpiało i pościło, miłością niech będzie uwielbione z wiarą, przebywając z chórami aniołów.

Chwała. Świętych całe mnóstwo modli się do Ciebie, Słowo, abyś z wielości miłosierdzia dał odpoczynek tym, którzy w wierze odeszli z ziemi, odrzucając wszystkie ich grzechy, popełnione w życiu.

I teraz. Liczne głupie grzechy uczyniłem, Dziewico, oczekuję męki, z której mnie wybaw, do Ciebie przychodzącego i niezachwianym sercem przyzywającego Bożej Twojej opieki.

Inny kanon.

Hirmos: Ciebie, która ponad zrozumienie i słowa jako Matka Boża w czasie pozaczasowego niewypowiedzianego zrodziłaś, wierni, jednomyślnie uwielbiamy.

Za święte cierpienia męczennicy przyjęli zapłatę, a teraz modlą się, abyś darował grzechy tym, którzy z wiarą odeszli, Zbawco.

Śmierć przecierpiałeś jedyny Zbawco nieśmiertelny, który daj zmarłym zmartwychwstanie i niezmierną Światłość jako łaskawy.

Chwała. Podniosłeś nas upadłych w śmierć i nauczyłeś mieć nadzieję życia wiecznego, które pozwól otrzymać sługom Twoim, Zbawco.

I teraz. Cię Zakonu przeminął ze zrodzeniem Twoim, prawda zajaśniała, łaska dana została, Bogurodzico, przeto Ciebie wielbimy.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Następnie ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery męczennikom, ton 5:

Błogosławione wojsko niebieskiego Króla, chociaż bowiem ludźmi byli cierpiętnicy, to jednak zdobyli godność aniołów, nie troszcząc się o rzeczy cielesne i przez cierpienia stali się godni czci bezcielesnych, przeto ich modlitwami, Panie, ześlij nam wielkie miłosierdzie.

Cierpiętnicy Twoi, Panie, naśladowcy chórów anielskich, jak bezcieleśni męki przecierpieli i jednomyślną mieli nadzieję obiecanych dóbr słodczy, ich modlitwami pokój daj światu Twemu, Chryste Boże, i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Święci męczennicy na ziemi walczyli, mróz przecierpieli, ogniu byli wydani, woda ich przyjęła, oto ich słowa: Przeszliśmy przez ogień i wodę, i wyprowadzeni zostaliśmy ku spoczynkowi. Dla ich modlitw, Chryste Boże, zmiłuj się nad nami.

W mękach radowali się święci, wołając: Jest to nasz handel z Władcą, bowiem zamiast przemijających ran na ciałach zajaśnieje nam świetlista szata zmartwychwstania, zamiast hańby korony, za więzy ciemnicy otrzymamy raj, za osądzenie ze złodziejami życia a aniołami, ich modlitwami, Panie, zbaw dusze nasze.

Ty stworzyłeś mnie, Panie, i położyłeś na mnie rękę Twoją, i nakazując powiedziałeś do mnie: „Do ziemi powrócisz”. Skieruj mnie na prawą drogę Twoją, przebacząc mi grzechy, daj mi ulgę i zbaw mnie, modłę się, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Biada, nieszczęsna duszo! Cóż odpowiesz Sędziemu w owej godzinie, gdy trony zostaną postawione na Sądzie i Sędzia przyjdzie z niebios, zstąpiwszy z zastępami anielskimi, gdy zasiądzie na Trybunie, aby wejść w spór ze sługami niepotrzebnymi, podobnymi do mnie, coż mam odpowiedzieć? Cóż przynieść wtedy? Zaiste, skaląłem rozum i ciało, przeto przypadnę do

Dziewicy, wołając nieustannie, aby dał mi grzechów odpuszczenie.

Na stichownie stichery za zmarłych, ton 5:

Prosomion: **Raduj się.**

Światłością oblicza Twego, Chryste, oświeć zmarłych jako szczodry, wprowadzając ich na miejsce pełne szczęśliwości, nad wodami Twego czcigodnego i Bożego spokoju na upragnionym łonie Abrahama Praojca, gdzie jaśniej czysta Twoja Światłość i rozlewają się źródła łask, gdzie radują się jasno weseląc zgromadzenia wszystkich sprawiedliwych, a Ty z Twojej łaskowości umieść tam sługi Twoje, dając im wielkie miłosierdzie.

Stichos 1: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Pozwól śpiewać zharmonizowanymi głosami, wysławiać Twoje panowanie tym, którzy odeszli od rzeczy czasowych do Ciebie, Władcy wszystkich i Boga naszego, dając oświecić się Twoim pięknem, słodyczą i zakosztować oraz rozkoszować się Twoim wspaniałym pokarmem, gdzie wokół tronu Twego śpiewają aniołowie i chóry świętych radośnie stoją, z którymi Twoim sługom daj odpoczynek i wielkie miłosierdzie.

Stichos 3: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Tam, gdzie chór proroków, apostołów i zastępy męczenników, gdzie są wszyscy, którzy od wieku usprawiedliwieni zostali Twoją zbawczą męką i krwią, którymi odkupiłeś zniewolonego człowieka, tam jako Przyjaciel człowieka daj odpoczynek zmarłym w wierze, przebacząc grzechy, jedyny bowiem na ziemi bezgrzeszny żyłeś Święty zaiste, jedyny wolny pośród umarłych, przeto Twoim sługom daj odpoczynek i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nas zniewolonych prawem grzechu wyzwoliłaś, Władczyni, poczynając w łonie Dawcę Prawa i Króla Chrystusa, jedyna Dziewico Matko, który nas darmo usprawiedliwił łaską i do którego módl się teraz jako Matka Boża, aby dusze zmarłych zapisał w księdze życia, abyśmy przez Twoje orędownictwo zostali zbawieni, Nieskalana, od Syna Twego pełne miłości usprawiedliwienie otrzymali, Jemu kłaniając się, dającemu światu wielkie miłosierdzie.

W sobotę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 5:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Łotr na krzyżu uwierzył w Ciebie jako Boga, Chryste, wyznał Ciebie gorąco z serca wołając: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Wroga będącego przyczyną zła zgubiliście zabici męczennicy i weszliście na wyżyny nieba, ukoronowani Bożymi zwycięstwami stoicie przed Królem wszystkich.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Światłością kapłaństwa oświeceni hierarchowie wysławili się i mnóstwo

ascetów otrzymało żywot wieczny, przeto są wielbieni.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Z chórami wybranych w miejscu ochłody umieść tych, Władco, których zabrałeś, Słowo, odrzucając ich grzechy popełnione na ziemi.

Chwała. **O** Trójco czcigodna! Bądź ubłagana wysiłkami czcigodnych hierarchów i męczenników, zmarłym w wierze zbawienie daj i wielkie miłosierdzie.

I teraz. **Ty**, która przez wszystkich Nieogarnionego pomieściłaś, otoczona przez Boga radością, i zrodziłaś w sposób nadprzyrodzony i przewyższający słowa, ubłagaj Go, Władczyni, aby był miłosierny dla wszystkich.

Koniec tonu piątego.

